

ABD Emperyalizmi İran'a Saldırıyor ve Nükleer Suç İşliyor! Cevap Olarak Tüm Dünyada İnsanlığın Kurtuluşunun Bayrağını Kaldırın

Amerika'nın faşist başkanı Donald Trump, bugün (22 Haziran) akşam saatlerinde İran'ın Fordo, Natanz ve İsfahan'daki nükleer tesislerine sığınak delici (bunker-buster) bombalarla saldırdığını duyurdu. Bu canice saldırı, uluslararası hukukun açık ihlali olup, nükleer tesislere saldırıyı insanlığa karşı suç olarak tanımlayan normları çiğnemektedir. Bu savaş suçu, İran'ın geniş bir bölgesini bu saldırılar sonucu ortaya çıkacak radyoaktif yayılıma maruz bırakacak; bu da milyonlarca insanın yavaş yavaş topluca katledilmesi ve bu topraklardaki halkların nesiller boyu nükleer bulaşmaya maruz kalması anlamına gelmektedir. Bu nükleer suç, dünyada daha yıkıcı savaşların önünü açmıştır. Amerika, 20. yüzyılda Japonya'nın Hiroşima ve Nagazaki kentlerini yok eden atom bombalarını atan ilk emperyalist güç olmuştur; şimdi ise 21. yüzyılda nükleer suç işleyen ilk emperyalist güç olmuştur.

Bu suç karşısında, dünyanın halkları güçlü bir tepki göstermeli ve Bob Avakian'ın şu çağrısını bilinçli mücadelelerin temel şiarı haline getirmelidir:

"Dünyanın halkları olarak bizler, bu emperyalistlerin dünyaya hükmetmesine ve insanlığın kaderini belirlemesine artık izin veremeyiz. En hızlı biçimde alaşağı edilmeleri gerekmektedir. Böyle yaşamak zorunda olmadığımız da bilimsel bir gerçektir."

Vicdan sahibi tüm insanlara çağrımız şudur: Bu mücadelelerde,

İran halkıyla dayanışmanın bir ifadesi olarak bile olsa Ortaçağ zihniyetli, gerici İslam Cumhuriyeti'nin çürümüş bayrağını kaldırmayın. 46 yıldır bu rejim saldırgan polisi ve askeri güçleriyle her türlü muhalefeti ve halkımızın daha iyi bir toplum özlemini bastırıyor. ABD ve İsrail'in saldırganlığı karşısında kasaba ve köylerde estirdiği terörü arttırıyor ve siyasi tutsakları saldırıya açık yerlerde tutmaktadır. İsrail ve ABD'nin suçları kesinlikle İslam Cumhuriyeti'nin desteklenmesi için bir meşrulaştırmamalıdır. Böylesi bir pozisyon sadece İran halklarına ihanet etmek ve onların emperyalizmle gerici İslam Cumhuriyeti rejiminden özgürleşmiş bir gelecek umutlarına darbe vurmaktır. Son tahlilde böylesi bir "destek" ABD ve İsrail'in çıkarına olacaktır. Bunun yerine direniş ve dayanışmanın yıldızının işlediği **kurtuluşun kızıl bayrağını kaldırın**. Bu bayrak, kapitalist emperyalist düzenden doğan emperyalizme ve gerici rejimlere karşı mücadelede birleşmiş bir dünyayı temsil etsin.

Dünya halkları, her adımında yüz milyonlarca insanın yaşamını mahveden, savaş ve yıkımı yaşam biçimi haline getirmiş bu kapitalist sistemden keskin bir şekilde kopmalıdır. Bambaşka bir yaşam biçimi için; ekonomik temelleri tamamen farklı, siyasi sistemleri baştan sona değişmiş, insanlar arasında özgürleştirici ilişkileri güvence altına alan ve dünya halklarının büyük çoğunluğunun temel ihtiyaçlarını karşılamayı ve en yüce özlemlerini gerçekleştirmeyi hedefleyen özgürleştirici toplumlar kurmak için savaşmalıyız.

Emperyalizm ve İran İslam Cumhuriyeti olmayan bir İran için, ABD ve İsrail'in saldırgan savaşına karşı İran'da ve dünyada geniş bir birlik oluşturmak için ilerleyelim!

Dünya halkları: İran'daki bu devrimci hedefin gerçekleşmesi için bizimle birlikte olun, bu temelde İran halkıyla enternasyonalist dayanışma için omuz omuza mücadele edin!

İran Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist)

Trump'ın Doğum Günü Geçit Töreni ve ABD Ordusunun Nazileştirilmesi

yi not alın: aşağıdan gelen bir kitle ayaklanması ile kilit önem taşıyan devlet kurumlarında ayrışmalar bir araya geldiğinde faşist ve diğer aşırı gerici ve kanunsuz rejimlerin başka ülkelerde iktidardan düşürülmesinde önemli yollardan biri olmuştur.

İsrail, Filistin Halkına Yönelik Soykırım Savaşlarını ve Terörü Arttırıyor

* Gazze'de Ölü Sayısı 10.000'e Yaklaştı; Her 10 Dakikada Bir Çocuk Öldürülüyor

* ABD Sivilleri Önemsediğini İddia Ederken Askeri Desteği Artırdı

Gazze Şehri: Çocuğun cesedi İsrail hava saldırısının enkazından çıkarıldı, 4 Kasım 2023. Fotoğraf: AP

Gazze’de dehşet devam ediyor. Soykırım devam ediyor.

Biz(Revolution) baskıya girerken Gazze’deki ölü sayısı 9,770’e ulaşmış durumda ve bunların büyük çoğunluğunu siviller oluşturuyor. Bunların 3.900 kadarı çocuk. Günde 420 çocuk öldürülüyor, her 10 dakikada bir çocuk. Bir [UNICEF yetkilisi](#) bu rakamların “hepimizi derinden sarsması gerektiğini” söyledi. Ayrıca 24,158 Gazzeli de yaralandı.

Gazze dünyanın kilometrekareye düşen insan sayısı bakımından en yoğun nüfuslu bölgesidir ve Jabaliya Mülteci Kampı da Gazze’deki en yoğun nüfuslu bölgedir; buna rağmen bu hafta İsrail uçakları hastaneleri, evleri, Birleşmiş Milletler okullarını ve sığınaklarını ve daha fazlasını vurarak yaklaşık 200 kişinin ölümüne ve çoğu çocuk olan yüzlerce kişinin yaralanmasına neden oldu (bkz. “[İsrail’in Yoğun Nüfuslu Jabaliya Mülteci Kampını Bombalaması: ABD Destekli Bir Savaş Suçu](#)”). New York Times’ın haberine göre “Savaşın ilk iki

haftasında İsrail'in Gazze'ye attığı mühimmatın yaklaşık yüzde 90'ı uydu güdümlü 1.000 ila 2.000 poundluk bombalardı." İsrail, deriyi yakan yasaklı bir silah olan beyaz fosfor kullandı. (Ve ABD İsrail'e, ABD tarafından olmasa da çoğu ülke tarafından yasaklanmış olan anti-personel msket bombaları göndermiştir).

İsrail hava saldırıları 4 Kasım Cumartesi günü Gazze'deki hastaneleri ve sığınakları vurdu. Al-Nasr Çocuk Hastanesi'nin girişine yakın bir yerde patlayan bir bomba iki kişinin ölümüne ve çok sayıda kişinin yaralanmasına neden oldu. Bir başka saldırı da Jabaliya mahallesinde sığınak olarak kullanılan Al Fakhura okulunu vurdu. Saldırıda 15 kişi öldü ve 70 kişi yaralandı. Al-Shifa hastanesi başkanı, beş ambulanslık bir konvoyun vurulması sonucu bir düzine görgü tanığının öldüğünü söyledi. Filistin Kızılay Derneği [saldırıyı savaş suçu olarak nitelendirdi](#)

İsrail'in 8.500'den fazla konutu ve 220.000 yerleşim birimini hedef alan ve tahrip eden saldırıları nedeniyle Gazze'deki 2,2 milyon insanın yarısından fazlası gidecek güvenli bir yeri olmadan yerinden edildi. Diğer 40.000 yerleşim birimi ise oturulamaz hale getirildi. En az 220 okul binası vuruldu ve üç üniversite binası da dahil olmak üzere 60'ı doğrudan isabet sonucu hizmet dışı kaldı. Yaklaşık 88 hükümet binası, 55 cami ve üç kilise... Kuzey Gazze'deki tüm binaların en az dörtte biri uydu fotoğraflarından hasarlı ya da yıkılmış görünmektedir..

İsrail hava saldırısı Gazze Şehrindeki camiye yerle bir etti, 28 Ekim 2023. Fotoğraf: AP

Bu rakamlar şaşırtıcı ve hazmedilmesi zor olabilir. Bu yüzden bir dakika durun, düşünün ve hayal etmeye çalışın, insanları hayal etmeye çalışın.

Tıbbi Bakımın Hedef Almak-“Her gün gözlerinde bir korku görüyorum”

Şu ana kadar hava saldırıları ya da bombardıman sonucunda 105 tıbbi tesis zarar görmüş ve 27 ambulans imha edilmiştir. On altı hastane ve 32 diğer tıbbi bakım tesisi hizmet dışı bırakıldı. Dünya Sağlık Örgütü'ne (WHO) göre İsrail ordusu tarafından 23 hastaneye tahliye emri verildi. Sağlık tesislerine yönelik 82 saldırı DSÖ tarafından belgelenmiştir. İsrail'in Gazze'ye yönelik yakıt, gıda, su ve tıbbi sevkiyat ablukası birçok hastaneyi hizmetlerini azaltmaya, hatta kapatmaya zorladı ve DSÖ'nün Gazze'de “yakın bir halk sağlığı felaketinin kapıda olduğu” [uyarısıyla](#) birlikte bir su ve sanitasyon krizi yarattı.

Bu ne anlama geliyor? **Gazze'deki hastanelerin yüzde 34'ü ve**

birinci basamak kliniklerinin yüzde 71'i, tıbbi bakım ihtiyacının "normal "in çok ötesinde olduğu bir dönemde çalışmıyor.

Ve daha da kötüsü var.

Doktorlar "ağır yaralı çocukların hastanelere akın ettiğini, doktorların anestezi olmadan ameliyat yaptığını ve morgların cesetlerle dolup taşıdığını" bildiriyor. Gıda, su, ilaç ve yakıt sıkıntısı yaşandığı; lağım sularının sokaklara aktığı ve özellikle çocuklar arasında hastalık ve solunum yolu rahatsızlıklarının arttığı bildiriliyor.

Gazze'deki El Şifa hastanesinin girişinde İsrail hava saldırısında yaralanan bir çocuk, 3 Kasım 2023. Fotoğraf: AP

Çocuklar demişken, Al-Shifa Hastanesi'nden Dr. Hammam Alloh şunları söyledi: "Her gün gözlerinde elimden bir şey gelmeyen bir korku görüyorum. Bu çok acı verici. Eğer çocuğunuz varsa, onları teselli edememenin, iyi olduklarından emin olamamanın,

bir gün daha yaşamanın ötesinde bir şey ummalarını sağlayamamanın ne kadar korkunç olduğunu bilirsiniz.”

Yiyecek ve Su Son Derece Azaldı ve Suyun Kendisi Hastalık Kaynağı Oldu

İsrail’in ablukası ve hayati önem taşıyan altyapıyı bombalaması nedeniyle gıda ve suyun yanı sıra tuzdan arındırma tesislerinden su pompalarına, hastanelere ve jeneratörlere kadar her şeye güç sağlamak için gereken yakıt sıkıntısı yaşanıyor.

Bu durum Gazzelilerin “insan eliyle yaratılan kuraklık” olarak adlandırdıkları bir durum yarattı. “İnsanlar için her temel ihtiyaç bizim için uzak bir hayal haline geldi” dedi biri. UNICEF başkanı “Temiz su ve güvenli sanitasyon eksikliği bir felakete dönüşmenin eşiğinde” dedi. BM’nin Filistinli mültecilerle ilgilenen kurumunun başkanı, “bunun milyonlarca insan için bir ölüm kalım meselesi haline geldiğini” söyledi.

İsrail hava saldırıları Gazze’nin güneyindeki en az beş fırının çatısına yerleştirilen güneş panellerini de tahrip etti. Bu paneller, elektrik kesintileri devam ederken fırınların binlerce Filistinli için ekmek üretmeye devam edebilmesi için kurulmuştu. Gazzeliler ailelerine bir torba pide alabilmek için saatlerce kuyrukta beklediklerini, bazı bölgelerde kuyrukların şafaktan önce başladığını bildiriyor. Bazıları günde iki parça ekmekle hayatta kalmaya  alışıyor.

Filistinliler İsrail'in Bureij mülteci kampına düzenlediği hava saldırısının ardından hayatta kalanları arıyor, Gazze Şeridi, 2 Kasım 2023. Fotoğraf: AP

İsrail Şiddeti Artıyor ve Yayılıyor

İsrail, Gazze'nin kuzeyindeki insanlara güneye doğru tahliye edilmelerini söyledi. Ancak Gazze'nin orta ve güney bölgelerini acımasızca bombalamaya devam ediyor. Filistinliler "Hiçbir yer güvenli değil" diyor; tüm halk İsrail saldırılarıyla terörize ediliyor.

Batı Şeria'daki Filistinliler, Hamas'ın 7 Ekim'de gerçekleştirdiği ve çoğu muharip olmayan 1.400 İsraillinin ölümüne yol açan saldırıya karışmadı. Ancak bu durum, İsrail polisi ve ordusunun desteğiyle Filistinlilere sürekli saldırılar düzenleyen, çiftlikleri yakılan, evleri yıkılan ve o tarihten bu yana 195 kişinin ölümüne neden olan bir terör, cinayet, toprak gaspı ve zorla yerinden etme dalgası başlatan fanatik İsrailli yerleşimciler için hiçbir fark yaratmadı (bkz. [Batı Şeria Filistinlilerini Hedef Alan Şiddetli İsrail Saldırıları, Toprak Gaspı ve Etnik Temizlik Dalgası](#)).

İsrail ve ABD'den Yalan ve İkili Konuşma Yağmuru

Gazze'de Filistinlilere yönelik bu korkunç, canice katliam ve dünya çapında artan öfke karşısında, ABD ve İsrail yüksek sesle ve tekrar tekrar sivilleri -tüm sivilleri- önemsediklerini iddia ediyor. İsrail ordusu her saldırıyı bir Hamas liderini, savaşçısını, sığınağını ya da operasyonunu hedef aldığı (asılsız) iddialarıyla meşrulaştırıyor. İsrail Cumhurbaşkanı, "modern dünyada yeri olmayan bir barbarlığı uygulayanlarla" savaşan "insanlık normlarına bağlı" bir ulus olduğunu iddia ediyor. New York Times'ın yayın kurulu da bu mesajı güçlendirerek İsrail'i "askeri hedeflerini takip ederken Filistinli sivilleri korumak için uluslararası hukuk çerçevesinde taahhütte bulunan" bir "liberal demokrasi" olarak nitelendiriyor.

Biden ve Dışişleri Bakanı Antony Blinken sivillerin hayatından endişe duyduklarını defalarca dile getirdiler ve "insani duraklama" çağrısında bulundular.

Ama gerçek ne?

İsrail, Gazze halkına yönelik vahşi saldırılarına devam etmesine hiçbir şeyin engel olamayacağını yüksek sesle ilan etti. Netanyahu, "Saldırılara güçlü bir şekilde devam edeceğimizi ve İsrail'in rehinelerimizin serbest bırakılmasını içermeyen geçici bir ateşkesi reddettiğini açıkça belirttim... İsrail Gazze Şeridi'ne yakıt girişine izin vermiyor ve Gazze'ye fon aktarılmasına karşı çıkıyor" dedi.

Filistin topraklarından sorumlu İsrail otoritesinden yapılan açıklamada, İsrail'in gıda, su, yakıt ve ilaç ablukasını sürdürme hakkına sahip olduğu, çünkü "terör örgütü Hamas'a mal ve hizmet sağlama yükümlülüğü bulunmadığı" küstahça ilan ediliyor ve "Gazze Şeridi'nde şu anda insani bir kriz olmadığı vurgulanmalıdır" deniyor. Yaralı, hastalıklarla boğuşan, açlık çeken ve her yönden çaresizlik içinde olan binlerce insanın insanlığını hiçe sayarak...

Peki ya ABD'nin tepkisi?

- Biden İsrail'e 14 milyar dolar artı ek askeri yardım çağrısında bulundu.
- Biden yönetimi ayrıca, balistik füzeler ve top mermileri de dahil olmak üzere İsrail'e gelecekte yapılacak askeri teçhizat ve silah satışları için kongre bildiriminden feragat eden (böylece teslimatları daha kolay ve hızlı hale getiren) bir hüküm getirmeye çalışıyor.
- Biden ve Dışişleri Bakanı Blinken ateşkes çağrılarını şiddetle reddetti ve İsrail'in kana susamış kampanyasını desteklediklerini ifade etti: Blinken kısa süre önce Orta Doğu'da düzenlenen bir zirvede yaptığı konuşmada "Bizim görüşümüze göre şu anda yapılacak bir ateşkes Hamas'ı yerinde bırakacak ve yeniden toparlanıp 7 Ekim'de yaptıklarını tekrarlamasına yol açacaktır" dedi. "Hiçbir ulus -hiçbirimiz- bunu kabul edemeyiz."
- Başkan Yardımcısı Kamala Harris de kısa bir süre önce bu görüşe katıldı: "İsrail'e kendisini savunması için verdiğimiz destek konusunda herhangi bir koşul yaratmayacağız."

Kısacası, ABD İsrail'in yanında duruyor ve bu da soykırımın yanında durmak anlamına geliyor. Bu canavar güçler boğazlarına kadar Filistin halkının kanına batmış durumdalar ve eğer istediklerini yaparlarsa çok daha fazla kan dökülecek. Buna bir son verilmelidir!

İnsanlar Harekete Geçmeye Devam Ediyor

Geçtiğimiz hafta sonu ABD'de ve dünyanın dört bir yanında bu katliama karşı gösteriler devam etti. Milyonlarca kişi uyanıyor, öfkesini dile getiriyor ve cevaplar arıyor.

Washington, DC, 4 Kasım 2023.

Fotoğraf: revcom.us'a özel

Bu durumda, revcomlar bunun neden olduğuna ve nasıl sona erdirilebileceğine dair cevaplara ve düşen her yeni bomba ve her yeni üzüntü çılgılığıyla birlikte acilen yapılması gerekenleri hayata geçirecek stratejiye sahiptir. Bob Avakian'ın sözleriyle,

Artık bu emperyalistlerin dünyaya hükmetmesine ve insanlığın kaderini belirlemesine izin veremeyiz. Mümkün olan en kısa sürede devrilmeleri gerekiyor. Ve bu şekilde yaşamak zorunda olmadığımız bilimsel bir gerçektir.

Haiti: Emperyalist Güçler Yine Askeri Müdahaleye

Hazırlanıyor!

Editör Notu: Aşağıdaki makale revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır ve Haiti'deki son durumun, bunun altında yatan itici dinamiklerin ve olayların potansiyel seyrinin doğru şekilde anlaşılması açısından oldukça önemlidir. Yeni Komünizm taraftarı bir okurumuzun yaptığı çeviriyi dikkatinize sunuyoruz.

Revolution'ın bu haftaki sayısını yayınlarken, emperyalist güçlerin/kurumların bazı kombinasyonlarının (Kanada, ABD ve/veya BM) Haiti'yi işgal etmesi çok olası görünüyor. Böyle bir hareket, Haiti'nin tamamen gayri meşru, seçilmemiş ve geniş çapta sevilmeyen "başbakanı" Ariel Henry'nin ¹ daveti ve desteğiyle gerçekleşecektir.

Henry, hükümetindeki 18 üst düzey yetkiliyle ortak imzaladığı mektupta, 7 Ekim'de yabancı askeri müdahale çağrısında bulundu. [Associated Press'e göre](#), mektup uluslararası birliklerin yardımını talep ederek, "kısmen silahlı çetelerin suç eylemlerinden kaynaklanan ülke çapındaki krizi durdurmak için 'yeterli miktarda özel silahlı kuvvetin derhal konuşlandırılması' talep edildi."

Açık olmak gerekirse, şu anda Haiti'nin içerisinde bulunduğu çok gerçek ve acil bir kriz var. (Aşağıda bu krizle ilgili daha fazla bilgi mevcut.) Emperyalist güçlerin herhangi bir müdahalesi yalnızca Haiti'deki tahakkümlerini sürdürmeye devam etmelerini hedefleyebilir. On yıllar ve yüzyıllar boyunca Haiti halkının üzerine tekrar tekrar cehennem yağdıran ve mevcut tahammül edilemez durumu yaratan bu tahakkümün kendisidir.

Kilit güçlerin bu krize kesin tepkisi ve askeri operasyonlarının şekli halen gelişirken, işlerin yönü açıkça Henry'nin şu ya da bu şekilde yardımına gelmek yönünde. Bu durum, başkent Port-au-Prince'in yoğun nüfuslu gecekondu

mahallelerindeki çetelerle ve ayrıca şu anda Henry rejimini protesto eden kitlelerle ve/veya muhalefete karşı sokaklara çıkanlarla silahlı çatışmaları içerebilir. 16 Ekim itibariyle ABD, BM'nin onaylaması durumunda lojistik kapasitede bir müdahaleyi destekleyeceğini söyledi (en azından şimdilik, muharebe birlikleri göndermeyi reddetmiş olsa da).

10 Ekim'de BM Genel Sekreteri António Guterres, BM Güvenlik Konseyi'ne (BM silahlı kuvvetlerinin konuşlandırılması hakkında kararlar veren organ) bir mektup sundu² ve esasen BM üye devletlerinden herhangi birinin (ABD ve Kanada gibi) Haiti'ye kuvvet göndermesi gerektiğini veya bir kuruluş olarak BM'nin bunu yapması gerektiğini söyledi. 15 Ekim'de ABD ve [Kanada zırhlı araçları ve diğer askeri yardımları](#) Haiti Ulusal Polisi'nin (HNP) kullanımını için Haiti'ye ulaştı. Ve [aynı gün ABD](#), "Haiti'ye hızlı bir harekât gücünün derhal konuşlandırılmasını destekleyecek bir Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi karar taslağı hazırladı."

Böyle bir müdahale, çok kısa vadede kitlelerin dayanılmaz acılarını bir nebze olsun hafifletmeye hizmet etse de, tarih defalarca göstermiştir ki, bunun çok daha büyük acılara yol açması pek de uzun sürmeyecektir. (*"Haiti'deki Emperyalist Askeri Müdahalelere Kısa Bir Bakış"* başlıklı bölüme bakın.)

Haiti'de ihtiyaç duyulan şey kapsamlı bir devrimdir, Bob Avakian tarafından geliştirilen komünizmin yeni sentezine dayanan bir komünist devrimdir. Emperyalizmin Haiti halkına dayattığı bitmek bilmeyen eziyetlere karşı yürekleri sızlayan ve öfkesi kaynayan herkesin en acil görevi, dünyadaki baskıcı sistemin kökünü kazıma mücadelesiyle yakından bağlantılı olarak Haiti'deki baskıcı sistemin kökünü kazımak için yapmaları gereken bu devrimci bilimle etkileşime girmek, onu yaygınlaştırmak ve uygulamaktır.

Kitlelerin Karşılaştığı Kriz

Haiti'deki ve özellikle Port-au-Prince'deki durum son derece

vahim. Birincisi, ülke 2010'da yüz binlerce insanı öldüren ve çok daha fazlasını evsiz bırakan³ yıkıcı depremin etkilerinden asla kurtulamadı. O zamandan beri bir dizi deprem, kasırga, sel ve kuraklık Haiti'nin geçimlik tarımına ve zayıf sanayi ekonomisine daha fazla zarar verdi. [Haiti'nin milli gelirinin neredeyse yüzde 24'ü](#) "havalelerden" (yurt dışında yaşayan Haitililer tarafından eve gönderilen para) geliyor. Bu rakam on yıl önce yüzde 12 civarındaydı. Bu durum Haiti ekonomisinin çöküşünün bir göstergesidir.

Ekonomik kriz derinleştikçe, büyük ölçüde hakir görülen hükümet, yakıt sübvansiyonlarının kaldırıldığını duyurdu ve bu da yakıtın -ve kamyonlarla taşınan gıda ve diğer ihtiyaçların- fiyatlarının fırlamasına neden oldu. Henry'nin istifasını isteyen büyük gösteriler patlak verdi – bu gösteriler Haiti Polisi tarafından saldırıyla karşılandı, birçok protestocu dövüldü ve hatta öldürüldü.

Hükümet, faal bir toplumu sürdürebilme kabiliyetinin yanı sıra meşruiyetini de giderek kaybederken, bir güç boşluğu açılmaya başladı. Cité Soleil'i ve Port-au-Prince'deki diğer büyük gecekondu mahallelerini zaten kontrol eden büyük çeteler açılan bu büyük güç boşluğundan faydalanmaya başladı. Eylül ayında, eski bir Haiti polisi çavuşu olan Jimmy "Barbecue" Chérizier tarafından yönetilen bu çetelerden biri ("G9 Ailesi ve Müttefikleri"), yakıt sevkiyatlarının teslim edilmesini tamamen engelledi.

Bütün bunlar hem siyasi hem de ekonomik krizi büyük ölçüde yoğunlaştırdı. [BM'ye göre](#), 4,7 milyon Haitili şu anda "19.000'i feci kıtlık koşullarında olmak üzere akut açlıkla" karşı karşıya... Bu da onların açlıktan ölme tehlikesiyle karşı karşıya oldukları anlamına geliyor. Bu 19.000 kişinin tamamı Cité Soleil gecekondu mahallesinde yaşıyor, ancak açlık kırsal tarım alanlarına bile yayılmış durumda. Ayrıca kolera da yayılmaya başlıyor.

Chérizier, kitleler için savaştan meşru bir siyasi lider gibi

poz kesmeyi seviyor – Henry’nin istifa etmesi talebine katıldı ve ulusun siyasi yapısını yeniden düzenlemek için kendi planını ortaya koydu. Ayrıca gerici Haiti hükümeti içindeki çetesi için kabine pozisyonları talep etti. Bazı Haitili solcular Chérizier’in iddialarını benimseyerek onu devrimci bir kahraman olarak alkışladılar. Ancak G9’un (diğer çeteler gibi) gecekondü bölgelerinin kontrolünü pekiştirmek için terör silahları olarak toplu tecavüz, cinayet ve kundaklama kullandığına dair birçok güvenilir rapor olmasını bir kenara bırakın; ne tür bir “devrimci baskıcı bir hükümette kabineye girebilmek için kitlelerin açlığını koz olarak kullanır?

İşte kitlelerin karşı karşıya olduğu kriz şudur: Açlık, hastalık, polis baskısı ve çete terörü, milyonlarca kişiyi dayanma gücü eşğine ve ötesine itiyor...

Emperyalistlerin ve Haitili Görevlilerinin Karşılaştığı Kriz

Limanın ablukası, Haiti’de emperyalizmin karşı karşıya olduğu krizi büyük ölçüde derinleştirdi. 1986’da bütün ülkeyi terörize eden ABD yanlısı Duvalier diktatörlüğünün düşüşünden beri, ABD hem kendisi ile çalışabilecek hem de Haiti’yi görece stabil tutabilecek bir hükümet yerleştirebilmiş değil. Son birkaç hükümet halk kitleleri nezdinde neredeyse hiçbir meşruiyete sahip değildi; ki bu görüşte bu hükümetlerin ABD kuklaları oldukları önemli bir yer kapsıyordu.⁴

Şimdi devletin yırtılmış parçaları tüm desteğini kaybediyor ve devletin silahlı kuvvetleri, başkentte önemli miktarda bölgeyi kontrol eden ve ulusal ekonomiyi boğazlayabilen çeteler tarafından yeniliyor.

Böylesi bir ekonomik kriz büyük ihtimalle kayda değer seviyede Haitili göçmenin ABD’ye gelmesine neden olacaktır ki bu da ABD yönetici sınıflarının (hem Cumhuriyetçi faşistler hem de Demokratlar) ciddi derecede ödünü kopartan ve kesinlikle karşı oldukları bir durumdur. Ve, ABD’nin ‘‘arka bahçesi’’ olan bir

Ülkede bu seviyede bir düzensizlik ABD'nin küresel emperyalist rakiplerine-özellikle Rusya ve Çin'e- fırsattan istifade etme Őansı tanıyor.5

ABD yöneticileri, imparatorlukları için siyasi istikrarszlĝa veya başka "sorunlara" neden olabileceĝi haricinde Haiti'deki (veya başka herhangi bir yerdeki) halk kitlelerini ve kitlelerin ektiĝi acıları umursamyor.

Haiti'deki mevcut kriz aslında ABD emperyalist "ıkarları" için çok tehlikelidir. Ve Şimdi gerekirse Haitili kan dökerek ve daha da fazla acıya neden olarak korumaya yönelecekleri çıkarlar da tam da bu emperyalist çıkarlarıdır.

Haiti'deki Emperyalist Askeri Müdahalelere Kısa Bir Bakış

ABD ve müttefikleri, 1915'ten bu yana Haiti'ye beş kez askeri müdahalede bulundu. Her zaman "istikrar", "hukukun stnlĝ" ve elbette "Haiti halkn korumak" için bu yapıldı! Gerçekte tüm bu müdahaleler, emperyalizmin Haiti zerindeki pençesini güçlendirmeyi amaçladı ve her biri Haiti'deki halk kitlelerini giderek daha derin acılara sürükledi.

[Eylül 1915](#)'te ABD Haiti'yi 1934'e kadar işgal etti. İŞgale karşı direndikleri için yaklaşık 15.000 Haitili ldrld

[Ekim 1957](#)'de, on yıllık istikrarszlktan sonra, Francois Duvalier ("Papa Doc" olarak bilinir) Haiti'nin başkanı oldu. Paramiliter Ton-Ton Macoute tarafından uygulanan mutlak bir terör hakimiyeti Fsldayan muhalefetten bile Őüphelenilen veya rejimin hedeflerinin önüne geçen herkes yakalanabilir, iŐkence görebilir, ömür boyu rejimin Fort Dimanche'deki zindanına gömülebilir veya tüm ailesi katledilebilir. Tahminen 50.000 kişi rejim tarafından öldürüldü. ABD, özellikle 1959'daki Küba Devrimi'nden sonra, Şiddetli anti-komünizmi nedeniyle ve Duvalierci Haiti, ABD'nin yoksul Haitili iŐçileri sömürmesi için "istikrarlı bir ortam" olduĝu için Duvalier'i destekledi.

Papa Doc Nisan 1971'de öldüğünde, terörü devam ettiren ve halkın kapitalist-emperyalist sömürü olanaklarını genişletmek için ABD ile birlikte çalışan oğlu Jean-Claude -"Bebek Doc"-onun yerini aldı. Nefret edilen rejimi 1986'da nihayet devrildiğinde, ABD bu canavarı kurtardı. Bir ABD Hava Kuvvetleri jeti onu ve ailesini Fransa'da güvenli bir sürgüne uçurdu.

[Eylül 1991](#)'de George H.W. Bush'un ABD çıkarlarıyla çeliştiğini düşündüğü Başkan Jean-Bertrand Aristide'nin seçilmiş hükümetine karşı "CIA, kanlı bir darbe yapmak için yerel askeri güçlerle işbirliği yaptı". General Cédras'ın yeni askeri rejimi altında, terörün egemenliği zincirlerinden boşaldı ve özellikle destek üssü olan Cité Soleil gibi kenar mahallelerde Aristide'nin binlerce destekçisi öldürüldü.

[Eylül 1994](#)'te Clinton (1992'de seçildi) Bush'un Aristide'ye karşı darbesini eleştirdi; Clinton, Aristide'nin ABD'nin kanatları altına alınabileceğini ve ABD için bir varlık olabileceğini düşündü Clinton, Aristide'yi Haiti'ye geri döndürmek ve General Cédras'ı serbest seçimler yapmaya zorlamak için bir deniz donanması topladı. Ancak Haiti'ye verilen bu "hediye", Aristide'in ABD çıkarlarıyla daha uyumlu hareket etmesini amaçlayan müzakerelerden önce geldi. Clinton temelde "evcilleştirilmiş" bir Aristide'nin ABD için hor görülen bir Cédras'tan daha değerli olacağını hissetti.

Haiti'ye döndükten sonra, Aristide ezici bir üstünlükle başkan seçildi, ancak esas olarak emperyalist egemenliği kabul ederken bazı şeyleri geri çekti. Örneğin, (ABD'nin tecrit etmeye çalıştığı) komşu Küba ile dostane ilişkilerde ısrar etti ve (çoğunlukla yabancılara ait) fabrikalarda vahşice sömürülen Haitililer için daha yüksek bir asgari ücret talep etti. Ayrıca Fransa'nın Haiti Devrimi tarafından kurtarılan Fransızların sahip olduğu köleleştirilmiş insanlar için tazminat olarak 19. yüzyılda Haiti'den aldığı 21 milyar doları geri ödemesini talep ederek Fransa'yı öfkeliendirdi. [Fransız büyükelçisinin daha sonra kabul edeceği gibi](#), ABD ve

Fransa'nın Şubat 2004'te Aristide'ye karşı bir başka darbeye işbirliği yapmasının nedenlerinden biri de buydu. Darbenin zirvesinde ABD, Aristide'yi kaçırdı, bir uçağa bindirdi ve Orta Afrika Cumhuriyeti'ne uçurdu.

[Haziran 2004](#)'te, birkaç ay sonra, MINUSTAH olarak bilinen bir BM gücü, ABD/Fransa destekli darbenin yarattığı durumu "istikrarlı hale getirmek" için Haiti'yi işgal etti. MINUSTAH işgali 13 yıl sürdü ve Ekim 2017'de sona erdi. Bu, "Haiti halkıyla ittifak halindeki bir koruma gücünden çok, yerel nüfusa karşı duygusuz bir ilgisizlikle damgasını vuran bir yabancı müdahaleydi". MINUSTAH birlikleri gaddarlıkları ve özellikle çocuklara ve kadınlara yönelik cinsel istismarlarıyla ün salmıştı. Ayrıca pervasızca (kasıtlı olmasa da) Haiti nehirlerine kolera bulaştırarak 820.000'i hasta eden ve 10.000'e yakın Haitili'yi öldüren bir salgına neden oldular.

Dipnotlar:

¹ Henry'nin iktidara nasıl geldiği hakkında daha fazla bilgi için, 1 Kasım 2021'de revcom.us'ta "[Haiti Spiraling Into New Levels of Crisis and Suffering: The Bitter Legacy of Over a Century of U.S. Domination](#)" konusuna bakın.

² Bu mektup kamuya açıklanmadı ancak görüldü ve [Associated Press](#) tarafından alıntılıandı.

³ Emperyalist güçler tarafından Haiti'ye yardım için alenen taahhüt edilen on milyarlarca dolarlık yardımın çoğu ya hiç gerçekleşmedi ya da Haiti halkının yararına kullanılmadı. Örneğin, 16 Ağustos 2021 tarihli Reuters'in "[Haiti quake revives anger over aid response to past disasters](#)" başlıklı makalesinde alıntılanan bir analistin belirttiği gibi, "Doğal afetten hemen sonra ABD askeri harcamalarının çoğu, daha çok toplumsal huzursuzluğu önlemeye ve yeniden inşa etmekten ziyade kitlesel göçü caydırmaya odaklanmıştı. "

⁴ Eski bir ABD diplomatı ve Haiti "uzmanı" olan Susan Page'in [kabul ettiği gibi](#),

“Seçimlere seçmen katılımı, Haiti’nin 1991’deki ilk demokratik seçimlerinde seçmenlerin yüzde 70’ine yakinken, Başkan Moïse’i iktidara getiren 2016 seçimlerinde yaklaşık yüzde 18’e düştü. Birçok Haitili oylarının ve seslerinin önemli olmadığına çünkü ABD’nin kazananı seçeceğine inanıyor.” [Vurgu eklendi.] Ayrıca, “Haiti’de vatandaşlar ve (neredeyse olmayan) resmi devlet arasında güven neredeyse yok. Nüfus ve sürekli olarak yabancı güçlerin, özellikle de Amerika Birleşik Devletleri’nin karıştığını düşündüğü şey arasındaki güvensizlik, tüm zamanların en yüksek seviyesinde.”

5 [Huff Post](#)’a göre, 2017’de Çin, Haiti’nin bunu fark etmesi ve ‘Tek Kuşak, Tek Yol’ Girişimi’ne katılması halinde Port-au-Prince’in çökmekte olan altyapısını 4,7 milyar dolarlık bir yardım paketiyle elden geçirmeyi teklif etti. Haiti onları o zaman ele almadı, ancak Haiti rejiminin çaresizliği arttıkça Çin bağlantısı daha çekici görünebilir.

Nükleer Savaş Tehditinde, Hazırlanmasında ve Yürütölmesinde ABD Bir Numaradır

Editör Notu: Aşğıda çevirisini aktardığımız makale 10 Ekim 2022 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: [USA Number One \(In Threatening, Preparing for, and Carrying Out Nuclear Warfighting\) | revcom.us](#)

İnsanlar, Ukrayna ile sürmekte olan vekâlet savaşında ortaya çıkan nükleer savaş tehlikesiyle karşı karşıya kaldıklarında bazen “*evet ama bu tehdidi yaratan ülke Rusya!*” diyorlar.

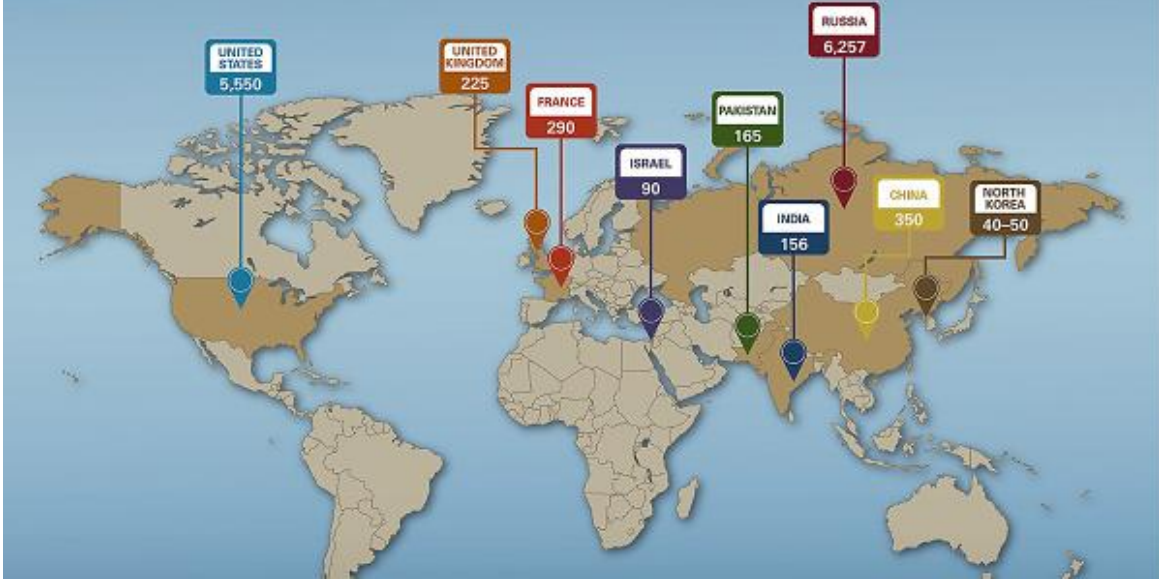
Açık olmak gerekirse, Rus tehditleri gerçektir ve aşırıdır. Birlikte ele alındığında, ABD ve Rusya dünyanın nükleer silahlarının yüzde 90'ına sahip durumdadır, ayrıca bunları kontrol ediyorlar! Rusya'nın biraz daha fazla nükleer silahı varken, ABD'nin aktif olarak kullanılabilecek (konuşlandırılmış) daha fazla nükleer silahı bulunmaktadır. Ancak en başından beri nükleer silah kullanımında kimin "bir numara" olduğunu unutmayalım.

ABD nükleer silah kullanmada bir numaradır. 1945'te 2. Dünya Savaşı'nın sonunda Japonya'da iki şehri bombaladılar. Üstelik bu şehirlerde yaşayan insanları ortadan kaldırarak elde edilecek bir "askeri avantaj" durumu da yoktu. ABD o noktada savaşı kazanmıştı, ABD neredeyse tüm Pasifik'i işgal etti. Bu silahların muazzam yıkıcı gücünü ve ABD yöneticilerinin acımasız karakterlerini dünyaya tanıtmak için bu iki şehri bombaladılar. Aslında onlar sadece bir numara da değildir. İşin gerçeği iki numara diye bir şey de yok. Başka hiçbir ülke böylesi bir silah kullanmamıştır.

ABD, daha yıkıcı nükleer silahların geliştirilmesinde bir numaradır. ABD, Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombalarının 700 katı güce sahip hidrojen bombasını geliştiren ilk ülkedir. ABD nükleer silahları test eden ilk ülke olmuştur. Ve gerekli gördüğü takdirde yeni nesil nükleer silahları test etme "hakkını" korumakta ısrar ederek Kapsamlı Nükleer Testlerin Yasaklanması Anlaşmasını onaylamayı reddetmiştir.

2021 ESTIMATED GLOBAL NUCLEAR WARHEAD INVENTORIES

The world's nuclear-armed states possess a combined total of nearly 13,080 nuclear warheads; more than 90% belong to Russia and the United States. Approximately 9,600 warheads are in military service, with the rest awaiting dismantlement.

Arms Control Association

ABD, nükleer silahlarla önce vurmak için kullanma hakkını kendine saklıyor ve buna devam ediyor. “İlk kullanım” askeri doktrininin açık bir parçasıdır. Sovyetler Birliği ile “Soğuk Savaş”tan sonra bile -nükleer silahların her iki tarafça da öne sürüldüğü ve tüm insanlığı yok edebilecek bir savaş tehdidinin her zaman var olduğu onlarca yıllık bir çatışmadır-

ABD bu “haktan” vazgeçmeyi reddetmiştir. Biden’ın Putin’i “ilk önce” taktik nükleer silah kullanma tehditleri nedeniyle kınaması riyakarlığın zirvesidir ve evet ABD bunda bir numaradır.

ABD, imzaladığı nükleer anlaşmalardan çekilme konusunda bir numaradır. 2002’de Anti-Balistik Füze Antlaşması’ndan çıktılar 2019’da Orta Menzilli Nükleer Kuvvetler Antlaşması’ndan çıktılar ve İran’la imzalanacak İran’ın nükleer gelişmeyi askıya alması (ki böyle yaptılar) sonucunda İran’a karşı ekonomik yaptırımları hafifletmesini içerecek anlaşmayı askıya aldılar. Bu anlaşmalar nükleer güçleri yok etmiyordu, sadece yayılmalarını kontrol ediyordu, lakin bu sınırlı hareketler bile eski güzel “Bir Numara” için çok fazlaydı!!

ABD, nükleer silahları kendi ulusal topraklarının dışına yerleştiren bir numaralı ve aslında tek ülkedir. ABD'nin nükleer silahları var, evet taktik nükleer silahları var, bunlar Batı Avrupa'da ve Rusya'ya yakın Türkiye'de depolanıyor. ABD'nin şu anda tüm insanlığı tehdit edenin sanki Ruslarmış gibi davranması, kendi muhitini onlarca yıldır terörle kontrol eden bir gangsterin, şimdi aynı taktikleri ve aynı silahları kullanmaya niyetlenen diğerine tepki vermesinin mantığıdır.

Kolektif amnezi ile kendinizi memnun etmeyin. Rusya'nın nasıl "kontrolden çıkmış" bir tehdit olduğu hakkında konuşarak, gerçeği örtbas ederek, insanlığın olası yok oluşuna eşlik ediyorsunuz. En başından itibaren kontrolden çıkmış gangsterlerin anavatanında yaşıyorsunuz. Çok geç olmadan uyanın!!!

Dünyayı U uruma S r kleme : ABD/NATO ve Rusya, Ukrayna  zerinde Tansiyonu Arttırıyor

Ukrayna'da devam eden savaş vahim bir evreye yükseldi. Nükleer atışma riski bariz bir biçimde savaşın tarafları tarafından dillendiriliyor-bir tarafta Rusya diğer tarafta ABD ve NATO destekli Ukrayna ve bu tehlike şimdi çok daha büyüdü.

Geçtiğimiz hafta ringe çıkmadan önce boy  l ş en ağırsıklet boks rleri gibi Joe Biden ve Vladimir Putin birbirlerine sövüp saydılar; her ikisi de rakibini tolere edilemeyecek bir saldırgan gibi gösterme uğraşındaydı. Nükleer silahların kullanımına dair imalı ancak bir o kadar da aleni tehditlerini birbirlerine savururken iki tarafta yükselecek tansiyonun

sorumluluğunu birbirlerine atma yarışındaydılar. Her iki tarafta savaş tansiyonunu düşürmeye veya bu ölümcül karşılaşmadan çıkmak için ‘‘bir yol bulmaya’’ dair en ufak bir imada bile bulunmadı, tarafların imaları tamamen rakibini yenmek üzerineydi.

Bundan altı ay önce Bob Avakian (BA) Ukrayna’da gelişen durumun istikrarsızlığını ve bunun sadece Ukrayna, Rusya ve aynı coğrafyadaki ülkeler açısından değil ancak bütün gezegen için oluşturabileceği felaketvari etkileri yakalamıştı:

Emperyalistler arasındaki bu çatışmada taraflardan hiçbiri geri adım atmayacak ve yenilgiyi kabul etmeyecekse ve özellikle de ABD/NATO’nun Rusya ile savaşa doğrudan müdahil olması ve bu durumun Rusya’nın ciddi kayıplar yaşamasına yol açması ne anlama geliyor?

Putin/Rus emperyalistleri, basitçe “Tamam o halde sen kazandın; bu işten vazgeçiyoruz, yenildik ve Rusya’ya geri çekileceğiz” mi diyecek? Ciddi düşünen herhangi bir kişi gerçekten de bunun mümkün olduğuna inanıyor mu?! Hayır, bu durumda Putin’in/Rus emperyalistlerinin çok daha muhtemel tepkisi, büyük olasılıkla (başlangıçta) en güçlü nükleer bombalar olmasa da, nükleer silahlar kullanarak savaşı tırmandırmak olacaktır. Ve bunu sadece Ukrayna’da değil, aynı zamanda savaşa dahil olan NATO ülkelerinin topraklarında da kullanabilecekleri “taktik nükleer silahlarla” bunu yapacaklardır (Muhtemelen sadece Ukrayna’ya yakın ülkeler değil, Fransa, Almanya ve Birleşik Krallık gibi Batı Avrupa ülkeleri de buna dahildir). [\[1\]](#)

Ve de:

*Ancak tekrar tekrar gösterildiği gibi, niyetler her ne olursa olsun, olaylar -özellikle savaşın kendi dinamikleri bir kez işledikten sonra- “niyetleri aşabilir” ve başlangıçta hiçbir tarafın istemediği veya beklemediği koşullara ve sonuçlara yol açabilir. **Mevcut durumda, Ukrayna’daki savaşla birlikte böyle***

bir dinamiğin “devralması” ve gerçekten korkunç sonuçlara yol açabilecek oldukça gerçek bir tehlike bulunmaktadır. ABD/NATO ile Rusya arasında, bir bütün olarak insan medeniyeti için oldukça gerçek bir tehdit oluşturabilecek, nükleer silahların kullanılmasıyla gerçek bir savaş olasılığıdır bu. [\[2\]](#)

Putin Blöf Yapmıyor:

Ukrayna kuvvetlerinin geçtiğimiz büyük askeri harekatı-büyük ölçüde ABD’nin milyar dolarlık silahları [\[3\]](#) ve ABD’li danışmanların geliştirip tamamladığı savaş planları imzalı [\[4\]](#)– Rus güçlerini Doğu Ukrayna’nın çeşitli bölümlerinden itmekte başarılı oldu. ABD’nin siyasi ve askeri önderliği Rusya’nın bu geriye düşüşünden şeytani bir zevk duydu. Pentagon’un üst düzey bir yetkilisi ABD’nin Ukrayna’nın askeri ilerlemesindeki dahlini iftiharla anlatırken şunları söyledi: ‘‘Bu adamlar (Ukraynalı askeri yöneticiler) sekiz yıldır (ABD) Özel Kuvvetleri tarafından eğitiliyorlar... bizim istihbarat elemanlarımız tarafından eğitiliyorlar...’’ [\[5\]](#)

Putin’in Rusya’nın yenilgisine yanıtı ek olarak 300.000 rezerv kuvveti mobilize etmek oldu [\[6\]](#) (Rusya’nın İkinci Dünya Savaşından beri ilk birlik mobilizasyonu). Ayrıca Ukrayna’nın Rusya kontrolündeki bölgelerinde bu bölgelerin resmi olarak Rusya’ya katılıp katılmayacağına yönelik referandum yapılacağını açıkladı. Şayet eğer Rusya’ya sadık güçlerin inisiyatifindeki bu referandumlar Rusya’ya katılım yönünde sonuçlanırsa bu, Rusya’nın Ukrayna’nın o bölgelere yapacağı saldırıları Rusya’ya yapılmış saldırılar olarak göreceği anlamına geliyor.

Putin geçen hafta verdiği majör bir konuşmasında ‘‘Washington, Londra ve Brüksel... açık bir şekilde Rusya’nın savaş alanında yenilmesi için her aracı kullanacaklarını söylediler ve Rusya’nın siyasi, ekonomik, kültürel ve diğer her türlü egemenliğini ardı ardına yağmalayacaklarını, bunlardan yoksun bırakacaklarını söylüyorlar. Nükleer şantaja başvurdular. Burada önde gelen bazı NATO üyesi ülkelerin temsilcilerinin

Rusya'ya karşı kitle imha silahları-nükleer silahlar-kullanımının olabilirliğine ve yapılabilirliğine yönelik yaptıkları açıklamalara referans veriyorum.'' Dedi.

Putin'in uyarısı şöyleydi: ''Bu tip açıklamalar yapanlara şunu hatırlatmak isterim ki bizim ülkemizin de farklı tipte silahları var ve bunlardan bazıları NATO ülkelerinin sahip oldukları silahlardan çok daha modern. Eğer ki ülkemizin toprak bütünlüğüne bir tehdit oluşursa, Rusya'yı ve halkımızı savunmak için mümkün olan bütün silah sistemlerini kullanırız. Bu bir blöf değildir.''

Putin burada ''bütün silah sistemleri'' derken bunların nükleer silahları da içerdiğine yönelik şüpheyi mahâl bırakmıyor. Konuşmasını ise bir Rus deyiimiyle sonlandırıyor: ''Ne ekersen onu biçersin'': ''Rusya vatandaşları anavatanımızın toprak bütünlüğü, bağımsızlığımız ve özgürlüğümüzün tekrar ediyorum elimizdeki bütün sistemlerle savunulması konusunda rahat olabilirler. Bize karşı nükleer şantajla başvuranlar bilmelidir ki rüzgar tersine de dönebilir.''

Biden Görüyor ve Arttırıyor

18 Eylül günü *60 Minute* programında yaptığı röportajda Biden[\[7\]](#), hükümetinin Ukrayna'ya 600 milyon dolarlık bir yardım daha göndereceğini söyledi (şimdiye kadar gönderilmiş olan 16 milyar dolara ek olarak). Daha sonra Biden'a eğer Putin kimyasal silah veya taktik nükleer silah kullanmayı düşünürse ona ne söylerdiniz diye soruldu. Biden eciş bücüş bir şekilde cevap verdi: ''Yapma. Yapma. Yapma. Bu ikinci dünya savaşından beri görülmemiş bir biçimde savaşın yüzünü değiştirir.'' Röportajı yapan kişi Biden'a ABD'nin böylesi bir durumda cevabını sorduğundaysa Biden gerçek bir mafya babasını aratmayacak bir biçimde: ''Eğer sana gerçekten ne olacağını bilseydim bunu söyleyeceğimi mi düşünüyorsun? Tabii ki sana söylemeyeceğim! Bunun dolaylı zararları olur!'' 21 Eylül günü ise *Washington Post*, Biden hükümetinin eğer Rusya taktik

nükleer silah kullanırsa vereceği cevapla ilgili ''ikircikli'' konumunu sürdürdüğünü ve özel hat aracılığıyla Moskova'daki Rus liderliğine nükleer silah kullanırlarsa bunun çok ağır sonuçları olacağını ileten bir not iletildiğini aktardı. [\[8\]](#)

21 Eylül günü Birleşmiş Milletlerde, Biden Ukrayna'daki savaşı iyinin ve kötünün veya kendi koyduğu biçimiyle ''demokrasi ve otokrasinin'' savaşı olarak ilan etti. Kendisinin ve ABD'nin ''dünyamız için demokrasinin değerlerini feyz alan vizyonun şampiyonu'' olduğunu söyledi. Buradaki oryante edici kritik hakikat Ukrayna'nın ''demokrasi ve otokrasi'' arasındaki bir savaş sahası olmadığı ancak bunun Rus ve ABD emperyalizminin emperyalist rekabetinin çatışması olduğudur. Hiçbir taraf Ukrayna halklarının olmadığı gibi Rus halklarının veya dünyanın diğer halklarının çıkarlarının yanında savaşmamaktadır. Her iki tarafta diğer taraf üzerinde kendi emperyalist çıkarlarını dayatmanın peşindedir.

Biden yüzsüz bir eski ABD Başkanı Harry Truman'ın ruhuna veryansın ederek, Truman'ın BM Genel Kurulunda 1945 Ekiminde verdiği bir konuşmayı alıntılarlamıştır. [\[9\]](#) Truman, yeni yazılan Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin ''ulusların, insanlar gibi farklılıklarını dile getirip, bunlarla yüzleşebilecekleri ve daha sonra ortak noktalar bulabileceklerinin kanıtı'' olduğunu iddia etmişti. Truman'ın, Demokrat Partili başkanın bu boktan lafazanlıkları Hiroshima ve Nagazaki isimli Japon şehirlerine atom bombası atarak yüz binlerce insanı öldürdükten iki ay sonra söylediğini not etmekte fayda var. Biden BM'de konuşurken ABD'nin nükleer cephaneliği dolup taşıyor ve ABD ile NATO müttefikleri Rusya'ya karşı maddi avantajlarıyla amansızca bastırıyorlar.

Truman'ın ve Biden'ın konuşmaları arasında geçen yaklaşık 70 yıllık zaman diliminde ABD dünya çapında insanlığa karşı amansız suçlar işleyerek kelimenin tam anlamıyla milyonlarca kişiyi öldürmüş, milyonlarcasının ise hayatını mahvetmiştir. Bob Avakian '*Yasal Gangsterler-Nükleer Silahlı Gangsterler*' makalesinde şöyle söylüyordu: [\[10\]](#)

Unutmayalım: Kölelik ve soykırım üzerine kurulu bir ülke olan ABD, hükümetlerini sevmediği ülkeleri işgal etme, darbe tezgahlama ve diğer yollarla şiddetle müdahale etme rekorunu açık ara elinde tutuyor. Rusya'nın Ukrayna'da yaptıklarının çok ötesindedir, bu süreçte çok sayıda insanı katletmiştir. (revcom.us'ta ABD emperyalizminin suçlarının kapsamlı bir teşhiri ve analizi yer almaktadır.)

Uçurumun Kenarında

Putin'in konuşmasının ardından rejimine ve Ukrayna'da yürüttüğü gayrimeşru savaşa karşı keskin ve cesur eylemler patlak verdi. *The Guardian*'ın raporuna [\[11\]](#) göre 21 Eylül günü 38 şehirdeki eylemlerde 1300 kişi tutuklandı. Ancak bu ülkeden protestocuları selamlamak pasif kalarak yeterli değildir. İnsanların aptal miskinliklerinden kalkmaları ve uyanmaları gerekiyor! Bu ülkedeki insanların sessizliği öldürücü bir sessizliktir. Demokrat Parti yönetimindeki bir ABD hükümeti savaş suçları işlemektedir. Ve her an çok daha korkunç suçlar işlenebilir ve bütün gezegen tehlikeye girebilir.

Bunlar acil zamanlar. Devrimci Komünist Manifesto Grubunun (RCMG) Devrimci Enternasyonal Bir Mayıs için yazdığı bildiride değinildiği gibi:

Devrimci önder ve düşünür Bob Avakian (BA) geçtiğimiz zamanlarda şöyle demişti: ''insanlık herhangi taraftaki emperyalistlerin dünyaya hükmetmesine ve bu tahakküm için birbirleriyle savaşa girerek insanlığın geleceğine yönelik ciddi bir tehdit hatta varoluşsal bir tehdit oluşturmalarına göz yumamaz.'' Ve BA, gerçekten de günümüzün durumunda yüzleştığımız olasılıkların gerçekten de felaket bir duruma yol açacağını söylerken şunu da ekliyordu: ''Bunun içerisinden gerçekten pozitif bir şeyi burarak çıkartabiliriz-devrimi çıkartarak bu sisteme bir son verebilir ve çok daha iyisini var edebiliriz.''

ABD-NATO'NUN RUSYAYLA SAVAŞINA HAYIR! ÜÇÜNCÜ DÜNYA SAVAŞI

İSTEMİYORUZ!

İNSANLIĞIN DEĞİL BU SİSTEMİN SONU GELMELİDİR!

**ONLARIN GELECEĞİNİ KABUL ETMİYORUZ! ŞİMDİ GERÇEK BİR DEVRİM
İÇİN ÖRGÜTLENMENİN ZAMANI!**

[1] <https://yenikomunizm.com/3-dunya-savasi-ve-tehlikeli-aptallik/>

[2]

<https://yenikomunizm.com/ukrayna-ikinci-dunya-savasinin-tekrari-degil-3-dunya-savasi-gercek-bir-tehlikedir/>

[3]

<https://www.state.gov/2-8-billion-in-additional-u-s-military-assistance-for-ukraine-and-its-neighbors/#:~:text=These%20announcements%20will%20bring%20the,countries%20to%20support%20Ukraine's%20defense.>

[4]

<https://www.nytimes.com/2022/09/10/us/politics/ukraine-military-intelligence.html>

[5]

<https://www.nytimes.com/2022/09/10/us/politics/ukraine-military-intelligence.html>

[6]

<https://www.washingtonpost.com/world/2022/09/21/putin-speech-russia-ukraine-war-mobilization/>

[7] <https://www.cbsnews.com/video/bidens-warning-to-vladimir-putin-over-ukraine/>

[8]

<https://www.washingtonpost.com/national-security/2022/09/22/russia-nuclear-threat-us-options/>

[9]

<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2022/09/21/remarks-by-president-biden-before-the-77th-session-of-the-united-nations-general-assembly/>

[10] <https://yenikomunizm.com/yasal-gangsterler-nukleer-silahli-gangsterler/>

[11]

<https://www.theguardian.com/world/2022/sep/22/russia-protests-more-than-1300-arrested-at-anti-war-demonstrations-ukraine>

3. Dünya Savaşı ve Tehlikeli Aptallık

Editör Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki açıklaması 28 Nisan 2022 tarihinde yayınlanmıştır. Türkçe çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız. Bu makalede yeniden altı çizilen ve yakıcı bir şekilde etkisini hissettiren Üçüncü Dünya Savaşı gündemine dair görüşlerinizi ve insanlık ve gezegenimiz için çözüm önerilerinizi bizlerle paylaşabilirsiniz.

Yakın tarihli bir dizi yazıda, özellikle de son zamanlarda yayınlanan önemli bir makalede (“Ukrayna: 2. Dünya Savaşının Tekrarı Değil, 3. Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir”), Ukrayna’daki savaş hakkında -özellikle de bu emperyalist ülkenin yöneticilerinin Ukrayna’daki savaştaki amaçlarına hizmet eden- yalanlardan ve çarpıtmalardan; **ayrıca bu yalan ve çarpıtmaların ABD/NATO ve Rusya arasında doğrudan askeri çatışmayı ve böylesi bir çatışmada nükleer silahların muhtemel kullanımını da içerecek 3. Dünya Savaşı tehlikesini artırmaya nasıl katkıda bulunduğunu, bunun potansiyel olarak yıkıcı sonuçlarla hatta insan medeniyetinin yok edilmesinin gerçek olasılığından bahsettim. (1)**

Burada, Ukrayna’daki bu savaşta gerçekte neler olup bittiğinin çok önemli ve kapsamlı analizi açısından o makalede söylenenlerin her birini tekrarlamaya çalışmayacağım; yani

karşıt saflardaki emperyalistlerin amaçlarından, bunun içerdiği çok ciddi tehlikelerden ve her yerde halk kitlelerinin her iki taraftaki emperyalistlerin çıkarlarına karşı **kendi çıkarları doğrultusunda hareket etme** ihtiyacını tekrarlamayacağım. Burada değineceğim şey, ABD/NATO ile Rusya arasında olası bir doğrudan askeri çatışmanın içerdiği korkunç tehlikeleri görmezden gelen veya önemsiz gösteren bazı aptallık türleridir.

ABD/NATO ile Rusya arasında bir savaşın temelde “önemli bir şey” olmayacağı, çünkü ABD’nin çok daha “ağır abi” olduğu ve Rusya’yı -en azından “biz Amerikalılar” için- büyük bir maliyet olmadan kolayca ve kararlı bir şekilde yenebileceği şeklinde bir argüman gündemde. Belirttiğim gibi, bu gerçekten gülünç ve çirkin fikir (yani Rusya ile savaşın “önemli bir şey olmayacağı” görüşü) ABD’nin yenilmez askeri gücü duygusuyla sarhoş olan bazı Amerikan şovenistleri arasında Rus kuvvetlerinin en azından şimdiye kadar Ukrayna’daki hedeflerine ulaşmada -büyük ölçüde ABD/NATO’nun Ukrayna hükümetine sağladığı devasa silah tedarikinden dolayı- yaşadıkları zorluklar tarafından cesaretlendirilmiş durumda. (2)

Ancak tüm bunlarla bağlantılı çok önemli bir gerçek var: Bu savaşta -Rus emperyalistlerinin Ukrayna’yı işgal ettiği ve diğer yandan ABD emperyalistlerinin (ve onların NATO “müttefiklerinin”) Ukrayna’yı desteklediği ve ağır silahlandığı yerlerde- her iki taraf da bu durumda derin bir şekilde “kazanmaya” bağlıdır. ABD emperyalistleri açısından, amaçları ve onlar için gerekli bir “kazanma” teşkil eden şey, Rusya’yı Ukrayna’da yenilgiye uğratmak ve böylece Rusya’yı ve onun ABD emperyalizminin dünyadaki hakim konumuna meydan okuma yeteneğini önemli ölçüde zayıflatmaktır.

Rus emperyalistleri için amaçları kesinlikle ABD egemenliğine meydan okumaktır, ayrıca kritik ve acil bir amaç Ukrayna’nın NATO’ya katılmasını engellemek ve Ukrayna’nın ABD/NATO’nun Rusya’yı “kuşatmasının” bir parçası olmamasını sağlamaktır, ki

Rusya'ya yakın halihazırda NATO üyesi olan ya da sınır komşusu olan bir dizi ülke bulunmaktadır. Her iki taraf da hedeflerine ciddi şekilde bağlıyken ve bu hedeflere ulaşmak için savaşa ciddi şekilde dahil olmuşken (Rusya doğrudan Ukrayna'da savaş yürütmektedir ve ABD/NATO şimdi dolaylı ama derin bir şekilde sürece dahildir) bunun anlamı, koşullar bu çatışan emperyalistler tarafından belirlendiği sürece, iki taraf da kolay kolay geri adım atamayacaklar demektir. (Birkez daha belirtmek gerekiyor, koşulları bu çatışan emperyalistler belirlediği ve her iki taraftaki halk kitleleri işleri emperyalistlerin çıkarlarına aykırı olarak kendi çıkarları doğrultusunda farklı koşullara zorlayarak etkin bir şekilde hareket etmedikleri müddetçe böyle olacaktır.)

Eğer Her İki Taraf da Geri Adım Atmayacaksa – Peki 0 Zaman Ne Olacak?!

Emperyalistler arasındaki bu çatışmada taraflardan hiçbiri geri adım atmayacak ve yenilgiyi kabul etmeyecekse ve özellikle de ABD/NATO'nun Rusya ile savaşa doğrudan müdahil olması ve bu durumun Rusya'nın ciddi kayıplar yaşamasına yol açması ne anlama geliyor?

Putin/Rus emperyalistleri, basitçe “Tamam o halde sen kazandın; bu işten vazgeçiyoruz, yenildik ve Rusya'ya geri çekileceğiz” mi diyecek? Ciddi düşünen herhangi bir kişi gerçekten de bunun mümkün olduğuna inanıyor mu?! Hayır, bu durumda Putin'in/Rus emperyalistlerinin çok daha muhtemel tepkisi, büyük olasılıkla (başlangıçta) en güçlü nükleer bombalar olmasa da, nükleer silahlar kullanarak savaşı tırmandırmak olacaktır. Ve bunu sadece Ukrayna'da değil, aynı zamanda savaşa dahil olan NATO ülkelerinin topraklarında da kullanabilecekleri “taktik nükleer silahlarla” bunu yapacaklardır (Muhtemelen sadece Ukrayna'ya yakın ülkeler değil, Fransa, Almanya ve Birleşik Krallık gibi Batı Avrupa ülkeleri de buna dahildir).

Ve diğer yandan Rusya ile doğrudan bir savaşta (ve Ruslar

güçlerinin çok daha fazlasını bu çatışmaya aktardığı zaman) - Amerikalı şovenistlerin beklentilerinin aksine- ABD/NATO'nun pek de iyi olmadığı ortaya çıkarsa ve en azından Rus kuvvetlerine bir tür kesin yenilgi yaşatma girişimlerinde hüsrana uğrarlarsa, kendileri ciddi kayıplar yaşarlarsa? Bu ülkenin -nükleer silahları fiilen kullanmış ve bunu yapmanın da yanlış bir şey olduğunu asla kabul etmemiş tek ülke olan bu ülkenin- emperyalist yöneticileri, Rusya'yı yenemediklerini kabul edip bunu ifade edecek bir kararı mı kabul edecekler? Bunun gerçekten olası olduğunu düşünen var mı?!

Hayır. ABD/NATO ile Rusya arasında yaşanacak doğrudan bir savaşın "dinamikleri" büyük olasılıkla devam eden bir tırmanma sürecine yol açacaktır, ve iki taraf da bu savaşta bir tür yenilgi durumuyla karşı karşıya kaldıklarında geri adım atmaya istekli olmayacaktır veya geri adım atabilecek durumda olmayacaklardır.

Nükleer Savaş "Büyük Bir Olaydır" – Gerçekten Korkunç Bir İhtimaldir!

Bu bizi ABD/NATO ve Rusya arasında doğrudan bir savaş ihtimaline ilişkin diğer esas aptallık türlerine (ve aslında tehlikeli deliliğe) getiriyor: Bu savaşta çatışan taraflar arasında nükleer çatışma gerçekleşirse, aslında bunun kendisinin "önemli bir şey" olmayacağı ya da en azından gerçek bazı hasarlara neden olacak "taktik nükleer silahlarla" sınırlı kalacağı, aslında ortada "alarmcılarının" uyardığı kadar da korkunç bir şey olmayacağı şeklinde gerçekten de kaçık bir düşünceye geliyoruz. (Bu argüman aslında bazı ciddi şekilde dengesiz ve görünüşe göre "beyin ölümü" gerçekleşmiş insanlar tarafından ortaya atılmaktadır!)

Her şeyden önce şunu belirtmek gerekiyor; yalnızca taktik nükleer silahlar kullanılsa bile bu durum sadece savaş alanındaki savaşçılar için değil, fakat çok daha geniş çaplı olarak korkunç insan ızdıraplarına neden olacak, çevrenin tahrip edilmesini getirecek korkunç bir yıkıma neden

olacaktır. Ve bunun da ötesinde, burada bahsedilen nedenlerden dolayı, ilk etapta taktik nükleer silahların kullanımına yol açabilecek çok dinamik, çok daha güçlü nükleer silahların kullanılmasına, ve hatta bu tür nükleer saldırıların bu çatışmadaki esas düşmanların “ülkelerine” yani Rusya’ya ve ABD’ye yönelik kullanılması gerçek olasılığına yol açacaktır. Veya her iki taraf da, bu savaşta belirleyici bir avantaj elde etmek için -veya kabul edilemeyecek bir gerilemeyi veya gerçek bir yenilgiyi önlemek için- taktik nükleer silahların kullanılmasının gerekli olduğunu düşünebilir. Böylesi bir durumda, bu aynı mantık, işleri sadece “taktik nükleer silahların” kullanımının ötesinde “stratejik nükleer silahların” çok daha eksiksiz bir şekilde kullanılmasına değil, aynı zamanda muhtemelen esas düşmanın “ana topraklarına” doğrudan gerçekleştirilecek nükleer saldırılara da yöneltebilir. (Başka bir deyişle, ABD ile Rusya arasında doğrudan birbirlerinin “vatanlarına” yönelik nükleer saldırılara yönlendirebilir). Bu duurm dünya çapındaki muazzam yıkımı ve radyasyon “serpintisi” ile insan medeniyetinin yok olmasına bile yol açabilir.

Bütün Bu Dinamikler Rakip ve Çatışan Emperyalistlerin Değil, İnsanlığın Çıkarları İçin Acilen ve Köklü Bir Şekilde Değiştirilmelidir!

Bütün bunlar, bu ülkedeki, onunla uyumlu diğer ülkelerdeki ayrıca Rusya’daki halk kitleleri -her yerdeki halklar- açısından şimdi tam olarak uyanmanın, meseleye dair gerçek ve son derece ağır riskleri fark etmenin ve gerçek çıkarlarımız doğrultusunda, tüm insanlığın çıkarları doğrultusunda hareket etmenin niçin hayati önem taşıdığını vurgulamaktadır. Bu savaşın yalnızca Ukrayna halkı için daha fazla acıya neden olmakla kalmayacak muhtemelen başka bir düzeyde bizzat insanlığın varlığı için tehdit oluşturacak kitlesel bir yıkıma ve ölümlere neden olacak çok daha korkunç bir çatışmaya dönüşmeden önce, Ukrayna’daki bu savaşın ve her iki taraftaki emperyalistlerin bu savaşa (doğrudan ve dolaylı) katılımının

DURDURULMASI gerekiyor.

Dipnotlar:

1)Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı'nın Tekrarı Değil, 3.Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

2)Sean Penn'in Çılgın Deliliği ve Nükleer Savaş Tehlikesi | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

****Kaynak için bkz: WORLD WAR 3 AND DANGEROUS IDIOCY | revcom.us**

Yüksek Mahkemenin Roe v. Wade'yi Bozan Kararı Gayri Meşrudur! Direnişe ve Devrime İhtiyacımız Var!

Editör Notu: Bu açıklama ABD'de Yüksek Mahkeme'nin kürtaj hakkı için emsal bir dava olan *Roe v. Wade*'yi bozmasının ardından Devrim Kulübü (Revolution Club) tarafından kamuoyu ile paylaşılmış ve revcom.us web sitesinde yer almıştır. Çevirisini kamuoyunun dikkatine sunarız.

Dünyanın en güçlü -ve en acımasız- ülkesinin yüksek mahkemesi, eyaletlerin kadınları kendi istekleri dışında çocuk doğurmaya zorlayabileceklerine hükmetmiştir. Bu sonucu beklemeniz ve hazmetmeniz söylenmiş olsa da, acısını yaşamaya hiçbir şey sizi hazırlayamaz. Şok, kinizm, öfke, üzüntü, zorbalık, hiddet...

Ve bunun geleceğini bilmiyorsanız, şok daha da büyüktür.

Bir kez daha: Ülkedeki en yüksek mahkeme, esasen kadınların tam bir insan olmalarını yasal statüden çıkarmış bulunuyor. Bu dinci diktatörler, Hristiyan-faşist bir Amerika'nın kaçık vizyonunun uygulanmasında bir sıçrama yaptılar. Annelik dayatması kadının köleliğidir!

BU ZORBALIĞA KESİNLİKLE GÖZ YUMMAYACAĞIZ!

TÜM kadınların ve kızların erkek üstünlükçü bir toplumda artık erkekler için çocuk yetiştiricilerinden öte bir şey kabul edilmeden bu şekilde muamele görmelerine, tehdit edilmelerine ve yasal olarak sınıflandırılmalarına tahammül edebilir miyiz?

Bu kararın kapılarını açtığı şekliyle bu toplumda tüm insanlar için korkunç bir geleceğe tahammül edebilir miyiz?

Hiç şüpheniz olmasın ki, kürtaj hakkının tersine çevrilmesinin mantığı, LGBTQ bireylerin evlilik eşitliği, farklı etnisiteler arası evlilik ve hatta doğum kontrolünü kullanma hakkı da dahil olmak üzere insanların haklarının peşine düşmeyi "haklı kılmak" için kullanılabilecektir!

Şu anda vicdanı ve kalbi olan herkesin sokaklara dökülmesi gerekiyor. Şu anda geleceği önemseyen herkesin şunu söylemesi gerekiyor: HAYIR! BU KARAR YÜRÜRLÜKTE KALMAMALI! SOKAKLARA İNECEĞİZ VE BUNU GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN BEDENİMİZİ ORTAYA KOYACAĞIZ!

Öfkenizi yutmayın. Haklı öfkenizin sönmesine veya savaşı ruhunuzun sarsılmasına izin vermeyin. Böyle hisseden milyonlarca insan var. İnsanların şimdi sokaklara çıkmaları gerekiyor. Ve sizler sokaklara çıkarak ve başkalarını da harekete geçirmenin bir parçası olarak bunda bir rol oynamalısınız.

PROBLEMLER DERİNLERE DAYANIYOR – PROBLEMİN SİSTEM OLDUĞUNU SÖYLEMEK GERÇEKTE NE ANLAMA GELİYOR?

Ne kadar korkunç ve acımasız olsa da, mesele bu zorbalıktan çok daha derinlere gidiyor. BU KORKUNÇ ZORBALIKTAN DAHA DERİNLERE UZANIYOR! Mesele sadece Amerika'da bir şeylerin yanlış gitmesi değildir. Gerçek şu ki, Amerika'nın doğrudan kendisi yanlıştır! Kadınların ezilmesi -ki bu artık tamamen başka bir seviyeye geçmiş bulunuyor- bugün halen milyonlarca şekilde tezahür eden kölelik, soykırım ve savaş tarihi ile birliktedir- ve bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin içinde inşa edilmiştir.

Korkunç ve yıkıcı şeyler uygulayan bu sistemin ötesine geçebiliriz. Bugün, sömürü ve yoksulluğu ortadan kaldırmak için, insanları her türlü baskıyı ve onların korkunç mirasını köklerinden sökmek için çalışmaya yönlendirmek ve bunu açığa çıkarabilmek için ve evet, çevreyi iyileştirmek için, şu an üzerimize çöken felaket geleceği önlemek için bir temel mevcut. Ancak bu çılgınlığa yol açan sömürücü ve baskıcı sistemi kökünden sökmeden olmaz ve bu olmadan gerçekleşemez.

Şu an Amerika, yöneticilerin kendi sistemlerini nasıl yönetecekleri konusunda savaştıkları bir dönemde parçalanmaktadır. Bu yöneticilerin bir tarafı korkunç bir şey için savaşıyor: Bu düpedüz Hristiyan-faşist bir yönetim biçimidir. Ve taarruza geçmiş bulunuyorlar.

GELECEK İÇİN MÜCADELE KIZIŞIYOR – BÜTÜN İNSANLIĞI KURTARMAK İÇİN TARAFINI DEVRİMDEN YANA SEÇ!

Ancak buna boyun eğmek zorunda değiliz -ve insanlık adına bunu yapamayız- bunlardan herhangi birini kabul edemeyiz! Bu krizin çok büyük olması ve toplumun aşağıdan yukarıya bölünmüş olması, on yıllardır temelde aynı kalan şeylerin çok kısa sürede kökten değişebileceği anlamına geliyor. Bundan on yıllar sonrasını da kastetmiyoruz; işler ya bu krizin kökten gerici, canice baskıcı ve yıkıcı bir çözümüne ya da büyük olasılıkla önümüzdeki birkaç yıl içinde kökten özgürleştirici ve devrimci bir çözüme doğru gidiyor.

Hiç kimse bunun dışında kalamayacak ve kalmak da istememeli. Eğer seçiminizi radikal olarak özgürleştirici bir seçim şeklinde yapmak istiyorsanız, o zaman Devrim Kulübü hakkında bilgi sahibi olmanız, onlarla konuşmanız ve birlikte çalışmanız gerekiyor. Devrimci önder Bob Avakian hakkında bilgi sahibi olmalısınız. Bob Avakian, tüm bunların neden olduğuna ve bu konuda ne yapılması gerektiğine dair -bu durumun ortasında bir devrim gerçekten nasıl yapılacağına dair- bir anlayış geliştirmiştir. Bununla ilgili olarak www.Revcom.us web sitesini ziyaret etmelisiniz. Kendisi ayrıca bu sistemi kökten farklı, özgürleştirici bir sistemle değiştirmek için *Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa'yı* yazdı. Tüm bunlar hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız The RNL Show -Devrim, Daha Azı Değil!- Youtube programını izleyin, sosyal medyada @TheRevcoms üzerinden bizlerle bağlantı kurun ve www.revcom.us web sitemizi ziyaret edin.

Bu stratejiyi hayata geçirmek için Devrim Kulübü'nde çalışan ve devrim için örgütlenen şimdi birlikte faaliyet yürüteceğiniz insanlar olduğunu bilmelisiniz.

KÜRTAJ HAKKININ ALINMASI KABUL EDİLEMEZ!

ÜLKE ÇAPINDA LEGAL KÜRTAJ TALEPLERİ İÇİN ŞİMDİ SOKAKLARA İNİYORUZ!

GERÇEK BİR DEVRİM İÇİN ÖRGÜTLENME ZAMANI!

Kaynak için: [The Supreme Court Ruling Overturning Roe v. Wade Is ILLEGITIMATE! We Need Resistance and Revolution!](https://www.revolutionandresistance.org/the-supreme-court-ruling-overturning-roe-v-wade-is-illegitimate-we-need-resistance-and-revolution/) | revcom.us

Zamirler ve Açlıktan Ölen Çocuklar

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki açıklaması 18 Haziran 2022 tarihinde yayınlanmıştır. Türkçe çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız.

Kaynak: [PRONOUNS AND STARVING CHILDREN](#) | [revcom.us](#)

Daha önce de bu korkunç hakikati belirtmiştim:

“2.Dünya Savaşı’nın sona ermesinden bu yana 75 yıldan biraz daha uzun bir süre içinde dünyaya kapitalizm-emperyalizm sisteminin hakim olması nedeniyle, Üçüncü Dünya’da en az 350 milyon çocuk açlık ve önlenebilir hastalıklar nedeniyle gereksiz yere yaşamını yitirmiştir; ki bu sayı ülkenin tüm nüfusundan çok daha fazladır!” [\[1\]](#)

Çocukların kitlesel olarak yok edilmesi anlamına gelen bu korkunç gerçek, kapitalizm-emperyalizm sisteminin insanlığa empoze ettiği korkunç vahşetlerden sadece bir tanesidir.

Bu çocuklardan herhangi birinin -ya da çaresizce onların korkunç ölümlerini izleyen sevdiklerinin- insanların kendilerini tanımlamak için kullandıkları zamirleri herhangi bir şekilde umursadıklarını düşünüyor musunuz?

Burada insanların hangi zamirleri kullandıklarına dair tartışmak için bulunmuyorum. Zamirler gibi şeylere odaklanmak mı, yoksa dünyayı dönüştürmek için ciddi bir devrimci mücadelenin parçası olmak, böylece canavar kapitalizm-emperyalizm sistemini, insanlığa empoze ettiği bütün gerçek korkunçlukları ve insanlığın geleceğine oluşturduğu çok gerçek tehdidi ortadan kaldırmak mı şeklinde insanların ÖNCELİKLERİNİN gerçekten ne olması gerektiğini tartışmak için buradayım.

[i]

<https://yenikomunizm.com/emperyalist-asalaklik-ve-demokrasi-neden-pek-cok-liberal-ve-ilerici-kendi-emperyalistlerinin-utanmaz-destekcileri/>

Ukrayna'daki Savaş ve İnsanlığın Çıkarları: Zararlı Kafa Karışıklıkları ve Şovenist Yanılgılara Karşı Bilimsel Devrimci Yaklaşım

Bob Avakian Daha İyi Bilmesi Gereken (ve Belki Bir Zamanlar Bilen) Kişilere Cevap Veriyor:

Son dönemdeki makalelerimden *“Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı'nın Tekrarı Değil, 3.Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir”*, 1960'larda Vietnam'daki ABD emperyalist savaşına şiddetle karşı çıkan büyük bir radikal harekete dönüşen SDS (Demokratik Toplum İçin Öğrenciler) yapılanmasının bazı eski üyelerine iletildi. Birkaç kişi makaleme yanıt olarak çeşitli karşı argümanlar ileri sürdü. Bunlar bu ülkede “liberal”, “ilerici” ve “sosyal demokrat” görüşlere sahip pek çok insanın bugün düşünüş şeklini yansıtan argümanlardır. (1) Bunların bir kısmı bir nebze “iğneleyici sözler” içeriyor olsa da, bazıları meselenin özüne değinen ve (“iğneleyici sözlerin” aksine) ciddi bir yanıtı hak eden önemli noktalar da içeriyordu. Burada, gündeme getirilen daha alakalı ve önemli noktalardan bazılarına değineceğim.

Makaleme karşı görüş bildiren aşağıdaki şu düşünce ile başlıyorum:

“İşte yanıttım: ABD’nin utanç verici bir emperyalist savaşlar geçmişine sahip olduğunu ve Japonya’ya nükleer bomba atmaması gerektiğini belirtmek gerekiyor. Ayrıca NATO’nun eski Sovyet kontrolündeki Cumhuriyetleri üyeliğe kabul etmemesi gerektiği konusunda makul bir gerekçe var. Ancak, NATO üyeliğinin tam olarak bu ülkelerdeki büyük çoğunluğun istediği şey olduğu da doğru. Yemen’e gelirsek, ABD’nin oradaki rolünün Rusya’nın Ukrayna’daki rolüne eşdeğer olup olmadığı konusunda fikir sahibi olmak için yeterince bilgili değilim. İnceleyeceğim ama eğer böyleyse şaşırırım. Asıl mesele şu: Mevcut çatışmada savunduğunuz ABD politikasının kaçınılmaz sonucu Ukraynalıları Putin’in şefkatli merhametine bırakacaktır. İstediyiniz bu mu?”

Amerika’nın “utanç verici emperyalist savaşlar tarihini” (ve 2. Dünya Savaşı’nın sonunda Japonya’ya iki atom bombasının atılmasını) savunmak istemeyenlerin çok tipik bir argümanı vardır. Bu “emperyalist savaşların utanç verici tarihi” önce kabul edilir ve daha sonra etkili bir şekilde bu durum göz ardı edilir veya konunun önemi azaltılır. Bu durum şunu söylemekle eş anlamlıdır: “Bütün bu utanç verici tarihin şu anda olanlarla hiçbir ilgisi yok ve tek yapmamız gereken Putin/Rusların Ukrayna’da yaptığı korkunç şeylere bakmak.”

Buna cevaben belirtmek gerekir ki, bu “utanç verici tarih” yalnızca bir “tarih” değildir. ABD’nin şu anda Ukrayna ile ilgili olarak (ve daha genel olarak) yaptıklarıyla ilgilidir ve buna dair her şeyi içermektedir. En önemlisi, bu “utanç verici tarih”, ABD’de hüküm süren sistemin, kapitalizm-emperyalizm sisteminin doğasıyla ilgilidir. ABD emperyalizminin dünyadaki egemen konumu ve bu egemen konumu koruma ve güçlendirme gerekliliği ve kararlılığı ile ilgilidir.

Bir başka yazımda, eski zamanlardan bir arkadaşımın içgörüsünden yola çıkarak Ukrayna'daki bu çatışmanın her iki tarafındaki emperyalistleri -yalnızca belirli bir yerdeki "arazi" için değil, bir bütün olarak dünyadaki hakimiyet için savaşılan gangsterler- ve çok önemli olarak, insan uygarlığını ortadan kaldırabilecek nükleer silahlar da dahil olmak üzere büyük kitle imha cephaneliğine sahip "yasal gangsterler" olarak adlandırmıştım. (2) Eğer bu benzetme geçerliyse -ki öyledir- o zaman şunu sormak yerinde olur: Bir mafya "ailesinin" (veya suç kartelinin) parçası olan birinin şunu demesini meşru mu kabul edeceğiz: "Evet bizler çok kötü şeyler yaptık, fakat şimdi önemli olan başka bir grup gangsterin orada ne yaptığıdır ve onların canice suç faaliyetlerinin kurbanlarına nasıl yardım edeceğimizdir" Bu kişinin ait olduğu örgütün suç niteliğinin olup bitenlerle birdenbire alakasız bir hale geldiğini kabul edecek miyiz? Ya da bu durumda, bu örgütün bir şekilde suçlu olmaktan veya suç teşkil edecek şekilde hareket etmekten çıktığını mı kabul ederiz? Yoksa bizler -oldukça doğru bir şekilde- bu suç örgütünün açıklamalarının ve eylemlerinin bütün bir suç tarihinin bir devamı olduğunu ve bunun bütün bir suç niteliğinden akıp geldiğini mi kabul ederiz?

Bu noktaya sonradan geri döneceğim.

Ardından "sol elle verir" ve "sağ elle alır" şeklindeki bir argüman daha var. ABD önderliğindeki emperyalist askeri örgüt NATO'nun Rusya'ya çok yakın, hatta Rusya ile sınır komşusu ülkelere yayılmasının belki kötü olduğu ancak "NATO üyeliğinin bu ülkelerdeki büyük çoğunluğun tam olarak istediği şey olduğu da doğru" şeklindeki argüman.

Bu argümanın çizgisi çok tehlikelidir. Adalete önem veren insanların gerçekten tutarlı bir şekilde uygulamak ve bir tür genel ilke haline getirmek isteyeceğinden şüpheli olduğum bir standart ve kriter içermektedir. Örneğin, 1960'lara kadar (en azından) bu ülkedeki insanların çoğunluğunun Siyahilere karşı ayrımcılığın ve ötekileştirmenin devam etmesini istediği

kesinlikle doğrudur. Ya da daha önce bahsedilen tarihsel bir örneğe dönecek olursak, bu gerçekleştiğinde bu ülkedeki insanların çoğunluğunun Japonya'ya atom bombası atılmasını desteklediği korkunç bir gerçektir (Üstelik bunun yanlış olduğunu kabul etmeyi reddeden bu ülkenin hükümeti gibi pek çok kişi de halen bunu desteklemektedir). Başka birçok örnek verilebilir, ancak bu tür "popülist" argümanların her tür korkunç şeyi desteklemeye veya en azından rasyonelleştirmeye yol açabilecek olması da açık olmalıdır. (Bu aynı zamanda "gerçekçilik" adına, en nihayetinde bu kapitalist-emperyalist sistemi destekleyen argümanlarla ve özellikle de bu sistemin bir temsilcisi olarak, Japonya'ya atom bombası saldırıları da dahil olmak üzere en korkunç suçlarından bazılarını işleyen Demokrat Parti ile ilgilidir. Bu da daha sonra döneceğim bir konudur. Ancak burada yukarıda belirtilen argümanlara geri dönelim.)

Açıklamada şu ifadelere yer veriliyor: *"Yemen'e gelirsek, ABD'nin oradaki rolünün Rusya'nın Ukrayna'daki rolüne eşdeğer olup olmadığı konusunda fikir sahibi olmak için yeterince bilgili değilim. İnceleyeceğim ama eğer böyleyse şaşırırım."*

Objektif olarak, ABD'nin Yemen'deki rolünün, Rusya'nın Ukrayna'daki rolüne basitçe "eşdeğer" olmadığına şüphe yok, ancak bunun yol açtığı yıkım ve ızdıraplar çok daha kötüdür. Her şeyden önce, kişisel bir saldırı olarak değil, fakat bu ülkede kendilerini önemli dünya olaylarını önemseyen ve nispeten bilgili olarak düşünmekten hoşlanan "ilerici" insanların içinde bulunduğu iç karartıcı durumun bir yorumu olarak bakarsak, bu kadar çok kişinin Yemen'de yıllardır neler olup bittiğini ve ABD'nin bu konudaki rolünü bilmemesi oldukça dikkat çekicidir. Bunu ciddi bir şekilde "incelerseniz" (ve ABD'nin Ukrayna'daki eylemlerini haklı çıkarmak için şu anda büyük bir propaganda saldırısı yürüten aynı ABD medyasına güvenmezseniz), Suudi Arabistan'ın Yemen'de yürüttüğü - Obama/Biden yönetiminden beri ABD tarafından desteklenen ve ağır askeri ve diğer yardımlarla sağlanan- korkunç kolera

salgını da dahil olmak üzere savaşın yarattığı koşullar sonucunda hayatını kaybeden Yemen halkı için, özellikle de çocuklar için neredeyse inanılmaz acılar yaşatan bir savaşın olduğunu göreceksiniz. (Diğer kaynaklara ek olarak, Yemen'deki savaşın, orada yaşayan halkın korkunç acılarının ve tüm bunlardan ABD'nin sorumluluğunun önemli analizi revcom.us'ta bulunabilir.)

Ve sonra şu argümana geliyoruz: *“Asıl mesele şu: Mevcut çatışmada savunduğunuz ABD politikasının kaçınılmaz sonucu Ukraynalıları Putin'in şefkatli merhametine bırakacaktır. İsteddiğiniz bu mu?”*

Hayır, istediğim şey (söz konusu makalede ve diğerlerinde çağrı yaptığım şey) bu çatışmanın “her iki tarafında” -ve bir bütün olarak dünyada- bulunan halk kitlelerinin bu çatışmanın her iki tarafındaki emperyalistlerin çıkarlarının aksine kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmeleridir. Yakın tarihli başka bir makalede şiddetli bir şekilde savunduğum gibi:

Bütün bunlar, bu ülkedeki, onunla uyumlu diğer ülkelerdeki ayrıca Rusya'daki halk kitleleri -her yerdeki halklar- açısından şimdi tam olarak uyanmanın, meseleye dair gerçek ve son derece ağır riskleri fark etmenin ve gerçek çıkarlarımız doğrultusunda, tüm insanlığın çıkarları doğrultusunda hareket etmenin niçin hayati önem taşıdığını vurgulamaktadır. Bu savaşın yalnızca Ukrayna halkı için daha fazla acıya neden olmakla kalmayacak muhtemelen başka bir düzeyde bizzat insanlığın varlığı için tehdit oluşturacak kitlesel bir yıkıma ve ölümlere neden olacak çok daha korkunç bir çatışmaya dönüşmeden önce, Ukrayna'daki bu savaşın ve her iki taraftaki emperyalistlerin bu savaşa (doğrudan ve dolaylı) katılımının DURDURULMASI gerekiyor.

Ulusal Bağımsızlık Savaşı mı, Yoksa Emperyalistler Arasında Bir “Vekalet Savaşı” mı?

Bunun merkezinde şu anda Ukrayna'daki savaşın gerçek doğası

meselesi ve evet, Amerikan şovenizminden ve onun tarihi çarpıtmasından güçlü bir şekilde etkilenen karman çorman düşüncelere karşı bu meseleye bilimin uygulanması meselesi bulunuyor. Aşağıdaki argümanda bu durum yoğunlaşmaktadır:

“Putin belki bir Hitler olmayabilir, ancak Ukrayna’da yaptıkları anıları geri getiriyor. FDR, Avrupa’yı Nazilerden kurtarmakta haklıydı ve Biden’ın Ukrayna’yı Ruslardan kurtarmak için Üçüncü Dünya Savaşı dışında elinden geleni yapmakta haklı olduğunu da söyleyebilirim. Vekâlet savaşları mı ulusal kurtuluş savaşları mı? NLF ve Kuzey Vietnamlıların Rus ve Çinli emperyalistlerin vekilleri olmasına benziyor; bu durumda Ukrayna niçin NATO emperyalistlerinin daha çok vekili oluyormuş? Tarih bize karmaşık seçimler yaptırıyor. Gördüğüm kadarıyla, Ukraynalılar da NLF’nin kendi ülkeleri için savaştığı kadar hararetli bir şekilde kendi ülkeleri için savaşıyorlar. Bob, son olarak devrimci komünizmin yaşanmış tarihinde halen uğraşmaya değer ne olduğunu da bilmek isterim.”

Bu söylenenler tam olarak bilim-karşıtı ve tarih-karşıtı Amerikan şovenizminden (keskin bir dozda kokuşmuş komünizm karşıtlığıyla) güçlü bir şekilde etkilenmiş hatalı düşüncenin adeta bir “hazine odasıdır”. Buna tam olarak cevap vermek burada mümkün olanın kapsamı dışındadır, ancak burada tartışılanın özü bir cevabı gerektirmektedir. İlk olarak, bu argümana karşı olan makalemde, Putin’i ve şimdiki eylemlerini Hitler’in 2. Dünya Savaşı’na yol açarken yaptıklarıyla karşılaştırmamanın neden yanlış olduğunu ve o zamanki durumla şimdiki durum arasındaki önemli farklılıklar konusunda önemli bir çarpıtma ve cehaleti (veya kasıtlı olarak görmezden gelmeyi) içermesinin bazı nedenlerinden bahsettim. Bunların hepsini burada tekrar etmeyeceğim, ancak bir noktayı kesinlikle tekrar vurgulamaya değer: Hem ABD hem de Rusya binlerce nükleer silaha sahiptir. Bunlar 2. Dünya Savaşı’na giden süreçte (ve neredeyse tamamında) o dönem var olmayan silahlardır. “FDR, Avrupa’yı Nazilerden kurtarmakta haklıydı”

ifadesinin geçip gitmesine izin veremem. İŖte Amerikan Ŗovenizminin parıltısının yarattığı bir baŖka çarpıcı “kr nokta”.

Olayları bu argümanın oldukça kaba terimleriyle ortaya koyacak olursak, “Avrupa’yı Nazilerden kurtaran” kiŖi FDR (yani 2. Dünya SavaŖı’nın çoğunda görevde olan ABD baŖkanı Franklin Delano Roosevelt) değildir. Bu kiŖi her yerdeki anti-komünistlerin nefret ettikleri kiŖi Joseph Stalin’dir. Gerçek Ŗu ki, NAZİ savaŖ makinesini parçalayan ve etkili bir Ŗekilde savaŖta Alman Nazilerinin ve onların Japon (ve İtalyan) müttefiklerinin nihai yenilgisine yol açan bir dönüm noktası yaratan unsur o dönem Stalin nderliğindeki Sovyetler Birliği’dir. Bu tarihsel bir gerçektir (ve örneğin savaŖ sırasında İngiliz lider Winston Churchill tarafından da NAZİ’lere karŖı kesin savaŖın doğu cephesinde yani NAZİ kuvvetlerinin büyük çoğunluğunun Avrupa’daki savaŖın can alıcı bölümünde Sovyet kuvvetlerine karŖı yoėunlaŖtığı yerde gerekleŖtiėi kabul edilmiŖtir)

Nazilerin o zamanki sosyalist Sovyetler Birliği’ne saldırısı, Sovyetlerin direniŖi ve Nazi iŖgalinin geri püskürtülmesi, Sovyetler Birliği’nde büyük yıkımla birlikte ülkede 20 ila 30 milyon arasında bir insanın hayatına mal olmuŖtur. Bu savaŖın Sovyet liderliği tarafından nasıl yürütüldüğüne dair eleŖtirilerim -önemli ölçüde devrimci bir temelden ziyade, esas olarak milliyetçi (ve hatta Büyük Rus Ŗovenisti) bir temelde yürütülmesini de içermesine karŖı eleŖtirilerim-olmasına rağmen, eğer FDR’ye “Avrupa’nın Nazilerden kurtarılması” olarak atfedilen standardı alırsak, o zaman Nazilerin gerçek yenilgisi kesinlikle “devrimci komünizmin yaŖanmıŖ tarihinde” ve bu durumda Sovyetler Birliği açısından kutlanması gereken Ŗeyler arasında sayılmalıdır. (Aslında, bu “yaŖanmıŖ tarihte” “halen çabalamaya değer” çok fazla Ŗey var. Hatta geliŖtirmiŖ olduğum yeni komünizmle birlikte, olması gerektiği gibi, tutarlı bir bilimsel yöntem ve yaklaŖımla eleŖtirel bir Ŗekilde bu tarih analiz edilerek, bu Ŗekilde hem

bu tarihin esas olarak kesinlikle olumlu, hem de ikincil fakat gerçek ve bazen de acıklı olumsuz yönleri tespit edilmektedir. Bu noktaya biraz sonra burada daha fazla değineceğim.)

Bu durum beni makalemi eleştiren başka birinin argümanına götürüyor:

“Tanrı beni affetsin, Başkan Avakian ile polemiğe girmeden - onun Mao Zedong’tan bu yana en büyük komünizm teorisyeni olduğu ve benim ise sosyo-politik analizlerime “bilim” olarak güvenmeyen mütevazı bir sosyal demokrat olduğum düşünülürse- benim görüşüme göre kendisi Ukraynalılar adına herhangi bir aracı tamamen bir kenara itmektedir. Bu oldukça sorunlu.”

Eğer bu açıklamanın başındaki “iğnelemenin” ötesine geçerseniz, Mao’da burada tartışılan sorunlarla, özellikle de Ukrayna’daki savaşın şimdiki gerçek doğasının ne olduğu konusundaki belirleyici soruyla kesin ilgisi olacak çok önemli bir şey bulunmaktadır.

Çin devrimine birkaç on yıl boyunca önderlik etme sürecindeki Mao, evet, bilimsel komünist teoriye, özellikle de toplumda ve genel olarak yaşamdaki çelişki tartışmasına önemli katkılarda bulunmuştur. Daha spesifik olarak, Mao’nun bir çelişkinin esas (veya başlıca) yönü ile ikincil yönü arasındaki ilişkiyi anlamaya yönelik yaklaşımı bununla oldukça ilgilidir. Mao’nun da belirttiği gibi, bir çelişkinin başlıca yönü, herhangi bir verili noktada bu çelişkinin özünü veya temel karakterini belirler. Ancak hayatın tamamının sürekli hareket halinde olduğunu da vurgulamıştır. Belirli bir şey (veya çelişki) sürekli olarak başka şeylerle etkileşim halindedir. Bir çelişkinin temel yönü değişebilir ve ikincil olan temel hale gelebilir ve bunun tersi de geçerlidir. (Günlük hayattan basit bir örnekle açıklamak gerekirse, güneş bulutların arasından “bakmaya” yeni başlamışken hava bulutluysa ve şiddetli yağmur yağıyorsa, bu noktada bulutluluk ve yağmur durumu esastır, güneşin görünümü ise ikincildir; ama işler öyle bir değişir ki

güneş tamamen ortaya çıkar ve yağmur bir çiselemeye dönüşür; bu durumda güneş ışığı ana unsur haline gelir ve yağmurun tamamen durması oldukça olasıdır.)

Bu temel anlayışın Ukrayna'daki savaş açısından ve özellikle (daha önce alıntılanan) bu argümana cevap olarak kesin ve çok önemli bir uygulaması vardır.

“Vekâlet savaşları mı ulusal kurtuluş savaşları mı? NLF ve Kuzey Vietnamlıların Rus ve Çinli emperyalistlerin vekilleri olmasına benziyor; bu durumda Ukrayna niçin NATO emperyalistlerinin daha çok vekili oluyormuş? Tarih bize karmaşık seçimler yaptırıyor. Gördüğüm kadarıyla, Ukraynalılar da NLF'nin kendi ülkeleri için savaştığı kadar hararetli bir şekilde kendi ülkeleri için savaşıyorlar”

Cevap olarak, Ukrayna'daki savaşın başlangıcında, Rusya'ya karşı olan taraftaki başlıca yönün Ukrayna'nın Rus işgaline karşı direnişi olduğu iddia edilebilir. (bu anlamda Ukrayna adına bir ulusal bağımsızlık savaşı) ve ABD/NATO'nun Ukrayna'ya silah sağlama ve yaptırımlar yoluyla Rusya'ya karşı ekonomik savaş yürütmedeki rolü ise o noktada ikincildi. Bununla birlikte, bu savaşın çok başlarında bile, Ukrayna hükümetinin başkanı Volodymyr Zelensky, defalarca ve ısrarla ABD'nin ve onun NATO “müttefiklerinin” -ABD/NATO'nun Ukrayna üzerinde bir “uçuşa yasak bölge” dayatması yoluyla- bu savaşa doğrudan katılımı için çağrıda bulundu. Bu durum niteliksel ve hızlı bir şekilde, savaşın karakterini ezici bir çoğunlukla rakip emperyalistler (ABD/NATO ve Rusya) arasında bir çatışma şeklindeki bir savaşa dönüştürecekti. Ve savaş sürerken, böyle bir “uçuşa yasak bölge” olmadan bile, savaşın temel karakteri emperyalistler arasında bir savaşa dönüştü. Bunun temel nedeni, ABD emperyalistlerinin (ve onların NATO “müttefiklerinin”) eylemlerinin ve amaçlarının önemli ölçüde tırmanmış olmasıdır. Özellikle de Ukrayna'yı giderek daha fazla silahlandırmaları, aynı zamanda Ukrayna kuvvetlerine istihbarat sağlamaları vb. Bunların hepsi, şimdi açıkça ilan edilen Rusya'yı ve onun ABD egemenliğine meydan okuma

yeteneğini zayıflatma amacı ile yapılmaktadır. Sonuç olarak, ABD/NATO'nun şimdiye kadar Rusya ile "vekaleten" savaş yürüttüğü, fakat aynı zamanda bunun bu karşıt emperyalistler arasında doğrudan bir savaş haline gelebileceği yönündeki çok gerçek ve büyüyen tehlike ile, tüm korkunç sonuçlarıyla ve hatta bunun içerebileceği insanlık için oldukça gerçek bir varoluşsal tehditle birlikte, şu an başlıca yön emperyalistler arasındaki savaş haline gelmiştir.

Buna karşılık, Vietnam'daki savaş başından beri emperyalizme karşıydı ve esas olarak (ve esas karakterinde) bir ulusal kurtuluş savaşı olarak kalmıştır: Önce Vietnam'ı sömürgeleştiren Fransız emperyalistlerinden, sonra da Fransızları ağır bir şekilde desteklemekten Vietnam'ı ve halkını boyun eğdirmeye teşebbüs etmeye doğrudan ve kitlesel olarak dahil olan ABD emperyalistlerinden kendini kurtarmak için savaştan bir ülkedir Vietnam. 2 milyon Vietnamlı sivilin hayatına mal olan ve Rusya'nın Ukrayna'da yaptıklarının çok ötesinde bir ölçekte Amerikan vahşetinin damgasını vurduğu bir savaştır.

Ukraynalıları şimdiki emperyalistler arasındaki bu savaşta yalnızca "piyonlar" olarak görmenin yanlış olduğu iddiasına gelirsek, ne yazık ki esasen bu hale gelmiş durumdalar. Ya da Raymond Lotta'nın çok keskin bir şekilde ifade ettiği gibi - YouTube RNL Show 99. bölümündeki bir röportajda- Ukraynalılar şimdi Ukrayna'daki savaşta ABD emperyalist amaçları için "ateşe atılan kimseler" haline geldiler (ki bu da yine çok daha geniş ve çok daha yıkıcı bir savaş olma tehdidinde bulunuyor). Bu durumda, Ukrayna halkını ve bir bütün olarak insanlığı gerçekten önemseyen herkesin bu savaşın ve bu savaşta her iki taraftaki emperyalistlerin eylemlerinin, içerdiği yıkım ve korkunç ızdıırıpların çok daha büyümeden durdurulmasını aktif olarak talep etmesi gerekmektedir.

Bir savaşın temel karakteri açısından belirleyici olan, o savaşa dahil olan insanların (bir tarafta ya da diğesinde) ne kadar “ateşli” bir şekilde savaştığı değildir. (Ařırđ bir örnek vermek gerekirse, en azından 2. Dünya Savaşı’nın büyük bir bölümünde, NAZĐ ordusunun askerleri çok “ateşli” bir şekilde savaşıyordu.) *“Ukraynalđların, NLF’nin kendi ülkeleri için hararetle savaşmalarına benzer şekilde kendi ülkeleri için savařtđklarını”* kabul etsek bile, bu durum Ukraynalđların şu anda dahil oldukları savaşın belirleyici karakterinin mutlak olarak bu olduğu anlamına gelmez. Daha ziyade, asıl yönü tarafından belirlenen savaşın gerçek ve objektif karakterinin ne olduğu meselesidir. Ve bu temel yn değişebilir; Ukrayna’daki savaşın somut gerçekliğinde esas olarak emperyalistler arasında bir savaşa dönüşmüştür.

Bir kez daha Vietnam örneğine bakacak olursak, Vietnam kurtuluş savaşına Çin ve Sovyetler Birliği tarafından sağlanan yardım ikincil bir faktördü. Ve çok daha önemlisi, o zamanlar Çin kesinlikle emperyalist bir ülke değildi, işin aslı devrimci sosyalist bir ülkeydi. Ve Vietnam’a özverili yardımı, dünya çapında emperyalizme karşı devrimi teşvik etmenin bir

parçası olarak Vietnam'ın ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemenin hizmetindeydi. (Kapitalizm Çin'de ancak 1976'da, yani Mao'nun ölümünden kısa bir süre sonra Çin'deki "kapitalist yolcuların" darbesiyle başladı ve restore edildi. Bu konu benim çalışmalarım ve revcom.us adresinden erişilebilen diğer önemli materyallerde derinlikli bir şekilde analiz edilmiştir.) Vietnam Partisi'nin bizzat kendisi, savaş döneminde zaten keskin bir çelişki içindeydi. Komünizm ve devrimci milliyetçiliğin bir tür eklektik bileşimi vardı. Partinin o zamanki devrimci karakteri ile şu anda Ukrayna'nın egemen sınıfları tarafından temsil edilen aşırı sağın -aslında faşist güçlerin ve her şekilde umut vermeyen bir burjuvaziyi teşkil edenlerin- arasında karşılaştırılacak hiçbir benzerlik yoktur ve herhangi bir karşılaştırma yapmak da aymazlıktır (Bu direniş ABD/NATO emperyalizminin müdahalesi değil de, esasen Rus işgaline karşı bir muhalefet şeklinde tanımlandığı müddetçe desteklenebilirdi, ki aslında durum artık böyle değildir.)

1960'larda ve 1970'lerde Ukrayna'daki mevcut savaş ile Vietnam'daki savaş arasındaki fark ve bunun şu an Ukrayna'daki savaşın temel doğasıyla nasıl bir ilişkisi olduğuna dair bu tartışmayı bitirmeden önce bu ülkedeki insanların bu savaşa karşı bir sorumluluklarının olduğunu, Vietnam'daki emperyalist savaşın ABD egemen sınıfı tarafından yürütüldüğü ve Ukrayna'nın işgalinin ise bu ABD egemen sınıfının başlıca rakiplerinden biri tarafından yürütüldüğü şeklindeki çok önemli fark gerçeğinin altını çizmek gerekiyor. Rusya'daki insanların sorumluluğu, bu savaşta esas olarak kendi egemen sınıflarına karşı çıkmaktır; ABD'deki (ve "uyumlu" NATO ülkelerindeki) insanlar için sorumluluk ise tam tersidir: Rus saldırganlığına karşı çıkarken, bu savaşta "kendi" emperyalistlerinin amaç ve eylemlerine karşı çıkmak. Veya daha önce de belirttiğim gibi:

"Rusya'nın bu emperyalist saldırganlığı elbette kınanmayı hak ediyor. Fakat özellikle de bu ülkede -ki bu tür saldırganlık

eylemlerinde açık ara rekoru elinde tutmaktadır- yaşayan insanlar açısından “bizim” emperyalistlerimizin tutumlarını tekrarlamamak ve amaçlarına hizmet etmemek, bunun yerine Rusya’nın Ukrayna’yı işgaline karşı muhalefeti, “barışı” veya “ulusların kendi kaderini tayin hakkını” teşvik etmenin bir yolu olarak değil de rakip Rus emperyalistlerine karşı ABD emperyalist çıkarlarını ilerletme aracı olarak kullanan bu (ABD) emperyalistlerin amaç ve eylemlerine karşı muhalefetimizi açıkça ortaya koymak, temel bir ilke meselesidir ve derin bir önemi vardır. Dolayısıyla, bu çok önemli ilkeye uygun olarak Rusya’nın Ukrayna’yı işgaline, özellikle de bu emperyalist ülkedeki insanlar tarafından yapılacak herhangi bir muhalefete, ABD’nin sürekli olarak sürdürdüğü savaşlara ve diğer ülkelere şiddetle müdahale ettiği diğer biçimler de dahil dünyadaki rolüne karşı açık ve kesin bir tavır eşlik etmelidir.” (4)

Burada ayrıca, makalemi eleştirenlerden birinin, Putin’in Ukrayna halkına karşı eylemlerinden çok az bahsedildiği yönündeki iddiaya da yanıt vermek gerekiyor (“Putin’in onlara karşı eylemlerinden, biraz boğaz temizleme dışında neredeyse hiç söz edilmiyor”) Eğer makalemin kasıtlı olarak yanlış okunmamış olduğunu varsayarsak, bu ifade bilinçli ya da bilinçsiz Amerikan şovenizminin körlüğünün bir başka örneğidir. Bu makalede (ve bir dizi başka yazıda) Rus saldırganlığına karşı çıkışım çok açıktır. Ve Yemen halkının çektiği acıların Ukrayna halkının çektiklerinden çok daha kötü olduğuna vurgu yapmam, Ukrayna halkının bu savaşta maruz kaldığı korkunç acıyı inkar etmenin bir yolu değildir. Bu durum ABD emperyalistlerinin (ve onları tekrarlayanların) Ukrayna’daki Rus vahşetini bir tür “benzeri görülmemiş” savaş suçları olarak tasvir etmedeki mutlak ikiyüzlülüğünü vurgulayarak, Yemen’de kanıtlandığı gibi, ABD emperyalistlerinin kendilerinin çok daha kötü vahşetlerden sorumlu olduklarını belirtmektedir. Ve ABD emperyalist egemen sınıfının, kendi emperyalist amaçlarını ilerletmek için Rusya’nın Ukrayna’daki saldırganlığına ve oradaki halkın

çektiği acılara yönelik tutumlarına karşı çıkmaya büyük önem verdiğim doğrudur. Böyle bir durumda birinin yapması gereken tam da budur: **“Kendi” emperyalist egemen sınıfının emperyalist amaçlarına ve eylemlerine karşı çıkmak.** Ayrıca Rusya’nın Ukrayna’da yaptıkları konusunda “yumuşak” olduğu iddiasıyla eleştirilen makalemde tam olarak onları Rus emperyalizminin amaçları (bu emperyalizmi bir şekilde “olumlu” veya “tarafsız” bir fenomen olarak değil, fakat son derece olumsuz bir fenomen olarak gördüğümü söylemeye dahi gerek yok!) ve eylemleri şeklinde meseleyi kavrayıp nitelendiren ve bu amaçları detaylı bir şekilde inceleyen “Putin/Rus Emperyalizminin Gerçek Amaçları” bölümü yer alıyor.

Son olarak, Ukrayna’daki savaş konusunda ve bunun etrafında karışıklık (veya kasıtlı çarpıtma) olabilecek bir noktayı açıklığa kavuşturmak için:

Söz konusu yazıda Putin’in başka ülkeleri işgal edebileceğine inanmanın hiçbir temeli olmadığını söylemedim. Daha doğrusu şöyle dedim -ve bu çok önemli bir ayrımdır- Putin’in diğer NATO ülkelerini işgal etme (o makalede vurguladığım gibi, ABD’nin acil bir askeri tepkisini “tetikleyecek” türden bir şeyin) veya saldırma niyetinde olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir kanıtı bulunmadığını belirttim. Bu durum, her iki tarafın da -yani hem Rus emperyalizmi hem de ABD/NATO emperyalist bloğunun- bu çatışmada yer aldığı bir analizin parçasıydı. Emperyalist hasımlarıyla doğrudan askeri çatışmaya girmeden hedeflerine ulaşmaya çalışıyorlar. Ancak, benim de belirttiğim gibi, bu savaşın dinamiklerinin aslında Rusya ile ABD/NATO arasında doğrudan bir askeri çatışmaya yol açabileceğine dair çok tehlikeli bir gerçek var:

“Ancak tekrar tekrar gösterildiği gibi, niyetler her ne olursa olsun, olaylar -özellikle savaşın kendi dinamikleri bir kez işledikten sonra- “niyetleri aşabilir” ve başlangıçta hiçbir tarafın istemediği veya beklemediği koşullara ve sonuçlara yol açabilir. **Mevcut durumda, Ukrayna’daki savaşla birlikte böyle bir dinamiğin “devreye girmesi” ve gerçekten korkunç sonuçlara**

yol açabilecek oldukça gerçek bir tehlike bulunmaktadır. ABD/NATO ile Rusya arasında, bir bütün olarak insan medeniyeti için oldukça gerçek bir tehdit oluşturabilecek, nükleer silahların kullanılmasıyla gerçek bir savaş olasılığıdır bu.”
(5)

Devrimci Komünizmin Fiilen ve Esasen Oldukça Olumlu Olan “Yaşanmış Gerçekliği”

Bu soru keskin bir şekilde sorulduğundan, makaleme verilen yanıtlardan birinde doğrudan buna yanıt vermek gerekiyor: *“Bob, son olarak devrimci komünizmin yaşanmış tarihinde halen uğraşmaya değer ne olduğunu da bilmek isterim.”*

Elbette başta da belirttiğim gibi, burada kapitalist-emperyalist sistemin propaganda araçları ve onun entelektüel suç ortakları tarafından bugüne kadar ortaya atılan ve atılmaya devam edilen ve daha iyisini bilmesi gereken (ve belki de bir zamanlar bilen) çok fazla sayıda kişi tarafından eleştirmeden yutulan ve sıklıkla kusulan bütün yalanlara, iftiralara ve çarpıtmalara cevap vermek için gereken uzunlukta ve derinlikte konuya girmek mümkün değil. Bunu akılda tutarak, “devrimci komünizmin canlı gerçekliğinin” olağanüstü başarılarından bazılarına değinirken (ve yalnızca esas olarak olumlu deneyiminin değil, aynı zamanda bazı oldukça ciddi ve hatta bazı durumlarda üzücü olan gerçek eksikliklerinin ve hatalarının bilimsel bir değerlendirmesinin önemine dikkat çekerken) bu soruya gerçekten daha ileri, ciddi ve anlamlı bir yanıt arayan herkesi revcom.us web sitesine ve özellikle burada bulunabilecek özel bir sayıya yönlendireceğim: [“Bildiğinizi” Düşündüğünüz Şeyi Bilmiyorsunuz... Komünist Devrim ve Kurtuluşa Giden GERÇEK Yol: Tarihi ve Geleceğimiz, Raymond Lotta ile Röportaj.](#)

Ancak kısaca Sovyetler Birliği’ne (dünyanın 1917 Rus Devrimi ile ortaya çıkan ilk sosyalist devletine) ilişkin olarak 1930’ların başlarına kadarki ilk döneminde, özellikle uçsuz bucaksız kırsal kesimde, halk kitlelerini feodal baskının ve

dayatılan cehalet ve batıl inançların geri kalan unsurlarından kurtaran muazzam özgürleştirici dönüşümler yaşandığını belirtmek gerekiyor, aynı zamanda şehir merkezli kapitalist sömürüyü sona erdirmek için de hareket edildi. Bunun göze çarpan bir örneği, o dönemde eşi benzeri olmayan şekillerde kadınların vahşi ve boğucu ataerkil baskıdan kurtuluşuydu. Ve tüm bunlara sanat ve kültür alanında yaratıcılığın ve devrimci içeriğin çiçek açması eşlik etti.

1917'deki Rus Devrimi'nden 1930'ların başlarına kadar yaşanan bu dönemde bile hatalar yapıldığı, hatta bazı ciddi hatalar yapıldığı doğrudur. Sovyetler Birliği'nin kendi içindeki gerici güçlerin şiddetli muhalefeti ve güçlü emperyalist ülkeler tarafından düşmanca kuşatma bağlamında, toplumun sosyalist dönüşümüne yönelik ilk girişim olduğu düşünüldüğünde, bu durum pek şaşırtıcı değildir. Ve özellikle 1930'ların başlarından sonra, Sovyet toplumunun birçok farklı alanında, daha önceki ilham verici dönüşümlerin ve devrimci coşkunun ifadelerinin birçoğu baltalandı, hatta tersine döndü, politik ve kültürel olarak belli bir boğucu atmosfer önemli ölçüde yerleşmeye başladı. Bütün bunlarla ilgili önemli bir dönüm noktası, 1930'ların başında Almanya'da faşizmin zaferiydi. Nazilere karşı en güçlü doğrudan muhalefeti oluşturan ve kitlesele direnişin ilk hedefi olan Komünist Parti'nin bu ülkede ezilmesi ve NAZİ rejimi tarafından yoğun baskı ve cinayetlerle Almanya'da faşizmin zaferiydi. Özellikle Alman Nazi rejiminin doğrudan işgal tehdidi karşısında ve Sovyet hükümetinin 1930'ların ikinci yarısı boyunca bu artan tehditle başa çıkmak için yaptığı hazırlık ve manevralarda, birçoğu gerçek düşman olmayan düşman olarak algılanan ve kınanan insanlara karşı şiddetli bir baskı kampanyası da dahil olmak üzere, Stalin ve Sovyet liderliği tarafından ciddi hatalar ve komünist ilkelerin ihlalleri gündeme geldi. Sonrasında 1941'de Sovyetler Birliği'ndeki korkunç yıkım ve büyük can kayıplarıyla NAZİ işgali geldi. (0 savaşta ölen Sovyet sivil ve askerlerinin sayısı, ABD ölümlerinin yaklaşık 50 katıdır).

0 savaşın ardından, Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizm aslında pamuk ipliğine bağlıydı. 1950'lerin ortalarında Nikita Kruşev ve Sovyetler Birliği'nin diğer liderleri tarafından kesilen ve Sovyetler Birliği'ni kapitalizmi restore etme yoluna sokan bir iplik. Burada sadece değinebildiklerimden bile açıkça anlaşılacağı gibi, bu çok karmaşık bir tarihtir. (Ve bir kez daha bu meselenin daha kapsamlı bir değerlendirmesi için insanları bahsettiğim özel sayıya yönlendirmek isterim), fakat sosyalist olan Sovyetler Birliği'ndeki bu deneyimin dürüst, bilimsel bir değerlendirmesiyle yapılan ciddi hatalarla bile - ve komünist devrimde ilerlemek için daha da iyisini yapmak gerekli ve mümkün olsa bile- şu sonuca yol açtığına şüphe yoktur. Bu ilk sosyalist devletin "yaşanmış deneyiminde" kesinlikle "şu an çabalamaya değer" birçok olumlu şey vardı.

Ve bu daha da doğru olarak -ve çok daha büyük bir boyutta doğru olarak- 1949'dan 1976'ya kadar çok kısa süren varlığı sırasında sosyalist Çin'in deneyimiyle kendini göstermiştir. Devrimci komünizmin "yaşanmış deneyiminde" "şu an için çabalamaya değer" olan bu meselenin, dünyada muazzam bir

devrimci yükseliş dönemini yaşamış biri (SDS emektarı) tarafından gündeme getirilmesi çarpıcıdır. Çin'deki devrimci deneyimin en seçkin ve ilham verici örnekleri 1960'larda ve 1970'lerin ilk yarısında kendini göstermiştir. Bu "soruyu" ortaya atan sizler, gerçekleştirilen muazzam özgürleştirici dönüşümleri unuttunuz mu (veya o sırada bir şekilde fark edemediniz mi), sadece birkaç on yıl içinde sosyalist Çin'de, oradaki Kültür Devrimi doruk noktasına ulaşmadı mı? Çin devriminin nasıl bir yol izlediğinin ve getirdiği sosyalist dönüşümlerin farkında değil misiniz? Bunlar yüz milyonlarca Çinli köylüyü, ailelerin çaresizce hayatta kalmak için kendi çocuklarını, özellikle de kızlarını satmak zorunda kaldığı durumlar da dahil olmak üzere tarif edilemez derecede acı feodal sömürü ve yoksunluktan kurtarmadı mı?

Toplumun devrimci dönüşümüne katkı sağlayacak şekilde, kitlelerin bilinçli bir şekilde bu belaları aşmak için mücadele ettiği kampanyalarla, korkunç hastalıkların ve büyük afyon bağımlılığının ne derece sona erdiğinin farkında değil misiniz? Bu özgürleştirici dönüşümlerin özellikle kadınları yüzyıllardan, hatta binyıllardan beri korkunç bir baskıdan kurtardığı gerçeğini bir şekilde gözden mi kaçırdınız, yoksa görmezden mi geldiniz? Sosyalist Çin'de önemli bir sosyal fenomen olarak fahişelik ortadan kaldırılmadı mı ve kapitalizm Çin'de restore edildiğinden beri büyük bir toplumsal fenomen olarak yeniden ortaya çıkmadı mı?

Sosyalist dönemde Çin'de ortalama yaşam süresinin iki katına çıktığını (ortalama 32 yıldan 65'e) ve büyük şehir Şanghay'daki bebek ölüm oranının New York'takinden daha düşük olduğunu öğrenemediniz mi?

Çin'de kadınların tarihte ilk kez sanatsal değeri yüksek ve devrimci içeriğe ilham veren yapımlarda başrol oynadığı devrimci baleler de dahil olmak üzere Kültür Devrimi yoluyla ortaya çıkan devrimci kültürü unuttunuz mu (ya da bir şekilde kaçırdınız mı?). Özellikle kapitalist yönetimin ve sömürünün geri kalan yönlerinin ortadan kaldırıldığı ve yerine yeni

özgürleştirici sosyalist ilişkiler biçimlerinin konuştuğu, halk kitlelerinin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik planlı bir sosyalist ekonominin gelişimini yönlendiren “devrimi kavrayın, üretimi teşvik edin” sloganı ve yaklaşımında yoğunlaşarak ve zalimce sömürülen koşullar altında rekabet halindeki kapitalistlerin amansız kâr dürtülerinin hizmetinde emeği yabancılaştırmaya dayanmak yerine, dünya devrimini destekleyen Kültür Devrimi yoluyla sosyalist Çin ekonomisindeki radikal dönüşümleri unuttunuz mu (ya da bir şekilde gözden mi kaçırdınız?)

Çin’deki Kültür Devrimi’nin, insanlık tarihinde gerçekten kitlesel demokrasinin en büyük çiçeklenmesini içerdiği gerçeğini bir şekilde gözden kaçırdınız mı? Bu süreç kelimenin tam anlamıyla, özellikle çok sayıda genç olan yüz milyonlarca insanı içeriyordu, insanlar kapitalist sömürüyü ve baskıcı sosyal ilişkileri teşvik eden hükümet yetkililerini ve politikalarını eleştiren “büyük karakterli posterleri” ve diğer kitlesel ifade biçimleri üretiyordu. Bu evre, Çin’de ve genel olarak dünyada devrimci dönüşümle ilgili meseleler üzerinde kitlesel bir tartışma ve ideolojik mücadele süreciydi. Ve Mao’nun başını çektiği devrimci önderlik, bu kitlesel dışavurumu destekledi. Evet, bu bazı aşırılıkları içeriyordu. Bazı aşırılıkları içermeyen gerçekten büyük bir devrimci yükseliş ne zaman oldu? Ancak bu aşırılıklar, emperyalistlerin ve bu devrimci yükselişten nefret eden ve ona karşı çıkan diğerleri tarafından fazlasıyla abartıldı (ve diğer “aşırılıklar” icat edildi). Gerçek şu ki, Mao bu aşırılıklara karşı çıkmak ve mücadeleyi ana hedeflerine yönlendirmek için eleştirilerde bulundu ve ekonomide, siyasi yapılarda, toplumsal ilişkilerde, ideoloji ve kültürde daha ileri devrimci dönüşümler gerçekleştirebilmek ve otorite konumundaki insanların kapitalizmi yeniden kurma hamlelerini yenmede kendisi somut rehberlik sağlamıştır.

Görünüşe göre Çin’in ABD emperyalizmine karşı kurtuluş savaşında Vietnam halkına yaptığı yardımın farkındasınız.

Gerçi buna devrimci enternasyonalizmin ilham verici, özverili bir eylemi yerine emperyalizmin bir eylemi olarak iftira ediyorsunuz. Daha ileri gidebilirdim ama konu açık olmalı. Evet, bir kez daha hatalar yapıldı ve önderliğin yöneliminde, yönteminde ve pratik eylemlerinde eksiklikler vardı; ancak nesnel, bilimsel bir analizin bu “yaşanmış deneyimin” kesinlikle ve ezici bir çoğunlukla oldukça olumlu, tarihsel olarak böyle olduğu sonucuna götürdüğüne de şüphe yoktur. Ve mesele şu ki, buna bilimsel bir yönelim ve yöntemle yaklaşmak, bu ezici çoğunlukla olumlu deneyimlerden fakat aynı zamanda olumsuz yönlerinden de çok önemli dersler çıkarmak, insanlığın kurtuluşu için mücadelenin daha da güçlü bir temel üzerinde ilerlemesini ve bu kurtuluşu sağlamak için komünizm hedefine yönelik mücadelede daha da iyisini yapmak için bir temel sağlayan komünizmin yeni sentezi (halk arasında yeni komünizm olarak anılmaktadır) ile mümkün hale gelmiştir.

“Mümkün”ün Politikası Canavarlığın Politikasıdır

Son olarak, makalemin tetiklediği anlaşmazlıklardan biri olan aşağıdakilere yanıt vermek önemlidir:

“Gerçeği söylemek gerekirse, kahrolası Demokrat Parti’den nefret ediyorum ama benim pragmatik sosyal demokrat bakış açısıyla ciddi ulusal siyaset açısından ABD’de var olan tek kullanılabilir seçenekler. Ve kesinlikle benim tek örgütlenme odağım olmasa da, mevcut zemindeki seçim politikaları özellikle en savunmasız olanlar ve teoriler üzerine entelektüel tartışmalarla meşgul olmayanlar açısından kritik öneme sahip. Solda daha görkemli olan ve geniş kesimler arasında var olan iktidar yarışmalarından ve karmaşık koalisyon önerilerinden kopuk olan her şey, Yehova Şahitlerine duyduğum aynı kayıtsızlıkla tepki verdiğim ve doktrinsel bir dini inanç gibi.”

Bu ifadenin, daha adil bir toplum ve dünya arayan herkes tarafından birleştirilebilecek tek yanı, başlangıçta ifade

edilen duygudur: “Doğrusunu söylemek gerekirse, kahrolası Demokrat Parti’den nefret ediyorum.”

Revcom.us’taki kapsamlı materyalde de fazlasıyla gösterildiği gibi, Demokrat Parti -ABD kapitalist emperyalistlerinin iki iktidar partisinden biri olarak- bugüne kadar tekrarlanan, kitlesel ve korkunç savaş suçlarının ve insanlığa karşı suçların bir aracıdır ve her zaman öyle olmuştur. Özellikle Demokrat Parti’den gerçekten nefret ettiğini beyan eden biri için -ve bu durumda, bunun yalnızca, onun birçok türden adaletsizliği yürürlüğe koyma ve uygulamadaki rolüyle ilgili olduğu varsayılabilir- bu durumda Demokrat Parti’nin bir şekilde sözde olumlu değişim için tek pratik araç olduğu konusunda ısrar etmek, Demokrat Parti’nin fiili rolünü ve defalarca suçlu olduğu korkunç suçları kasıtlı olarak görmezden gelmeyi gerektirir.

Daha da temel olarak, kişinin bakış açısını düşürmesi ve vizyonunu bu sistemin gerçekten korkunç şartları ile daraltması -tamamı “gerçekçi olmak” adına- siyasi faaliyetin bu sistemin sınırları içinde kalmasında ısrar etmesidir. Bu durum, “mümkün”ün siyasetinin aslında canavarlık siyaseti olduğu şeklindeki ifademin mükemmel bir örneğidir. Ayrıca, Demokrat Parti’yi olmadığı ve asla olmayacağı gibi yapmaya çalışırsanız, sonunda Demokrat Parti’nin gerçekte olduğu kişi olacaksınız şeklindeki “rehber” ifademdeki gerçeğin altı çizilmektedir. Ve söylenmelidir ki, özellikle Demokrat Parti’nin bu kapitalizm-emperyalizm sistemine başkanlık ederken işlediği suçlar hakkında en azından bazı gerçekleri bilen herkes açısından, daha sonra bir tür sözde anlamlı değişikliği gerçekleştirmek için Demokrat Parti ile birlikte ve onun aracılığıyla çalışmanın gerekli olduğu konusunda ısrar etmek demek bu sistemin gerçekten korkunç suçlarına ortak olmak demektir.

Sözde “sol” olarak adlandırılanların çoğuna yönelik aşağıdaki eleştirinin ruhuyla kesinlikle özdeşleşebilirim ve bu durum “uyanıklık fenomenine” de uygulanmalıdır:

“Bay Area’da 50 yılı aşkın bir süre yaşadım ve bunların iddialı “ilerici” saçmalıklarından nefret etmeye başladım. “Sol” yanlıları, çoğunlukla egemen sınıfın temel liberal kanadında bir tabana sahiptir. Ne kadar beceriksiz olursa olsun, organizasyonun ve belirli bir “liderlik” markasının devam etmesine yarıyorlar.”

Ancak bu tür sahte “sol” ve “uyanık” saçmalıklara verilecek yanıt, Lenin’in çok yerinde bir şekilde “burjuvazinin kanatları altına girme çabası” şeklinde tanımladığı şeye, özellikle de Demokrat Parti tarafından temsil edilen “liberal” kanadının altına girme çabasına düşmektedir.

Ve bu sistem içinde “gerçekte var olan iktidar mücadelelerinden kopuk” olan her şeyin bir şekilde alakasız olduğu beyanına gelirsek. Bu ifade, yalnızca “mümkün”ün politikasının canavarlık politikası olduğu gerçeğinin başka bir ifadesi değildir, aynı zamanda sözde “gerçekçi” politikaya yaklaşımın mutlak iflasının çarpıcı bir ifadesidir.

Unutmayın ki, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin ve emperyalist güçler arasındaki rekabetin, sadece halk kitlelerine büyük acılar yaşatmakla kalmayıp, kesinlikle ve giderek artan bir şekilde, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin uygulandığı bir durumda bu beyan yapılıyor. Çevrenin yıkımını hızlandığı ve Rusya emperyalistleri ile ABD/NATO bloğu emperyalistleri arasındaki artan savaş tehlikesi yoluyla insanlık için varoluşsal bir tehdit oluşturduğu bir durumda yapılıyor. Burada, nihai olarak ve temelde Demokrat Parti’ye (ve hizmet ettiği sisteme) dayanmayan herhangi bir siyasetin, Yehova Şahitleri kadar gerçeklikten kopuk olduğu şeklindeki küçümseyici iddiaya karşı olarak, gerçek şu ki, bu sistem içinde çalışmanın bir şekilde sadece bu ülkede değil, bu ülkenin dışındaki uçsuz bucaksız dünyada iyilik için bir güç, halk kitlelerinin çıkarları doğrultusunda hareket edecek bir güç haline gelmesine yol açabileceğini düşünmek son derece gerçekçi değildir ve

gerçeklikten kesinlikle kopuktur. Buna, kendi kendini “demokrasinin şampiyonu” ilan eden ama aslında asalak emperyalist ABD tarafından acımasızca sömürülen ve yağmalanan Üçüncü Dünya’daki (Latin Amerika, Afrika, Asya ve Orta Doğu) milyarlarca insan dahildir.

Sonuçta, Biden başkanlığındaki Demokrat Parti’nin şu anki yaklaşımı nedir? Rakip Rus emperyalizmini sakat bırakmaya ezici bir vurgu yapmak ve “batı” emperyalist ittifakını savaş yoluyla güçlendirmek, en azından şimdilik, evet, Ukrayna halkını “piyonlara” ve “ateşe atılacak kişilere” indirgeyen bir “vekalet” savaşı olarak savaşmak. Bu durum korkunç sonuçlarıyla birlikte ABD/NATO ile Rusya arasında doğrudan bir savaşa tırmanma tehlikesini giderek artan bir şekilde ortaya koyuyor.

Ve son başkanlık seçimiyle ilgili olarak Trump/Cumhuriyetçiler tarafından yapılan darbe girişimine ilişkin kongre oturumlarına rağmen, Demokratlar -ve özellikle Biden ve Demokrat Parti liderliği- sadece başarısız olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda Cumhuriyetçi Parti’nin tırmanan faşist hamlelerine ciddi şekilde karşı çıkmayı da reddediyorlar. Görünüşe göre Biden’ın bu faşizme karşı çıkmak ve “ülkedeki bölünmeleri aşmak” için “stratejisi” (eğer varsa), Ukrayna’daki savaşla insanları emperyalist hedeflerinin arkasında toplamaktır. Ne yazık ki, en azından şimdiye kadar çok fazla başarıya sahip olmuştur. Ve faşist Cumhuriyetçi Parti’nin politikacıları çoğunlukla Ukrayna’daki savaşta ABD’nin emperyalist amaçlarını desteklemekten son derece mutluyken, buna hiçbir şekilde saldırgan faşist saldırılarının azalması eşlik etmemiştir. Bu durum tam tersine, birçok boyutta tekrar tekrar yoğunlaştırılıyor ve hızlandırılıyor.

Ukrayna’daki savaş hakkında analiz ettiğim şeylerle bu anlaşmazlıkları dile getiren eski SDS üyeleri gibi insanlar, eğer çok gerçek ve sürekli yoğunlaşan bir faşizm tehdidine karşı savaşmak istiyorlarsa, bu durumda kendi ülkelerinden

başka bir yere bakmalarına gerek yok. Ve eğer gerçekten daha adil bir toplum ve dünya yaratmak istiyorlarsa, bu durumda mevcut kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel doğasına ve korkunç şimdiki zamandan daha derine inmeleri gerekiyor. “Kendi” emperyalist egemen sınıflarına karşı özel bir vurgu yaparak, tüm emperyalizme karşı, evet çok zor ama acilen gerekli ve mümkün olan devrimci mücadelenin bir parçası olmaları, sonunda tüm insanlığı bu sistemden kurtarmak ve çok daha iyi bir şeyi meydana getirmek temel amacı ile hareket etmeleri gerekiyor: Tüm sömürü ve baskılardan, tüm savaşlardan ve insanlar arasındaki diğer düşmanca çatışmalardan arınmış, nihai bir komünist dünya hedefini hedefleyen sosyalist bir sistem için çalışmaları gerekiyor.

Bu bağlamda, söz konusu makalemin teşvik ettiği argümanlardan birinde yer alan aşağıdaki sözlere kesinlikle katılmıyorum:

“Başkan Bob ve ben o sırada lisedeydik ve ikimizin de [Martin Luther] King’inkinden daha tutarlı veya kullanışlı bir siyasi strateji geliştirmediğimizi söylemeye cüret ediyorum. Demokratların olmaya meyilli olduğu düzen ile ilişkilendirmek nahoş bir şey, bunu kabul etmemde bir sorun görmüyorum.”

Şunu açıkça belirtmeme izin verin ki, eğer bir kişi bugün olduğu gibi (ve bugün tehdit olarak kendini gösterdiği gibi) dünyadaki derin adaletsizlikleri ve gerçek tehlikeleri gerçekten ele alacak bir değişim getirme konusunda ciddiye, yüzleşmesi gereken büyük, gerçekten de göz korkutucu zorlukları olacağının kesinlikle farkındayım. Ve içtenlikle daha adil bir dünya yaratmaya çalışan herkesin, bunu gerçekleştirmek için bu radikal değişime kesinlikle ve umutsuzca ihtiyaç duyanların direnişi de dahil olmak üzere çalışırken karşılaşacağı aşılmaz görünen engeller karşısında düşünmeden edemeyecekleri hayal kırıklıkları olacağını kesinlikle paylaşıyorum. İşte tam da bu sebeplerden dolayı kendimi işlemeye devam ettim ve çok gerçek sorunlarla yüzleşebilecek ve acilen ihtiyaç duyulanlara karşı mevzilenen

son derece kuvvetli güçlerin gerçekten üstesinden gelebilecek özgürleştirici ve radikal bir değişim getirecek bir yaklaşımı tam olarak geliştirmeye ve uygulamaya devam etmek için toplu bir çabaya öncülük ettim.

Ve gerçek şu ki, bu süreç boyunca ve on yıllarca süren kararlı çalışmanın bir sonucu olarak (tam anlamıyla liseye kadar geriye gitmese de!), (Martin Luther King'in o zamanki başkan Lyndon Johnson ile ilgili yaptığı gibi) bu sistemin vahşetlerinden bazılarını en fazla geçici olarak hafifletebilecek ama asla sona erdiremeyecek ve temellerini kökünden sökemecek yönetici sınıf politikacılarına başvurmak ve onlardan reformist tavizler almak için değil, fakat bunun yerine, tüm bunları ortadan kaldırmak için gerçekten gerekli olan -evet, bu sistemin güçlü yönetici sınıfına karşı- aynı zamanda, komünist bir dünyaya giden yolda, kökten yeni, özgürleştirici bir sosyalist sistem için bir çerçeve ve somut yönergelerle stratejik bir yönelim ve yaklaşım geliştirdim: Gerçek bir devrimin nasıl yapılacağına dair bir strateji geliştirdim.

Bu stratejiden, en son ve kapsamlı olarak **"Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey"** (6) başlıklı bir dizi konuşma ve yazımda bahsediliyor. (Bu eser, Rusya'nın Ukrayna'yı işgalinden önce yazılmıştır, ancak bu güçlü ülkede fiilen devrim yapmak açısından temel analiz ve stratejik yönü içermektedir; ayrıca bahsettiği temel ilke ve yöntemler, bundan sonra Rus işgali ve onunla bağlantılı olarak gelişen olaylarla kesinlikle mevcut duruma uygulanabilir) Bununla birlikte, kökten yeni ve özgürleştirici bir toplum için kapsamlı bir vizyon ve somut bir plan, kaleme almış olduğum "Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa" (7) içinde yer almaktadır.

Tüm gerçek ve derin zorluklarla birlikte, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin gerçekleri ve dinamikleri içinde hapsediği ve zincirlendiği müddetçe insanlığın kaderi olacak gerçekten korkunç şimdiki zamana ve potansiyel olarak feci

geleceğe yönelik tek “gerçekçi” alternatifi temsil eden bu devrimci yaklaşımdır. Devleti ve insanlığın kaderini gerçekten önemseyen herkesin ciddi şekilde meşgul olması gereken, bu gerçekten özgürleştirici devrimci “alternatif”tir. Ve temelden farklı ve çok daha iyi bir şeyi meydana getirmenin tek gerçek ve “gerçekçi” olasılığını temsil ettiğini kabul edebilen herkes tarafından aktif olarak ele alınması gerekir.

Dipnotlar:

1)Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı’nın Tekrarı Değil, 3.Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

2)“Yasal Gangsterler” – Nükleer Silahlı Gangsterler | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

3)3. Dünya Savaşı ve Tehlikeli Aptallık | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

4)Emperyalist Asalaklık ve “Demokrasi”: Neden Pek Çok Liberal ve İlerici “Kendi” Emperyalistlerinin Utanmaz Destekçileri? | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

5)Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı’nın Tekrarı Değil, 3.Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

6)Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey: Derin Kriz, Derinleşen Bölünmeler, Yaklaşan İç Savaş Olasılığı – Ve Acilen İhtiyaç Duyulan Devrim | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

7)Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa (Tasarı Önerisi) | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

Kaynak için bkz: THE WAR IN UKRAINE AND THE INTERESTS OF HUMANITY: A SCIENTIFIC REVOLUTIONARY APPROACH VS. HARMFUL CONFUSION AND CHAUVINIST DELUSION Bob Avakian Responds To People Who Should Know Better (and Maybe Once Did) | revcom.us

Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı'nın Tekrarı Değil, 3. Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir

Editör Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 22 Nisan 2022 tarihinde yayınlanmıştır. Bu önemli makalenin çevirisini takipçilerimizin dikkatine sunarız.

Kaynak için bkz: [UKRAINE: WORLD WAR 3 IS THE REAL DANGER, NOT A REPEAT OF WORLD WAR 2](https://www.revcom.us/ukraine-world-war-3-is-the-real-danger-not-a-repeat-of-world-war-2) | [revcom.us](https://www.revcom.us)

Revcom.us'ta 1 Mayıs'ta Los Angeles ve New York'ta gerçekleştirilecek yürüyüş ve mitinglere yönelik yapılan çağrılarla birlik halinde ve meselenin öneminin daha fazla açıklanmasına yönelik şu önemli sloganlar yer alıyor:

ABD/NATO İLE RUSYA ARASINDAKİ SAVAŞA HAYIR! 3. DÜNYA SAVAŞINA HAYIR!

SÖKÜLMESİ GEREKEN İNSANLIK DEĞİL, BU SİSTEMDİR!

**ONLARIN GELECEĞİNİ KABUL ETMİYORUZ—
GERÇEK BİR DEVRİM İÇİN ÖRGÜTLENME ZAMANIDIR!**

Savaşlardaki ilk kayıpların hakikatler olduğuna dair eski bir söz vardır. Bu durum Ukrayna'daki savaşla birlikte dikkat çekici bir şekilde kanıtlanmıştır. İki taraf da -yalnızca Ruslar değil, aynı zamanda ABD ve Ukrayna hükümetleri ve onun "müttefikleri" de dahil- bu savaşın neyle ilgili olduğuna dair amansız çarpıtmalara kalkışıyorlar. Bu emperyalist ülkedeki insanlar açısından "kendi" yöneticilerimiz (ve onlarla müttefik olanlar) tarafından ortaya atılanların farkında olmak, bunları eleştirel bir şekilde incelemek ve bunların söylediklerini gerçeklik karşısında tartmak özellikle

önemlidir.

Gerçek şu ki, ABD “anaakım” medyasında Ukrayna’daki savaşla ilgili “haber” olarak aktarılan şeyler, aslında “bizim” emperyalist yöneticilerimizin kaba çarpıtmalarla dolu kitlesel propaganda saldırılarıdır. Diğer makalelerde bu propaganda saldırısının parçası olan birçok çarpıtma ve yalanı incelemiştım. (1) Burada, bu durumun belirli ve özellikle de tehlikeli bir boyutundan bahsedeceğim: Rus hükümdarı Putin’in Hitler gibi olduğu ve “eğer onu şimdi Ukrayna’da durdurmazsak, çok yakında NATO ülkeleri de dahil diğer ülkeleri işgal edeceği” (Hitler’in 2. Dünya Savaşı’na yol açan birbiri ardına ülkeyi işgal etmesine benzer şekilde) fikrinden bahsedeceğim. Bu nosyona genellikle Putin’in mantıksız biri olduğu ve çılgın hırslarının peşinde her türlü çılgınlığı yapabileceği iddiası eşlik ediyor.

İlgili ve çok tehlikeli bir argüman şudur: *“3. Dünya Savaşı korkusunun bizleri Putin’i Ukrayna’da yenmek için gerekli olanı yapmaktan alıkoymasına izin veremeyiz, ya saldırganlığına bir son vereceğiz ya da her saldırgan hamle yaptığında veya saldırgan bir tehditte bulunduğunda ona boyun eğmek durumunda kalacağız.”*

Eğer bu durum o kadar da ciddi olmasaydı, ortaya atılan bu argümanlara yanıt olarak 1960’larda popüler hale gelen bir esprinin can alıcı cümlesini tekrarlamak ilgi çekici olabilirdi: “Biz emperyalistler derken ne demek istiyorsun?”

Esprinin orijinalinde, The Lone Ranger (Maskeli Süvari) ve “yerli yardımcısı” Tonto, düşman yerlilere karşı savaştıkları bir esnada Maskeli Süvari şöyle der:

“Etrafımız sarılmış gibi görünüyor Tonto!”

Tonto’nun yanıtı şöyledir: “Biz derken ne demek istiyorsun beyaz adam?!”

Açıkçası Ukrayna’daki savaşla birlikte bugünkü durum bir şaka

değildir; fakat mesele şu ki, bu savaşa dahil olan her iki taraftaki emperyalistlerin çıkarları halk kitlelerinin çıkarına değildir ve aslında buna temelden karşıttır. Ayrıca riskler ve potansiyel sonuçlar çok derin olduğu ve riskler çok tehlikeli olduğu için -insanlığın geleceğini ve insanlığın bir geleceği olup olmayacağını kapsamaktadır- olan bitenin gerçekliğini gün ışığına çıkarmak için bazı şeylere derinlemesine ve belirli bir uzunlukta girmek gerekiyor. Bu çatışmada farklı çatışan güçlerin amaçları nelerdir ve tüm bunların karşısında insanlığın çıkarları nerededir?

Çarpıtmalar ve Çok Gerçek Tehlikeler

Bu yazının devamında Putin/Rus emperyalistlerinin asıl amaçlarından bahsedeceğim. Ancak bundan önce, “bizim” emperyalistlerimizin (ve onların NATO “müttefiklerinin”) neler yaptığını incelemek önemlidir. ABD emperyalistlerinin iddia ve eylemlerinin değerlendirilmesinde çok önemli temel bir yönelim noktası olarak, şu temel gerçeğin farkında olmak ve açıkça akılda tutmak gerekir:

“ABD, açık ara diğer ülkelerdeki işgaller, darbeler ve diğer şiddet içeren müdahalelerin rekorunu elinde tutmaktadır. Örneğin Yemen’de bugüne kadar yaşanan vahşetlerin sorumlusu olmaya devam etmiştir ve bu Rusya’nın Ukrayna’da yaptıklarından çok daha kötüdür. (Revcom.us’ta ABD emperyalizminin suçlarının kapsamlı bir teşhiri ve analizi yer almaktadır.)” (2)

Resmin önemli bir parçası olarak bununla birlikte, Putin’in Hitler’e nasıl benzediği konusundaki (yukarıda belirtilen) tartışmalara ve “3. Dünya Savaşı korkusunun, onu şimdi durdurmak için yapılması gerekenleri yapmaktan bizi alıkoymasına izin veremeyiz” düşüncesine geri dönelim. Bu argümanları gerçekliğe karşı tartalım. **Durumun önemli bir yönü, bugün dünyada ABD’nin başını çektiği güçlü ve saldırgan bir askeri ittifak olan NATO’nun varlığıdır. Ve belirleyici önemi şudur: Hem ABD hem de Rusya binlerce nükleer silaha**

sahiptir. Tek başına bu faktörler, bugünkü durumun 2. Dünya Savaşı'na yol açan durumdan çok farklı olduğu anlamına gelir.

Gerçek şu ki, Putin'in NATO üyesi ülkelere saldırmak niyetinde olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir kanıt yoktur; bu durum güçlü ve nükleer silahlı ordusuyla ABD'nin müdahalesini derhal "tetikleyecektir". (Bu önemli nokta makalenin ilerleyen kısımlarında bahsedeceğim bir şeydir.)

Hem Rusya hem de ABD/NATO, nükleer silahlı rakipleriyle doğrudan askeri çatışmaya girmeden hedeflerine ulaşmaya çalışmaktadır. Rusya'nın kolay veya hızlı bir şekilde yenilmeyeceği düşünüldüğünde, ABD emperyalistleri, Ukrayna'daki savaşın Rusya'yı zayıflatacak ve NATO'yu ve genel olarak "batı" emperyalizmini güçlendirecek şekilde bir süre "sürdürülmesini" aslında kendi çıkarlarına görüyorlar. ABD/NATO'nun Ukrayna'ya devasa silah tedariki, şimdiye kadar bu savaşı uzatma hedefine hizmet etmiştir ve Rusya'nın ilk hedeflerinin boşa çıkmasına önemli ölçüde katkıda bulunmuştur. Elbette savaşı uzatmak Ukrayna halkının acılarının devam etmesine ve artmasına neden oluyor. Ancak bu acıları propaganda saldırılarında kullanmalarına rağmen sivil kayıpların dikkate alınması durumu emperyalistlerin alaycı hesaplarında birincil faktör değildir. Bu durum ABD'nin bugüne kadar tüm dünyadaki savaşlardan sorumlu olduğu büyük katliamda da görülebilir. 1990'larda Bill Clinton yönetiminde Dışişleri Bakanı olan Madeleine Albright tarafından da açıkça ifade edilmiştir. Kendisi ABD'nin Irak'a yönelik yaptırımlar yoluyla 500.000'i çocuk olmak üzere bir milyondan fazla insanın öldürülmesinin ABD emperyalist çıkarlarının peşinde "buna değer" olduğunu açıkça belirtmiştir.

Ancak tekrar tekrar gösterildiği gibi, niyetler her ne olursa olsun, olaylar -özellikle savaşın kendi dinamikleri bir kez işledikten sonra- "niyetleri aşabilir" ve başlangıçta hiçbir tarafın istemediği veya beklemediği koşullara ve sonuçlara yol açabilir. **Mevcut durumda, Ukrayna'daki savaşla birlikte böyle bir dinamiğin "devralması" ve gerçekten korkunç sonuçlara yol**

açabilecek oldukça gerçek bir tehlike bulunmaktadır. ABD/NATO ile Rusya arasında, bir bütün olarak insan medeniyeti için oldukça gerçek bir tehdit oluşturabilecek, nükleer silahların kullanılmasıyla gerçek bir savaş olasılığıdır bu.

Bu bağlamda, bu ülkedeki medyanın, Rusya'nın Ukrayna'da işlediği korkunç savaş suçları suçlamalarını, bu suçlamalara destek vermek ve "canlı tutmak" amacıyla bireysel acıların çarpıcı resimlerini ve unsurlarını durmaksızın tekrarladığının kesinlikle farkında olmak önemlidir. Bu medya açıkça bu suçlamalarla ilgili herhangi bir gerçek soruşturma -yani bunların doğru olup olmadığıyla veya ne dereceye kadar doğru olduğuyla ya da diğer yandan bir miktar çarpıtma içerip içermediğiyle- ilgilenmemektedir. Bu suçlamalar basitçe gerçekmiş gibi ve Rusya'yı savaş suçlarıyla suçlamanın temeli olarak sunulmaktadır. Şimdi şu var, bu suçlamaların en azından birçoğunun doğru çıkması aslında şaşırtıcı olmaz. Ancak bu ülkedeki medyanın siciline bakıldığında, ABD askeri saldırganlığını haklı çıkarmak için -örneğin Irak'ta ve ondan önce Vietnam'da- tekrar tekrar yalanlar yayınlanmıştır. Bu medyanın Ukrayna'daki savaş hakkında söylediği her şeyi "gerçek gibi kabul etmeyi" reddetmek son derece önemlidir.

Bu aynı medya, özellikle Putin ve Rusya'yı Ukrayna'da bir tür "benzeri görülmemiş" savaş suçlarından kaynaklı suçlu olarak tasvir ederken, ABD'nin Irak ve Afganistan'daki savaşlarının neden olduğu büyük yıkımın yanı sıra, ABD'nin ağır sorumluluk taşıdığı son yıllardaki işgaller, darbeler ve diğer ülkelerdeki diğer şiddet içeren müdahalelerle dolu tarihle birlikte Yemen'deki çok daha kötü yıkım ve acıları yayınlamayı ve canlı tutmayı reddetmektedir.

(Ukrayna'daki halkın gerçek acılarını öğrenen insanların onlara sempati duyması ve bu acıyı hafifletmeye yardımcı olabilecek bir şeyler yapmak istemesi anlaşılabilir olsa da, bu insanlar sempatilerinin acımasız bir şekilde manipüle edildiğini ve ABD'deki insanları kendi hükümetlerinin Ukrayna'daki savaşta emperyalist hedeflerini desteklemesini

amaçlayan kitlesel propaganda saldırısına entegre edildiğinin farkında olmalıdır. Aynı zamanda bu ülkedeki insanlar için, çok sayıda çocuk da dahil olmak üzere Yemen'deki insanların daha da büyük acılarından haberdar etmek için bu tür bir kampanya yürütülmediği ortadadır. Bu ülkedeki egemen kurumların Yemen'de çok büyük acı çekenlere insani yardım kampanyasını teşvik etmek için benzer bir çabası yoktur. Bu durum ABD emperyalizminin Yemen'de derinden karıştığı korkunç suçlara şüphesiz ışık tutacak bir şeydir.)

Özellikle tehlikeli olan şey, bu ABD propaganda saldırısının ABD'nin Ukrayna'daki savaşa doğrudan katılımı için (Rusya tarafından işlenen "vahşetleri" durdurmak) ve ABD hükümeti ve onun "başkomutanının" gerçekleştirdiği sözde "benzeri görülmemiş" savaş suçlarını işlemesinden dolayı "ödüllendirilmesinin" önüne geçmek için bu kadar fazla "kamu duyarlılığının" oluşturulduğu bir durum yaratmadaki etkisidir. Biden "kendi propaganda saldırılarının kurbanı" oldu ve başlangıçtaki niyetlerine ve bunu yapmayacaklarına dair defalarca açıklamalarına rağmen Ukrayna'ya doğrudan askeri müdahalede bulunmak zorunda kaldılar.

Halihazırda bu türden ters bir "mantık", Demokrat Senatör Chris Coons gibi ABD emperyalizminin bazı etkili temsilcilerini, ABD'nin ABD'ye karşı Ukrayna'yı Rusya'ya karşı silahlandırmaktan, doğrudan savaşa katılmaya geçmelerini gerektirecek bir savaş zamanının gelebileceğini iddia etmeye yöneltiliyor.

Bununla birlikte, burada başlangıçta bahsettiğim argüman türleri var. Putin'i Hitler'le karşılaştıran ve 3. Dünya Savaşı tehdidinin "bizi" Putin'i yenmek için yapılması gerekeni yapmaktan alıkoyamayacağında ısrar eden argümanlar. Bu tür argümanlar, ABD/NATO'nun Ukrayna'daki savaşa doğrudan müdahale etme, Rusya ile korkunç sonuçlara yol açabilecek ve hatta insan uygarlığını ortadan kaldıracabilecek nükleer savaşı tırmandırabilecek bir çatışmaya yol açma olasılığını da artırıyor.

Bu durum, “bizim” emperyalistlerimizin ve onların medyasının, Rus saldırganlığını yalnızca “Putin gibi otokratik bir delinin” işleyebileceği bir tür aşırı savaş suçu olarak son derece çarpık ve tek taraflı sunumuyla amansız bir propaganda saldırısına kapılmamasının insanlar için neden hayati önem taşıdığını daha da vurgulamaktadır. Gerçek şu ki, ABD tarihi boyunca ve bugüne kadar çok daha kötü savaş suçlarından ötürü suçludur.

(Ayrıca ABD’nin nükleer silahları fiilen kullanan tek ülke olduğunu hatırlamakta fayda var. 2. Dünya Savaşı’nın sonunda Japon şehirleri Hiroşima ve Nagazaki’ye attığı atom bombaları anında yüz binlerce sivil yakmış ve bu atom bombası saldırılarından kurtulan birçok kişiye korkunç acılar yaşatmıştır.)

Bu durum ABD’nin Ukrayna’ya doğrudan askeri müdahalesinin -ya da buna “zemin hazırlamaya” hizmet edecek girişimlerinin- kesinlikle reddedilmesi çağrılarını ve bu yönde argümanları daha açık ve acil hale getiriyor. ABD’nin Ukrayna’ya doğrudan askeri müdahalesi kesinlikle reddedilmelidir ve (Senatör Coons gibi) bu tür argümanları öne süren insanların insanlığın olası yıkımına son derece tehlikeli “katkılarıyla” böylesi savaş tacirleri keskin bir şekilde teşhir edilmeli ve etraflı bir şekilde kınanmalıdır.

Bob Avakian’ın burada referans verdiği diğer makaleler şunlardır:

[*Utanmaz Amerikan Şovenizmi: ABD Emperyalizmini “Otoriteryanizm Karşıtlığı” Maskesiyle Desteklemek | Yeni Komünizm # \(yenikomunizm.com\)](#)

[*Sean Penn’in Çılgın Deliliği ve Nükleer Savaş Tehlikesi | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[*“Yasal Gangsterler” – Nükleer Silahlı Gangsterler | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[*Emperyalist Asalaklık ve “Demokrasi”: Neden Pek Çok Liberal ve İlerici “Kendi”](#)

Ukrayna'daki Savaşın Doğru ve Bilimsel Analizi

Bütün bunlar aynı zamanda Ukrayna'daki savaşta gerçekte neler olup bittiğine dair doğru ve bilimsel bir anlayışa sahip olmanın neden bu kadar önemli olduğunu ortaya koymalıdır. Önceki bir makalede, Ukrayna'daki mevcut savaşa katkıda bulunan önemli unsurlardan ve özellikle bu ülkenin emperyalist yöneticilerinin eylemlerinden bahsetmiştim:

Ukrayna'da bu savaşa yol açan olaylarda ABD'nin rolüne bakalım. Hem Demokratlar hem de Cumhuriyetçiler yönetimindeki ABD hükümeti, 1990'ların başında Sovyetler Birliği ve onun askeri bloğu olan Varşova Paktı'nın sona ermesinden sonra ne yaptı?

1990'lardan başlayarak, Sovyetler Birliği'nden geride kalanın zayıflamış bir Rusya olduğunu kabul eden ABD emperyalistleri, gerçekte oldukları şekliyle gangsterlik yaparak imparatorluklarını daha da genişletme fırsatını yakaladılar. Saldırgan askeri ittifaklarını (NATO) önceki Varşova Paktı ülkelerine yaymayacaklarına dair "sözlerinden" geri döndüler. Bu vaadi göz ardı eden ABD emperyalistleri, NATO'ya Rusya'ya yakın ve bazı durumlarda gerçekten sınır komşusu olan ülkeleri dahil etmek için harekete geçtiler. Tüm bunların bir parçası olarak ABD, son yıllarda Ukrayna'ya defalarca müdahale etti ve orada Rusya'ya daha dost olan hükümetleri devirmek ve onların yerine 2014'te olduğu gibi "batı" emperyalizmine meyilli hükümetler yerleştirmek için komplolar yürüttü.

Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etme kararında önemli bir rol oynayan tüm bunlardaki kilit unsur, Ukrayna hükümetinin NATO'ya katılmak istemesi şeklindeki ABD yanlısı açıklamaydı. Ukrayna, Rusya sınırındaki büyük bir ülkedir. Revcom.us'taki makalelerin belirttiği gibi: Eğer Meksika hükümeti Rusya'nın başını çektiği bir askeri ittifaka katılma niyetini açıklasaydı, bunun ne anlama geleceğini ve ABD yöneticilerinin

ne yapacağını bir düşünün! (3)

Bu makalede ayrıca şunu da vurgulamıştım:

Bunların hiçbiri Rusya'nın Ukrayna'yı işgalini "haklı kılmaz". Ancak bunu daha geniş bir bağlamına ve gerçekler ışığına koyar. ABD emperyalistlerinin bu savaştaki gerçek niyetlerinin ne olduğuna ışık tutar. ABD'nin buradaki asıl hedefi ve amacı, daha zayıf bir ülkenin kendisini daha güçlü bir saldırgana karşı savunmasına yardımcı olmak değil; ABD emperyalizminin egemenliğini güçlendirmek için emperyalist bir rakip olan Rusya'yı (ve muhtemelen bu noktada Rusya ile bir tür işbirliği ilişkisi içinde olan Çin'i de zayıflatmak) ve özellikle de ABD ve diğer NATO ülkeleri arasındaki bölünmeleri artıran Trump'ın eylemleriyle NATO'nun zayıflamasının ardından NATO'yu yeniden güçlendirmektir.

ABD şimdi Rusya ile "vekalet savaşı" yürütüyor. Rusya'ya karşı ekonomik savaş ("yaptırımlar yoluyla") yürütürken aynı zamanda Ukrayna'yı kitlesel olarak silahlandırıyor. (4)

Bu çatışmanın her iki tarafındaki emperyalistlerin ne anlama geldiğinin özüne değinmek gerekirse:

Diğer bir nokta -özellikle ABD emperyalizmi ve medyasının amansız propaganda saldırısındaki yalanlar ve çarpıtmalar göz önüne alındığında- bir yanda ABD/NATO ile diğer yanda Rusya arasındaki çatışmanın "demokrasi ve otokrasi arasındaki" bir çatışma olmadığı, bunun rakip emperyalistler arasındaki bir çatışma olduğu gerçeğidir. (Daha önce de belirttiğim gibi, NATO üyesi olan Türkiye'nin kendisi "otokratik" bir hükümet tarafından yönetilmektedir, ve benzer durum kendisi aynı zamanda bir NATO üyesi olan Polonya için de geçerlidir.) (5)

Putin/Rus Emperyalizminin Gerçek Amaçları

Putin'in amaçları meselesine giriş ve temel bir yönelim – yöntem noktası olarak, Putin'in "ruh halinin" ne olduğu konusunda bir bilgi sahibi olduğumu iddia etmediğimi açıkça

belirtmem önemlidir; muhtemelen bu durum ABD medyasında bu tür bilgilere sahip olduğunu iddia eden “analistler” için de geçerlidir. Ancak Putin’in/Rus emperyalistlerinin Ukrayna’daki bu savaştaki temel amaçlarından bazılarının aslında ne olduğunu tespit etmek mümkündür.

Burada anlatılanlar ışığında, bir bölümün -ve acil hedefin- Putin’in/Rus emperyalistlerinin Ukrayna’daki bu savaşta peşine düştüğü şey Rusya’nın etrafındaki (özellikle de Ukrayna’nın NATO’ya dahil edilmesi yoluyla) NATO genişlemesini ve NATO’nun Rusya’yı (özellikle büyük nüfus ve hükümet merkezlerini içeren Rusya’nın batı kısmını) “kuşatmasına” karşı koymayı durdurmaaktır.

Rusya ayrıca bu savaştaki amacının Putin’in Rusya için bir tehdit olduğunda ısrar ettiği Ukrayna’daki militarizasyona ve “Nazileştirmeye” son vermek olduğunu iddia etmektedir. NAZİ unsurlarının Ukrayna ve hükümetinde bulundukları iddiaları, ABD’deki ve Ukraynalı yetkililer de dahil olmak üzere diğer ülkelerdeki politikacılar ve medya tarafından defalarca alay konusu olmuştur. Bu iddianın sözde “çürütülmesi” olarak, Ukrayna hükümetinin başkanı Volodymyr Zelensky’nin kendisinin aslında bir Yahudi olduğu gerçeğine atıfta bulunuyorlar. Sanki bu durum bir şekilde Nazilerin Ukrayna’daki nüfuzu hakkındaki suçlamayı “otomatik olarak çürütüyor”. (6)

Ancak gerçekler gerçeklerdir; ve gerçek şu ki, NAZİ güçleri Ukrayna’daki son olayların şekillenmesinde önemli bir rol oynamıştır ve bazıları hükümet kurumlarına ve özellikle de orduya entegre edilmiş durumdadır. Bununla birlikte, Rusların temel amacı Ukrayna’yı “Nazilerden arındırmak” ya da özellikle doğu Ukrayna’daki Rus yanlısı halkı korumak değildir; bir kez daha NATO’nun Rusya’yı “kuşatmasına” karşı koymaktır. Ve bunun da ötesinde, ABD emperyalizminin egemen konumuna karşıt olarak daha geniş olarak dünyadaki Rus emperyalist çıkarlarının peşinden koşmaktır.

Raymond Lotta’nın yakın tarihli bir konuşmasında belirttiği

gibi:

Ruslar, özellikle 2014'ten itibaren Ukrayna'nın Rusça konuşan kesimlerini Rusya'dan ayrılmak ve Rusya ile müttefik olmaları veya birleşmeleri için desteklediler. 2016-17'de ABD liderliğindeki NATO, Polonya'ya ve Rusya'yı sınırlayan (ve Rusya'nın en büyük ikinci şehri olan St. Petersburg'a çok yakın olan) Estonya, Litvanya ve Letonya gibi diğer Baltık ülkelerine gelişmiş silahlara sahip savaş grupları yerleştirdi. Bu arada Ukrayna, ABD'ye yaklaştı ve ABD'nin hakim olduğu NATO askeri ittifakına katılma kararlılığını ilan etti. Bunlar, Rusya'nın Şubat ayı sonlarında Ukrayna'yı işgalinin arka planıdır.

Rus işgali, Putin'in iddia ettiği gibi Ukrayna'nın Nazilerden arındırılmasıyla ilgili değildir. Bu işgal, Rusya'nın ABD ile rekabetini desteklemek için tasarlanmıştır: Yani daha fazla nüfuza sahip olmak ve Avrupa, Orta Asya ve Orta Doğu'ya odaklanan rakip bir Rus güç kutbu yaratmak. ABD ise Rusya'yı zayıflatmak ve Rusya'nın emperyalist gücünü daha da pekiştirmesini ve ABD'nin hakim olduğu ve asıl fayda sağlayan bir güç olarak mevcut dünya düzenine karşı çok daha büyük emperyalist meydan okumaları engellemek için Ukrayna'yı silahlandırmaktadır. (7)

Bu tür motivasyonlar ve hedefler -kapitalist-emperyalist sistemin temel doğası üzerinde temellenir ve rekabet halindeki emperyalist devletlerin liderlerinin zorunluluklarına dayanır- yani Ukrayna'da savaşı yönlendiren ve bu kadar ciddi tehlikeler oluşturan kişilere, örneğin Putin'in (ya da öte yandan Biden ve temsil ettiği ABD emperyalistlerinin) irrasyonel ve basitçe "güç delisi hırslarına" dayanmaz.

Bu bağlamda Putin'in son birkaç on yılda ne yaptığını ve ne yapmadığını belirtmekte fayda var. Putin, Gürcistan'a (Rusya sınırındadır), ardından Kırım'a (Ukrayna'nın bir parçası olan ancak 2014'te Rus kuvvetleri tarafından işgal edilmiş ve fiilen Rusya'ya "ilhak edilmiştir") askeri saldırılarla;

ayrıca (ABD ve Rusya'nın karşı tarafları desteklediği) Suriye'deki gibi çatışmalarda ve şimdi bir bütün olarak Ukrayna'nın işgali ile, NATO ile doğrudan karşı karşıya gelmekten kaçınırken hedeflerine ulaşmaya yönelik şekillerde hareket etmiştir. Ve Putin'in diğer nedenlerle birlikte Ukrayna'ya karşı hareket ettiği -çünkü Ukrayna NATO'nun bir parçası değildir- bunu NATO'nun bir parçası olmadan önce ve NATO'nun bir parçası olmasını önlemek amacıyla yaptığı söylenebilir.

Putin, eğer Ukrayna'nın NATO'nun bir parçası olmasını bekleyseydi (ki yine Ukrayna bunu yapma arzusunu ve niyetini ilan etmişti), bu durumda Ukrayna'ya yönelik bir saldırı tamamen başka bir çatışma düzeni oluşturacaktı. Örneğin ABD/NATO'nun bu şekilde saldırıya uğrayan bir NATO ülkesinin askeri olarak "savunmasını" "yasal olacağı" bir durum olacaktı. Bu durumda ABD/NATO'nun Rusya'ya doğrudan karşı çıkmaması ve Rusya'ya askeri olarak müdahale etmemesi, emperyalist gangster mantığının hesaplarına göre, Putin/Rusya'nın "nükleer şantajına boyun eğmek" olacaktır, ki bunların hepsi de ABD ve NATO emperyalistlerinin izin veremeyeceği şeylerdir. Yine burada etkin ve önemli olan bir nokta Ukrayna'nın NATO'nun bir parçası olmadığıdır. Bu nedenle Rusya'nın Ukrayna'ya saldırması (otomatik veya zorunlu olarak) ABD/NATO ile doğrudan bir askeri çatışmayı "tetiklemez".

Bu durum, bazı ABD emperyalist çevrelerinden gelen Ukrayna'ya askeri olarak doğrudan müdahale etmemenin Putin'in çatışmanın "şartlarını belirlemesine" izin verdiği iddiası veya şikayetiyle önemli ölçüde bağlantılıdır. Bu konu CNN'in "ulusal güvenlik muhabiri" Jim Sciutto tarafından, Ukrayna'da doğum hastanesini tahrip ettiği anlaşılan bir uçağı neden ABD'nin düşürmediğini ilk kez sorduğu bir basın toplantısında açıkça dile getirilmiştir. Ardından bunun 3. Dünya Savaşı'nı başlatabileceği söylenince Sciutto ısrar etmiştir: "Fakat bu durum Putin'in şartları belirlemesine izin vermiyor mu?"

Sorunun cevabı, Rusya'nın bu savaşın "şartlarını ABD/NATO'dan

daha fazla belirlemesinin” muhtemel olduğudur, çünkü Rusya doğrudan Ukrayna ile savaştadır. ABD (en azından şimdiye kadar) bu çatışmaya doğrudan askeri olarak dahil olmadığı ve olmayacağı konusunda ısrar ederken, ancak bunun yerine Ukrayna’ya büyük miktarda silah sağlayarak ve Rusya’ya karşı yaptırımlar yoluyla ekonomik savaş yürüterek (ve başka şekillerde destek sağlayarak) yer alacaktır.

Ancak (Sciutto ve diğerleri tarafından) bu argümanda gerçekte içerilen şey çok daha sinsi ve tehlikelidir. ABD’nin (ve NATO’nun) doğrudan askeri olarak müdahil olması gerektiği bir argümandır. Özellikle -görünüşe göre ABD’nin yenilmez askeri gücüne dair kana susamış bir hisle sarhoşça ve görünüşe göre Afganistan ve Irak’taki “hayal kırıklıklarından” sonra bu sözde yenilmez gücü bir kez daha gösterme isteğiyle- bu argüman çizgisi (doğrudan ABD/NATO askeri müdahalesi için), Rus ordusunu Ukrayna’yı işgallerinde zayıf gibi gösteren unsurlarca teşvik edilmekte ve “desteklenmektedir”. (En azından şimdiye kadarki durum, yani bunu yazdığım sırada neticesi halen belirsiz olan Ukrayna’nın doğusundaki büyük taarruzdan öncesi durum böyledir.)

Yapmamız Gerekenler – İnsanlığın Çıkarları Nelerdir?

Bütün bunlardan, ilgili tüm farklı ülkelerdeki halk kitlelerinin çıkarlarının ve bir bütün olarak insanlığın bu çatışmanın her iki tarafındaki emperyalistlerinkiyle temelden karşıt olduğu açıkça anlaşılmalıdır. Bu anlayışla birlikte ne yapmamız gerekiyor?

Bu savaşın her iki tarafındaki emperyalistlerin eylemlerinin bir an önce durdurulması elbette her yerdeki halk kitlelerinin çıkarına olacaktır. Ancak gerçek şu ki, bizler -ilgili ülkelerdeki ve bir bütün olarak dünyadaki halk kitleleri-farklı hükümetlerin ne yapacağını doğrudan ve acil olarak belirleyemeyiz. Toplumun yönünü belirlemek için, bu emperyalist (ve diğer) zalimleri devirmek ve kökten farklı ve özgürleştirici bir sistemi meydana getirmek için bir devrime

ihtiyacımız var. Şimdi yapabileceklerimiz ve yapmamız gerekenler -bu emperyalistler hâlâ iktidardayken- bu tür bir saldırganlıktan geri çekilmek zorunda kalacakları bir duruma katkıda bulunmak amacıyla her tarafta askeri saldırganlığa karşı gelmek ve hareket etmektir. Savaşa doğrudan dahil olduğu kadar dolaylı da dahil olmak üzere, geçmişte ve özellikle de 1970'lerde Vietnam'daki savaşta olduğu gibi, ABD'deki (ve diğer ülkelerdeki) geniş halk safları arasındaki kitlesel muhalefet, ABD'yi Vietnam'da yürüttüğü emperyalist savaştan çekilmeye zorlamada önemli bir faktör olmuştur.

Rusya'da, kendi ülkelerinin Ukrayna'da yürüttüğü savaşa cesurca karşı çıkan ve bu doğrultuda hareket eden insanlar desteklenmeli ve bu türden daha fazla muhalefet teşvik edilmelidir. *Ancak aynı zamanda, ABD emperyalistlerinin (ve onlarla müttefik olan diğerlerinin) Rus saldırganlığına karşı bu muhalefeti "batılı" emperyalist amaçları ve eylemlerini pekiştirmek ve desteklemek için kullanmaya yönelik ikiyüzlü hamlelerine de şiddetle karşı çıkılmalıdır.*

Burada, bu temel yönelim noktalarını vurgulamak önemlidir:

Rusya'nın bu emperyalist saldırganlığı elbette kınanmayı hak ediyor. Fakat özellikle de bu ülkede -ki bu tür saldırganlık eylemlerinde açık ara rekoru elinde tutmaktadır- yaşayan insanlar açısından "bizim" emperyalistlerimizin tutumlarını tekrarlamamak ve amaçlarına hizmet etmemek, bunun yerine Rusya'nın Ukrayna'yı işgaline karşı muhalefeti, "barışı" veya "ulusların kendi kaderini tayin hakkını" teşvik etmenin bir yolu olarak değil de rakip Rus emperyalistlerine karşı ABD emperyalist çıkarlarını ilerletme aracı olarak kullanan bu (ABD) emperyalistlerin amaç ve eylemlerine karşı muhalefetimizi açıkça ortaya koymak, temel bir ilke meselesidir ve derin bir önemi vardır. Dolayısıyla, bu çok önemli ilkeye uygun olarak Rusya'nın Ukrayna'yı işgaline, özellikle de bu emperyalist ülkedeki insanlar tarafından yapılacak herhangi bir muhalefete, ABD'nin sürekli olarak sürdürdüğü savaşlara ve diğer ülkelere şiddetle müdahale

ettiği diğer biçimler de dahil dünyadaki rolüne karşı açık ve kesin bir tavır eşlik etmelidir. (8)

Ve genel olarak NATO'nun parçası olan (veya başka bir şekilde ABD ile uyumlu) olan ülkelerdeki halklar -Ukrayna'daki Rus saldırganlığına karşı koyan ve buna karşı hareket edenler de dahil olmak üzere- görüşlerini yükseltmeli, bunun farkına varmalı ve aynı zamanda kendi ülkelerinin egemen sınıflarının Rusya'nın saldırganlığına karşı muhalefeti kendi gerici hedeflerini ilerletmek için kötüye kullanma yollarına aktif olarak karşı çıkmalıdır.

Bir kez daha belirtmek gerekiyor; temel olarak bu emperyalistlerin diğer tüm büyük suçlarıyla birlikte yürüttükleri savaşlara -insanlığın varlığına tehdit oluşturabilecek savaşlara (buna emperyalistlerin birincil derecede sorumlu olduğu çevrenin sürekli ve hızlanan yıkımı dahildir) son vermek için, devamlı olarak böylesi savaşlara, korkunç yıkımlara ve insanlığın tekrar tekrar maruz kaldığı büyük acılara yol açan onların tüm sistemlerine bir son vermek gerekiyor.

şüphesiz, insanların Ukrayna'daki savaştan öğrenmesi gereken çok önemli bir ders de, hangi taraf olursa olsun insanlığın bu emperyalistlerin dünyayı yönetmeye devam etmesine ve bu durumda kimin egemen olacağı konusunda savaşmalarına daha fazla izin veremeyeceğidir. Bu durum insanlığın geleceği ve varlığı için gerçek ve korkunç bir tehdit oluşturmaktadır.

Bu bağlamda aşağıdakiler meseleyle ciddi şekilde ilgilidir ve büyük önem taşımaktadır:

“Felaket Bir şey Ya da Gerçekten  zg rleştirici Bir şey”
içinde bugün dünyada olup bitenleri kapsamlı bir şekilde analiz ettim ve içereceği tüm tehlikeler ve zorluklarla birlikte, bu emperyalist ülkede devrimin daha olası hale geldiği ender zamanlardan biri olduğunu, buna daha da acilen ihtiyaç duyulduğunu aktardım. (9)

Bütün bunlar revcom.us'ta yükseltilen ve New York ve Los Angeles'taki 1 Mayıs'larda etrafında kitlelere çağrı yapılan sloganların büyük önemini bir kez daha vurguluyor:

ABD/NATO İLE RUSYA ARASINDAKİ SAVAŞA HAYIR! 3. DÜNYA SAVAŞINA HAYIR!

SÖKÜLMESİ GEREKEN İNSANLIK DEĞİL, BU SİSTEMDİR!

**ONLARIN GELECEĞİNİ KABUL ETMİYORUZ—
GERÇEK BİR DEVRİM İÇİN ÖRGÜTLENME ZAMANIDIR!**

Dipnotlar:

1)Utanmaz Amerikan Şovenizmi: ABD Emperyalizmini "Otoriteryanizm Karşıtlığı" Maskesiyle Desteklemek | Yeni Komünizm # (yenikomunizm.com)

2)Sean Penn'in Çılgın Deliliği ve Nükleer Savaş Tehlikesi | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

3)"Yasal Gangsterler" – Nükleer Silahlı Gangsterler | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

4)"Yasal Gangsterler" – Nükleer Silahlı Gangsterler | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

5)Sean Penn'in Çılgın Deliliği ve Nükleer Savaş Tehlikesi | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

6)Yazarın gözlemi: Zelensky, Yahudi olduğu için Ukrayna'da ve hükümetinde gerçek veya önemli bir NAZİ katılımının olamayacağı argümanı, gerçeğe olduğu kadar mantığa da aykırıdır. İlgili bir benzetme için: Geçtiğimiz dönemlerde ve uzunca yıllar Pakistan hükümetinin başında bir kadın vardı; Benazir Butto. Yine de Pakistan, kadınlara yönelik korkunç baskının damgasını vurduğu, dünyanın en bariz patriarkal ülkelerinden biriydi ve öyle de kaldı. Bir ülkenin kadınlara yönelik korkunç baskıyı bünyesinde barındırması -veya NAZİ'lerin önemli ölçüde katılımıyla belirlenmesi durumu- o ülkenin hükümet başkanının kim olduğu tarafından değil, aslında ülkede kadınlara yönelik korkunç baskıyı bünyesinde barındırıp barındırmaması veya NAZİ'lerin önemli katılımlarının olup olmadığı gerçeği tarafından belirlenir.

Gözleri kör eden şeyleri bir kez kaldırıncı, bu anlayış Sherlock Holmes'un da söyleyeceğı üzere temel önemdedir.

7)Yalanları Delmek, Yüzeyin Altını Kazmak, Ukrayna'daki Savaşı Sürdüren Dünya Emperyalist Sisteminin Daha Büyük Dinamikleri... Ve Sovyetler Birliğı'nin Gerçekten Sosyalist Olduğı Zamandan Alınacak Ders | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

8)Emperyalist Asalaklık ve "Demokrasi": Neden Pek Çok Liberal ve İlerici "Kendi" Emperyalistlerinin Utanmaz Destekçileri? | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

9)"Yasal Gangsterler" – Nükleer Silahlı Gangsterler | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

Biden'ın Avrupa Gezisi İnsanlık İçin Tehlikeyi Derinleştiriyor ve Ağırlaştırıyor: Biden Putin'i Tehdit Ediyor ve Tehlikeyi Artırıyor

Joe Biden'ın Avrupa gezisi, savaş tehlikesini -hatta büyük olasılıkla insanlığı sona erdirecek bir savaşı- ciddi şekilde yeni bir düzeye yükseltmiş bulunuyor. Biden, gezinin en önemli konuşmasını "Allah aşkına! Bu adam [Putin] iktidarda kalamaz!" açıklamasıyla noktalarak manşetlere taşındı. Yönetim yanlısı saygın yorumcular, bunun "savaşın kapsamını ve süresini uzatma riskini taşıdığını" söylediler. Biden yönetimi her iki tarafa da sahip olmaya çalışırken, Biden'ın aslında Putin'in görevden alınması ve rejimin devrilmesi anlamına gelmediğini hemen

söylemesine rağmen, eğer konuşmanın tamamını okursanız Biden'ın aslında bütün bu savaşı "tüm zamanların sınavı" ve "özgürlük ve baskı, kurallara dayalı bir düzen ile kaba kuvvet tarafından yönetilen bir düzen" arasındaki bir mücadele olarak ele aldığını görürsünüz.

Bu Savaşın Gerçek Nedeni

Aslında -Bob Avakian (BA) yazdığı ve son altı hafta içinde bu sitede kendisi tarafından ve diğerleri tarafından yazılan makalelerinde kanıtlandığı üzere- ABD ile Rusya ve Çin gibi ülkeler arasındaki çatışmanın özü, 'demokrasi' ile 'otoriterizm' arasındaki çatışma değildir. İşin aslı hepsi halk kitlelerini canavarca ezen ve hiçbir insanlığın çıkarlarını temsil etmeyen veya bunun için çaba göstermeyen emperyalist güçler arasındaki bir rekabet meselesidir.*

Açık olmak gerekirse: Rusya'nın Ukrayna'yı işgalinin kendisi açıkça gücü ele geçirmektir, düzmece bahanelerle yürütülen tamamen haksız bir askeri kıyımdır. Öte yandan ABD; Rusya'nın Ukrayna'da yaptığı dehşetlerin, zarar ve ızdırapların yüzlerce hatta binlerce katını Afganistan'da, Irak'ta, Panama'da, Grenada'da, Vietnam'da ve dünyadaki diğer birçok ülkede yaşattı. İşte tam da bu nedenlerle BA, yukarıda bahsi geçen makalenin hemen sonraki cümlesinde şöyle devam ediyor: "Şimdi ve acilen vurgulanması gereken şey, tüm emperyalist yağmacılara ve toplu katliamcılara karşı çıkmaktır; ayrıca tüm baskı ve sömürü sistemlerine ve ilişkilerine özel bir vurgu yaparken, canavarca suçlarını "bizim adımıza" işleyen ve onları grotesk bir Amerikan şovenizmi temelinde desteklememiz için bizden yardım isteyen "kendi" emperyalist zalimlerimize karşı durmaya özel bir vurgu yapmalıyız, bunları şiddetle reddetmeli ve bunlarla kararlı şekilde mücadele etmeliyiz."

Biden Öfkeli

Biden'ın gezisi, birçok ABD askeri de dahil olmak üzere daha fazla NATO askerini Ukrayna'yı kolayca vurabilecek bir

mesafede, Ukrayna'yı çevreleyen ülkelere yığma durumuyla aynı zamana denk geldi. Bölgeye daha fazla silah gönderdi ve Ukrayna'ya daha yüksek düzeyde silah sağladı (Görünüşe göre, bu durum gittikçe kuduran sorumsuz Ukrayna lideri Zelensky'yi tatmin etmeye pek de yetmedi). Biri NATO diğeri Avrupa Birliği'nden biri olmak üzere üç farklı grubun oluşturduğu üç "zirve toplantısı", Rus işgaline misilleme olarak yürütülen ekonomik savaş ve tehditleri tırmandırmak için yapıldı. ABD yetkilileri -ve ABD medyası- sürekli olarak Rusya'nın kimyasal veya nükleer silahlara başvurmasının gerçek tehdidini tartışırken ABD savaş doktrininin aslında bu tür silahları da içerdiği bir şekilde önemsizleştirdi. (Gerçek nükleer savaş tehdidi hakkında daha fazla bilgi için, RNL Show'da bununla ilgili bir bölüm görmek için [buraya](#) gidin veya geçen haftanın revcom.us makalesini görüntüleyin veya okuyun "Ukrayna Savaşı... Dehşet ve Yüksek Nükleer Nükleer Savaş Riski")

Bu arada medya, Putin'i "Hitler kadar kötü" karikatürlerinden biri olarak tasvir etmeye ve kendisini devirmek için hazırlık kampanyalarına devam etti. New York Times, Putin'i "Batı karşıtı" ve katıksız, irrasyonel bir nefretle sarhoş olmuş biri olarak gösteren sayfalar dolusu ön sayfa makalesiyle emperyalistler için bir propaganda aracı olarak rolünü yerine getirdi. İşin aslı Putin, Rusya'yı yöneten kapitalist-emperyalist sistem ve bu sistemin gelişmesi için gerekenlere araç ve hizmetkar olduğu müddetçe bir canavardır ve öyle olmak da durumundadır. Bu konuda Biden, Trump veya Obama'dan farklı değildir. Yine de Amerikan medyası, yılın kötü adamını ilan etmek için tasarlanmış iyi adam/kötü adam mitolojisine bir kez daha kendini kaptırıyor. Saddam Hüseyin, Molla Ömer, Kaddafi veya Manuel Noriega olsun, her biri ABD liderlerinden ve ABD "özgür basınındaki" kuklalardan "Aydın Hitleri" muamelesi gördü ve sonuç olarak Hüseyin ve Kaddafi öldürüldü. (Biri ABD'nin hakim olduğu "yasal süreç" ile, diğeri ise daha sonradan Dışişleri Bakanı Hilary Clinton'ın espri yaptığı bir linç çetesi tarafından). Putin elbette bu tarihi çok iyi biliyor ve

Biden'ın tehdidini gerçekten de çok ciddiye almak zorunda kalıyor.

Biden'ın basit söylemi, düpedüz yalan söylemesi ve sahte duruşu, sonuçları ve henüz ortaya çıkarabileceği daha fazla dehşet açısından eğer bu kadar ölümcül olmasaydı gülünç bir şey olurdu. Bölgeye daha fazla silah ve asker sevk ederek, Rusya'ya karşı ekonomik savaşı hızlandırarak, haberlerin son beş gününü bir dizi çarpıtma ve utanmaz demagoji ile domine ederek, Putin'in kendisine karşı doğrudan bir tehdit olarak yorumlanan Biden ve bir bütün olarak ABD egemen sınıfı, dünyayı bir hafta öncesine göre çok daha tehlikeli bir yer haline getirdi.

Bu sistem insanlığı bitirmeden önce bu sisteme son verilmelidir.

Kaynak için bkz: [Biden Trip to Europe Deepens and Worsens Danger for Humanity | revcom.us](https://revcom.us)

*[Utanmaz Amerikan Şovenizmi: ABD Emperyalizmini "Otoriteryanizm Karşıtlığı" Maskesiyle Desteklemek | Yeni Komünizm # \(yenikomunizm.com\)](https://yenikomunizm.com)

Rus Birlikleri Ukrayna Sınırına Yığılırken ABD Provokasyonları Savaş Tehlikesini Arttırıyor!

Joe Biden 19 Şubat'ta şu tweetleri paylaştı:

Rusya'nın planlarını konuşuyoruz. Bir çatışma istediğimiz için değil, Rusya'nın Ukrayna'yı işgalini haklı çıkarmak için sunabileceği her türlü nedeni ortadan kaldırmak için elimizden gelen her şeyi yaptığımız için.

Eğer Rusya planlarını sürdürürse, feci ve gereksiz bir savaş seçiminden sorumlu olacaktır.

Ukrayna'da yaşanacak bir savaş felaket olur mu? Evet! En iyi ihtimalle cehennem gibi ve ölümcül olur. Peki gereksiz mi? İnsanlık açısından Ukrayna'daki bir savaş gereksizden çok daha kötü bir şey olur. Peki ABD, Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmek için sahip olabileceği herhangi bir nedeni ortadan kaldırma doğrultusunda elinden gelen her şeyi yapıyor mu? Saçmalık. Aslında, mevcut durum tam tersidir.

Rusya, Ukrayna sınırına 100 binden fazla asker yığdı. Ancak bir yanda ABD ve müttefiklerinin, diğer yanda Rusya'nın çatışan emperyalist çıkarlarında Avrupa'daki ülkelere ve bölgelere kimin hükmedeceği konusunda ABD baş provokatör durumundadır. Bununla birlikte "diplomatik" çözüm sunma stratejileri, sıradan Rus halkına muazzam acılar yaşatacak yaptırımlara odaklanmış durumdadır.

ABD Provokasyonları Rusya'yı Tehdit Ediyor, Savaş Tehlikesini Arttırıyor!

Rusya'nın Küba (1) ve Orta Amerika'ya ABD'ye saldırılar başlatmasını sağlayacak ve Meksika'yı ABD karşıtı bir askeri bloka dahil etmek için harekete geçtiğini, ABD-Meksika sınırına son teknoloji füzeler yerleştirdiği bir senaryo düşünün. Ve bu füzelerin yalnızca sınırlarına yakın bir yerden ABD için bir saldırı tehdidi oluşturmadığını, aynı zamanda ABD'nin misilleme olarak Rusya'ya fırlattığı füzeleri düşürme kapasitesine de sahip olduğunu düşünün.

ABD yöneticilerinin, Meksika hükümetinin başında bir işgal tehdidi olmaksızın buna katlanacağını düşünüyor musunuz? Cevap açıktır. İşin aslı, temelde ABD'nin orta ve doğu Avrupa'da

Rusya'ya karşı yaptığı şey işte budur. ABD, Romanya ve Polonya'da Rusya'nın yakınlarına son teknoloji ve yüksek güçlü füzeler yerleştirmek için hızlı ve dramatik bir şekilde ilerliyor. Ve uzun vadede Rusya ile 1400 millik kara ve deniz sınırını paylaşan Ukrayna'yı ABD liderliğindeki NATO askeri bloğuna sokmak için hareket ediyor.

ABD ve medya sözcüleri, bununla ilgili endişeleri "Bunları Rusların kaygıları" diyerek reddediyor (sanki bu endişelerin haklı olup olmadığını belirlemek için ortada nesnel bir temel yokmuş gibi). Örneğin *New York Times*, okuyucularına Polonya'daki ABD üssünün "düşman füzeleri takip edebilen ve onları gökten indirmek için önleyici roketlere rehberlik edebilen gelişmiş radarlar içerdiğini" söylüyor. "Bunlar aynı zamanda, Rusların taarruz füzelerini ateşlemek için kolaylıkla yeniden kullanılabilirdiğinden endişe ettikleri MK 41'ler olarak bilinen füze rampaları ile donatılmıştır..." diyor.

Açık olmak gerekirse hem ABD hem de Rusya baskıcı emperyalist güçlerdir ve her ikisi de ne yaptıkları ve neden yaptıkları konusunda sürekli yalan söylüyorlar. Ancak burada Times'ın okurlarını "düşmanımız" iddiasıyla ve "bizim" tarafımızı reddettiği için MK 41'lerin saldırıda kolayca yeniden kullanılabileceği olasılığını reddetme doğrultusunda nasıl hatalı şekilde koşullandırdığına dikkat edin. Aslında, Times editörleri, ABD ile uyumlu ana akım uzmanların ilgi odağı olmayan makalelerinde ve araştırma makalelerinde, "[Polonya] füze savunma bataryalarının içindeki MK 41 fırlatıcılarının Tomahawk'ları (saldırı füzelerini) ateşlemek için uyarlanabileceğinin ve MK 41 füze rampalarının saldırı başlatmak için (yani gelen füzeleri devirmek için değil) ABD ordusunun "tercih edilen silahı" olduğunun kesinlikle farkındalar. (2)

Saldırı silahları olarak kullanılmalarına ek olarak, Rus füzelerini (nükleer füzeler dahil) etkisiz hale getiren silahların Rusya'nın yakınına yerleştirilmesi ABD'ye nükleer bir hesaplaşmada avantaj sağlayabilir ve ilk başta kapsamı

sınırlı olsa bile hayal edilemez sonuçlara yol açabilecek bir nükleer saldırı başlatmak doğrultusunda bir tarafın veya diğerinin kendini mecbur hissedeceği artan bir olasılık ve zorunluluk durumu yaratabilir.

Burada Trump, ABD'nin nükleer bombaları varsa neden kullanamayacağını sorduğunda haklı olarak dehşete düşenlere şunu söylemek gerekir: Biden'ın "diplomasi vurgusu" şudur; ABD ile uyumlu NATO saldırgan askeri ittifakını güçlendirmek ve onu Rusya sınırlarına itmek; Rusya ile bir miktar nükleer füze hesaplaşması yapmak ve kazanabilmesini güvence altına almak için hareket etmek, bütün bunlarla nükleer savaş tehlikesini artırmak.

Biden'ın "Putin'in İstilaya Karar Verdiği" Şeklindeki Israrı Rusya'nın Elini Zorlayabilir!

Biden'ın Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmeye karar verdiğine dair kesin istihbarata sahip olduğu iddiası, bizzat potansiyel olarak bir provokasyon olabilir. Eğer Rusya Ukrayna'yı işgal etmezse, yalnızca "göz kırptı" şeklinde zayıf bir durumda görünebilir ve emperyalist bir güç olarak konumu ve güvenilirliği sarsılır. Ve bu şekilde, Biden'ın Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmeye karar verdiğine dair tekrarlanan ısrarı, potansiyel olarak bir işgale devam edecek kadar bile Rusya üzerinde baskı oluşturmaktadır.

Eğer Rusya Ukrayna'yı işgal ederse, ABD, sıradan Rusları gıda, ilaç ve diğer yaşam gereksinimlerinden yoksun bırakarak, iktidardaki Rus rejimini istikrarsızlaştırmayı ve zayıflatmayı amaçlayan ekonomik yaptırımlar uygulayarak duruma dair ahlaki açıdan gerekli bir zemin olduğu iddiasında bulunacaktır. Savunma Bakanı Lloyd J. Austin III, "Acıların ve ardından gelen muazzam fedakarlığın sorumluluğunu üstlenecek olan Bay Putin olacaktır" dedi (vurgu eklenmiştir). Başka bir deyişle, mantığı şudur: ABD tarafından dayatılan yaptırımlar acı ve ölüm getirir, ancak eğer "biz" ABD olarak bunları uygularsak, insanların Putin'i suçlayacağını umuyoruz; böylece yaşanacak

acıları (emperyalist egemen sınıf) hedeflerimizi ilerletmek için kullanabiliriz. Bu ancak en acımasız uyuşturucu kartellerinin hayal edebileceği bir ölçekte terör estirmek ve masum sivilleri yok etmektir. Veya Bob Avakian'ın (BA) abartmadan söylediği gibi: "Bu emperyalistler Godfather'ı Mary Poppins gibi gösterirler" (BASics 1:7)

Devrimci Yenilgicilik

ABD destekli güçler ile Rusya arasında Ukrayna üzerinde bir savaş, temelde tetikleyici bir olaydan (Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesi gibi) kaynaklanmayacaktır. Bu durum, emperyalist güçlerin daha fazlasını kapmaya ya da küresel kan emiciler masasından itilmeye yönelik doyumsuz zorlamanın bir ürünü olacaktır. Bu sahneyle birlikte şu anda milyonların hayatıyla oynanan "tavuk oyunu" da kendine has bir dinamiğe sahiptir. Ukrayna'da veya başka bir yerde, her iki tarafın "en iyi planlarına" rağmen, bir tarafı veya diğerini zorlayabilecek ve bir savaşı tetikleyebilecek beklenmedik bir şey olabilir.

Bu durum, ABD kapitalizm-emperyalizminin anavatanı olan canavarın karnındaki insanlar açısından insanlığın yanında durmak, devrimci yenilgiciliği desteklemek ve uygulamak demektir. BA'nın *Yeni Komünizm*'de açıkladığı gibi:

"Devrimci yenilgicilik, kendi hükümetinizin ve egemen sınıfınızın savaşlarını, yani imparatorluk savaşlarını yürütürken bunların eylemlerine karşı çıkmanız anlamına gelir. Bu durum, bu savaşlarda maruz kaldıkları herhangi bir yenilgiyi memnuniyetle karşıladığınız anlamına gelir, çünkü bu onların burada ve daha genel olarak dünyadaki halk kitleleri üzerindeki baskıcı hakimiyetini zayıflatmaktadır."

Bu mesele, ABD imparatorluğu ile çatışma halinde olan "diğer tarafın" da aslında iyi olmadığı durumlar için geçerlidir. BA, *Yeni Komünizm* içinde bu zorluğu ele alıyor:

"İnsanların, kendi hükümetleri tarafından yürütülen bu savaşların doğasının gerçekte ne olduğunu ve bu savaşlara

neden aktif olarak karşı çıkılması gerektiğini anlamaları çok önemlidir; ve diğer tarafı desteklememeniz gerekirken bile, kendi hükümetinizin yürüttüğü savaşlarda yaşayacakları yenilgiyi memnuniyetle karşılamaya yönelik temel bir yaklaşıma sahip olmalısınız. Bu emperyalistlerin yenilgisi memnuniyetle karşılanmalıdır, çünkü birincisi, onlara karşı çıkan diğer insanlar haksız olsa bile, bunların savaşları haksızdır. Ve ikincisi, bu tür her yenilgi bu sistemi ve onun yönetici sınıfını zayıflatır ve insanların onu gerçekten yıkıp yerine özgürleştirici bir şey getirebileceği zamanı yaklaştırır.”

Dipnotlar:

1)Ekim 1962’de Rusya (daha sonra Sovyetler Birliği) Küba’ya füzeler yerleştirdi. Buna karşılık ABD, 12 gün boyunca dünyayı nükleer savaşın eşiğine getirdi ve onları dışarı çıkmaya zorladı. Uzmanlar bunun “dünyanın küresel nükleer savaşa geldiği en yakın nokta” olduğunu düşünmektedir. ABD’nin bu hareketinin insan soyunun varlığını, insanlar üzerindeki etkisini ve o sırada ABD propagandasındaki ikiyüzlülüğü ve yalanları ne kadar tehdit ettiğine dair içgüdüsel bir fikir için Bob Avakian’ın “From Ike to Mao” anılar kitabındaki “Küba Füze Krizi: Dünya Tehlikede” bölümüne bakın.

2)Örneğin bkz. “Putin’in Eski Usül ABD Füze Fırlatıcısı Saplantısı: Rusya, Pentagon’un Avrupa füze savunmasının sonuçta o kadar koruyucu olmadığını söylüyor. Bunun bir anlamı var mı?” Jack Detsch tarafından yazılmış ve Foreign Policy dergisinde yayınlanmıştır.

Bu makalede kullanılan alıntıya ek olarak, ilgili pasaj şunu belgeliyor: “MK 41 olarak da bilinen Mark 41 füze fırlatıcısı, ABD ve müttefikleri tarafından 1980’lerde hizmete girmesinden bu yana toplamda 4.000’den fazla kez ateşlendi ve otuz yılı aşkın süredir Savunma Bakanlığı’nın Irak ve Suriye’den eski Yugoslavya’ya kadar her yerde misilleme amaçlı saldırılar için tercih ettiği silah haline geldi. Şimdi Rusya bir sonraki hedef olabileceğinden endişe ediyor.”

Not: Bu uzman, MK 41 kullanılarak, savunma veya müdahale amaçlı değil, misilleme amaçlı 4000’den fazla misilleme amaçlı ABD füze saldırısı olduğunu söylüyor. Irak, Suriye ve Yugoslavya gibi ABD’ye hiç saldırmamış ülkelere yönelik tek taraflı ve

yıkıcı ABD bombalama ve füze saldırıları düzenlendiği belirtilmelidir, bunun “misilleme” olarak ifade edilmesi ahlaksızlık ve saçmalıktır.

Kaynak için bkz: [While Russian Troops Mass on the Ukraine Border, U.S. Provocations Escalate Danger of War | revcom.us](#)

ABD’nin Afganistan Kırsalında Kadınlara Ne Yaptığına Bakın!

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı 20 Eylül 2021 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için: [Check It Out: What the U.S. Did to Women in Afghanistan’s Countryside | revcom.us](#)

ABD’nin Afganistan’a karşı savaşta mağlup olmasının karmaşık bir etkisi oldu. Bir yandan Amerika’nın emperyalist egemenliğini ve talanını Ortadoğu ve Orta Asya’da daha fazla dayatma girişiminde yenilgiye uğraması çok iyi bir şeydir. Öte yandan, onu yenen ve şimdi iktidara gelen güç -İslami teokratik Taliban- son derece baskıcı bir ataerkillik biçimi de dahil olmak üzere kendi gerici tahakküm biçimini empoze etmektedir. Bu acı verici ikilem ve dinamik Bob Avakian’ın açıklamasında ortaya konmaktadır:

“Buradaki çekişmede bir yanda Cihad diğer yanda McDünya/McHaçlıSeferi’ni görürüz, bunlar insanlığın sömürgeleştirilen ve ezilen ve tarihsel olarak miadı dolmuş katmanlarına karşı, emperyalist sistemin tarihsel olarak miadı dolmuş egemen sınıfı şeklinde bulunurlar. Bu iki gerici kutup

birbirlerine karşı olsalar da aslında birbirlerini güçlendirirler. Eğer bu “miadı dolmuşlardan” birinin yanında yer alırsanız, en sonunda ikisini de güçlendirirsiniz.”

“Her ne kadar bu çok önemli bir formülasyon olsa ve dünyanın şu evresinde süreçleri yöneten dinamikleri anlamak açısından kritik önemde olsa da, aynı zamanda bu “tarihsel olarak miadı dolmuşlardan” hangisinin daha büyük zarar verdiği ve insanlığa karşı daha büyük tehdit oluşturduğu konusunda açık olmamız gerekiyor: Bu da, tarihsel olarak miadı dolmuşlardan emperyalist sistemin egemen katmanıdır, ve özellikle de ABD emperyalistleridir.”

BAsics 1:28 – Bob Avakian

Burada BA’nın “daha büyük zararı veren ve insanlığa karşı daha büyük tehdit oluşturanın” ABD olduğu şeklindeki önemli noktasına dikkat edilmelidir. ABD medyası genel olarak büyük şehirlerdeki Taliban egemenliği tarafından vahşice bastırılacak olan kadınlara ne olacağına odaklanıyor. Ve gerçek şu ki, bazı istisnalar olsa da (örneğin 2015 yılında Sınır Tanımayan Doktorlar tarafından işletilen Kunduz’daki bir hastanenin bombalanması gibi) ABD genel olarak şehirleri hedef almadı ve ABD destekli rejim kadınlar için belirli fırsatlar yarattı.

16 Ekim 2015: Sınır Tanımayan Doktorlar'ın bir çalışanı, Afganistan'ın Kunduz kentinde 42 Afgan'ı öldüren bir ABD hava saldırısının ardından örgütün hastanesinin kömür haline gelen kalıntıları arasında. Ağustos 2016'ya kadar, savaşta yaklaşık 111.000 kişi öldü ve 116.000'den fazla kişi yaralandı. Foto: AP

Yine de kırsalda -Afganların yüzde 70'inin yaşadığı yer kırsaldır- son 20 yılda her şey çok farklı şekilde gelişti. Çok az istisnanın haricinde (1) bu hikaye büyük ölçüde gizlendi ve üstü kapatıldı. Ancak *New Yorker*'ın yakın tarihli bir sayısında Anand Gopal, bir kadının kırsal kesimdeki ABD savaşıyla ilgili sarsıcı deneyimlerini gündeme taşıdı: **“Diğer Afgan Kadınları”**.

Bu makale, ABD'nin gerçekleştirdiği ve/veya güçlü bir şekilde desteklediği gerçekten acımasız ve kesinlikle korkunç toplu katliamı detaylı bir şekilde aktarmaktadır. Gopal'in, kitlelerin gerçekten de teokratik cihatçılık ile emperyalist gaddarlık şeklindeki iki kutup arasından seçim yapması gerektiği şeklindeki bir görüşe yol açabilecek bazı zayıflıkları olsa da, öne sürdüğü bilgiler önemlidir ve Bob

Avakian'ın, medyanın durmadan vurguladığının aksine Amerika'nın dünyada kesinlikle "iyilik gücü" OLMADIĞINA dair görüşlerini canlı bir şekilde destekler.

Bu bağlamda, devrimden yana olan ve "miadı dolmuşlara" (hem ABD emperyalizmine, hem de teokratik İslamcı cihatçılığa) karşı başka bir yol ortaya koyan **Afganistan Yeni Komünizm Hareketi**'nin varlığı çok daha belirgin bir şekilde öne çıkıyor ve memnuniyet yaratıyor.

[Afganistan Yeni Komünizm Hareketi Başlangıç Bildirisi](#)

1)Dikkate değer bir istisna, Jeremy Scahill'in 2013'te yayınlanan ve burada gözden geçirilen *Dirty Wars* filmi ve kitabıdır.

Emperyalist Feminizm Çirkin Başını Bir Kez Daha Dikiyor

***Editörün Notu:** Aşağıdaki makale 25 Mart 2019 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Afganistan'da acımasız bir teokratik baskı ve şiddete maruz bırakılan kadınlara dair ABD emperyalistlerinin ve ABD egemen sınıflarının çevresindeki çeşitli oluşumların yaklaşımlarının incelendiği bu dosyanın yaşanan son gelişmeler ışığında yeniden okurlarımızın dikkatine sunarız. Türkçe çevirisini aktarıyoruz.*

Kaynak için bkz: [Imperialist Feminism Rears Its Ugly Head Yet Again \(revcom.us\)](#)

Kendi güçlerinin Afganistan'dan aşamalı olarak çekilmesi için çalışan ABD, Taliban ile müzakerelere devam ederken, New York

Times, Feminist oğunluk Vakfı'ndan Eleanor Smeal gibi, ABD'deki bazı feministlerin ve kadın hakları savunucularının Kongre'ye, Trump rejiminin ve BM'nin Afgan kadın haklarını Taliban'la yapılan "barış" görüşmelerinin gündemine dahil etmesi için yalvardığını yazdı.

Smeal daha önce şubat ayında *New York Times* için ABD'nin derhal geri çekilmesini savunan ve "...iş dünyasında ve hükümette liderlik pozisyonlarını almış yeni nesil eğitilmiş kadınların da aralarında bulunduğu yüz binlerce kadının ölümü ve istismarıyla sonuçlanacak." [1] ifadesini içeren bir mektup imzalamıştı.

Gelin Afgan kadın hakları konusunda ABD hâkim sınıfının etrafında temyiz ve çağrılarının ilk turunda neler olduğuna bir bakalım:

11 Eylül 2001 saldırılarından birkaç gün sonra Bush rejimi Afganistan'da Taliban'ı hedef almaya başladı. Bu, *New York Times*'ın ABD'nin başlatmak üzere olduğu savaşı haklı çıkarmak için "Afganistan'daki kadınların durumunu duyurmak" [2] için "olağandışı bir uluslararası saldırı" olarak tanımladığı şeyi içeriyordu.

Üst düzey Bush yetkilileri, Taliban'ın kadınlara yönelik tacizlerini uzun süredir eleştiren Amerikalı feministlere kur yapmaya başladı. [3] Yazar Susan Faludi, "Beyaz Saray, kadın hakları örgütleriyle temasa geçmeye ve onlardan, kurulduğu günden beri onları donduran yönetimle 'ortak zemin' aramalarını istemeye başladı" diye yazdı. Yazar Susan Faludi, "Kadın 'inisiyatifleri' ofisini yeni kaldırmış olan Beyaz Saray, kadın hakları örgütleriyle temasa geçmeye ve onlardan, kurulduğu günden beri onları görmezden gelen yönetimle 'ortak zemin' aramalarını istemeye başladı." diye yazdı. [4]

Birçok Amerikalı feminist bu yemi yuttu. ABD B-52'lerinin 7 Ekim 2001'de Afganistan'ı vurmaya başlamasından günler sonra, önde gelen feministler Bush rejimini "harekete geçmek" için

selamladılar. Örneğin, o zaman bile Feminist Çoğunluk Vakfı'nın başkanı olan Smeal, Afganistan'daki kadınların statüsüne ilişkin Kongre oturumlarında, "Kadın haklarını geri kazanma yolunda şimdi gerçek bir ivmeye sahibiz" dedi. Örgüt, Bush rejimine Afganistan'da kadın haklarını sözde desteklediği için teşekkür eden bir dilekçe dağıttı. [5]

Smeal'in Feminist Çoğunluk Vakfı

24 Mayıs 2002'de, aralarında Smeal'in Feminist Çoğunluk Vakfı, Gloria Steinem, Eve Ensler, Meryl Streep, Ulusal Kadın Örgütü ve diğerlerinin de bulunduğu 20 önde gelen feminist ve kadın örgütü, *New York Times*'da "Amerika Birleşik Devletleri Başkanı George W. Bush'a Çağrı" yayınladı. Bush'a, "Afgan kadınlarının hayatlarını korumak ve geleceğini güvence altına almak" için Afganistan'a daha fazla asker ve yardım göndermek konusunda "sözünü tutması" çağrısında bulundu. Amerikan kadınlarının Afganistan'daki savaşı desteklediğini çünkü "büyük ölçüde Afgan kadınlarını taciz ve baskıdan kurtaracağına dair vaatlerinize inandıklarını ve teröre karşı savaşın ancak barış ve demokrasi mücadelesi başarılı olursa başarılı olacağını" [6] belirtti.

Savaş İçin Bir “Kılıf” – Afganistan Kadınları ve Halkları İçin Acımasız Bir Gerçek

New York Times’dan Susan Chira’nın bu hafta sonu yazdığı gibi:

Obama yönetiminde Afgan sorunları üzerinde çalışan New York Üniversitesi’nde Afganistan uzmanı olan Barnett Rubin, Afgan kadınlarının hiçbir zaman Amerikan stratejik çıkarlarının merkezinde olmadığını söyledi. **Askeri hedefler önce gelir.**

“Askerî harekâtınıza yardımcı olacak müsamahakâr bir ortam elde etmek için insanlar için bir şeyler yapıyorsunuz.” [Vurgu bize aittir.] [\[7\]](#)

İşte böyle: Bir Afgan kadın hakları aktivistinin duygularını dile getiren Chira, ulusal güvenliğe odaklanan Amerikan yönetici sınıfından bir figürün şöyle dediğini aktarıyor: Afgan kadınlarına duydukları ilginin işin kılıfı olduğu gün gibi ortadaydı. Okula giden kızların fotoğrafları aracılığıyla askeri müdahaleyi Amerikan halkı için daha meşru hale getirmenin bir yolu.

Amerikalı kadın hakları savunucularının, samimiyetlerine ve niyetlerine rağmen, Bush rejimine yaptığı çağrılar, gerçekliğe ilişkin son derece ters bir bakış açısına dayanıyordu ve onu güçlendiriyordu.

Bob Avakian konunun özüne iniyor:

“ABD’de mevcut olan şeyin özü demokrasi değil, kapitalizm-emperyalizmdir ve kapitalizm-emperyalizmi güçlendiren siyasi yapılardır. ABD’nin dünyaya yaydığı şey demokrasi değil, emperyalizmdir ve emperyalizmi güçlendiren siyasi yapılardır.” (BASics 1:3)

ABD emperyalistleri, yalnızca Afganistan’ın baskıcı geleneksel ekonomik ve sosyal ilişkilerini -ataerkillik, gerici Karanlık Çağ kültürü ve dini kısıtlamaları da dahil olmak üzere- kökünden söküp atmaktan aciz degillerdir, aynı zamanda bunu

yapmayı asla amaçlamadılar. Amaçları, **bununla** uyumlu araçlarla ABD egemenliğini genişletmekti.

Bob Avakian, 2006 yılında [Başka Bir Yolu Öne Sürmek](#) adlı konuşmasında, ABD savaşının ardındaki emperyalist güdülerini açıkça ortaya koymuştur. Bu amaçların peşinde olan ABD, Afganistan'da Taliban ile aynı baskıcı ilişkileri temsil eden İslami köktencilere, gerici milisler ve feodal güç simsarları ile ABD yanlısı ittifaklar kurdu. Bu doğrultuda kadınları zincire vuran baskıcı ilişkilerin kökünü kazımak için süreci zorlamak ABD emperyalistlerinin çıkarına değildi. Benzer şekilde ABD, on yıllardır kadınlara karşı orta çağ yasalarını ve düzenlemelerini uyguladığı için büyük bir stratejik müttefik olan Suudi monarşisini sıkı bir şekilde desteklemektedir.

Afgan kadınlarının yaklaşık yüzde 90'ı aile içi şiddet mağduru. Babasının tecavüzüne uğrayan Khatera, annesi ve çocuklarını "güvenli bir evde" yaşamaları için yanında götürdü. Foto: RAWA

Peki bütün bunlar Afgan kadınları için ne anlama geliyor? Resmi yasal statülerinde birkaç kozmetik değişikliğe karşın, Afgan kadınları baskıcı geleneksel ilişkiler ve İslami kısıtlamalar içinde hapsedilmeye devam ediyor. Birçok yönden,

her zamankinden çok daha kötü durumdalar.

Yeni ABD yanlıları tarafından onaylanan anayasa 2003'te "Afganistan İslam Cumhuriyeti", Şeriat (İslam) hukukunu Afgan yaşamını şekillendirme sürecinde eşdeğer olarak kutsallaştırdı. Başka bir deyişle, zalim, baskıcı erkek hakkı ve ataerkillik. 2009 yılında ABD destekli bu rejim; uluslararası tepkiler kendilerini geri adım atmaya zorlamadan önce, bir kocanın karısına tecavüz etme "hakkını" yasallaştıran bir kanun çıkarmaya çalıştı. Ve 2014'te rejim, erkeklerin kadın akrabalarını taciz etmesine ve tecavüz etmesine izin veren başka bir yasa çıkarmaya çalıştı. [\[8\]](#)

Afgan kızlarının üçte ikisi okula gitmiyor ve yüzde 87'si okuma yazma bilmiyor. [\[9\]](#) Çoğu 16 yaşından önce olmak üzere, en az yüzde 70-80'i zorla evlendiriliyor. Afganistan dünyadaki en yüksek anne ölüm oranlarından birine sahip. [\[10\]](#) Afgan kadınlarının yaklaşık yüzde 90'ı aile içi şiddet mağduru. [\[11\]](#)

Amerikalı feministlerin ABD savaşına desteği, yalnızca Afganistan'daki bu dehşetlerin meşrulaştırılmasına değil, aynı zamanda tüm küresel "teröre karşı savaşın" da meşrulaştırılmasına yardımcı oldu. Bu aslında dünya çapında milyonlarca insanın nehirler şeklinde kanlarının akmasına neden olan bir imparatorluk savaşıdır.

Bu gerçekler ne kadar korkunç olursa olsun, Taliban -daha da gerici bir İslami köktendinci güç olarak- potansiyel olarak çok daha grotesk bir şeyi temsil ediyor. Şimdi, Amerika'nın Taliban ile müzakereleri tüm hızıyla devam ederken, Trump rejimi inceliklerden ve "kılıflardan" vazgeçmiş durumda. Artık kadın haklarından bahsetmiyor bile. Yine de Eleanor Smeal gibi insanlar bir kez daha iş başında görünüyor, Kongre ve BM'ye yalvarıyorlar, ABD'nin derhal çekilmesine karşı çıkıyorlar. ABD emperyalistleri ise amaç ve araçlarını netleştirdiler ve bunları açıklamaya devam ediyorlar.

Afganistan'daki kadınların karşı karşıya olduğu şey, insanlığa

karşı korkunç bir suçtur ve bu sistemin bir suçudur. ABD’de, Afganistan’da ve tüm dünyada tüm vicdanlı insanlar bu duruma karşı direnişin bir parçası olması gerekir. Ancak, bu sistemi yöneten ve uygulayan güçlere başvurarak bunu yapmaya yönelik herhangi bir girişim, bu sürece daha fazla katkıda bulunacak ve bu dehşetleri sürdürecektir.

New York Times makalesinde, başka bir Afgan politika uzmanınının “Kadınlar 2001’de oyunun piyonlarıydı ve şimdi bir kez daha piyonlar” dediğini aktarıyor.

ABD’nin egemen olduğu kapitalizm-emperyalizm dünya üzerindeki canavarca hakimiyetini sürdürdüğü ve uyguladığı sürece, bu korkunç gerçek böyledir ve böyle olmaya devam ediyor ve devam da edecektir. İhtiyaç duyulan şey, bunu mümkün olan en kısa zamanda GERÇEK bir devrimle süpürmektir.

Dipnotlar:

[1] Mektup: “ABD Afganistan’dan Çekilmeli mi?”, *New York Times*, 7 Şubat 2019.

[2] “MEYDAN OKUNMUŞ BİR MİLLET: GÖRÜŞÜ ŞEKİLLENDİRMEK; First Lady, Afgan Kadınları Hakkında Konuşacak”, *New York Times*, 16 Kasım, 2001. Bush rejiminin savaşı, Laura Bush’un 17 Kasım’da verdiği ve savaşın “aynı zamanda kadınların hakları ve haysiyeti için bir mücadele” olduğunu iddia ettiği bir ulusal radyo konuşmasını içeriyordu ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney’den Savunma Bakanı Donald Rumsfeld’e ve Dışişleri Bakanı Colin Powell’a kadar savaş suçlularının kim olduğuna dair görüşler.

[3] 1980’lerde, ABD, Mücahid savaşçılarını silahlandırdı ve örgütledi ve El Kaide ile Taliban’ın yaratılmasına yardım etti. 1990’larda ABD’nin belirli şekillerde desteklediği Taliban yönetimi altında, kadınların okula gitmesi ve çalışması yasaklandı. Erkek akrabaları olmadan evlerinden çıkmalarına veya burka olmadan toplum içine çıkmalarına izin verilmiyordu. Rejimin baskıcı yasalarına karşı geldikleri için kadınlar açıkça kırbaçlandı ve idam edildi.

[4] T. Redtree, “Yeni Ortaya Çıkan Feministlerin İkiyüzlülüğü... Ve David Horowitz’in Tehlikeli Gündemi”, revcom.us, 21 Ekim 2007.

[5] Smeal aynı zamanda “Kadınları dahil etmeden terörü ortadan kaldırmanın ve orada bir sivil toplum kurmanın yolu yok” dedi. E. Smeal’in Afgan Kadınların Durumu Üzerine Kongre Tanıklığı- Bölüm I, Bölüm 2, Feminist Çoğunluk Vakfı, 10-11 Ekim 2001.

[6] “Birleşik Devletler Başkanı George W. Bush’a Çağrı” Equality Now, 24 Mayıs 2002; ayrıca bkz., “Kadın Liderler, Afgan Kadınların Haklarının Geri Kazanılması İçin Uluslararası Barış Birliklerinin Genişletilmesi ve Daha Fazla ABD Fonunun Artırılması Çağrısı” Feminist Çoğunluk Vakfı, 8 Nisan 2002.

[7] Susan Chira, “Buradaki Kadınlar Çok, Çok Endişeli”, *New York Times*, 22 Mart 2019.

[8] “Afgan erkeklerin kadın akrabalarına darp etmesine ve tecavüz etmesine izin verecek bir yasa”, *Guardian*, 6 Şubat 2014.

[9] Afganistan: Kızların Eğitim Mücadelesi, İnsan Hakları İzleme Örgütü

[10] Afganistan’ın anne ölüm oranı ulusal sağlık konferansında ele alındı, USAID, 6 Nisan 2017.

[11] Afganistan, İstismara Uğrayan Kadınlara Yardım Edemiyor, *Foreign Policy*, 1 Mayıs 2015.

[Bob Avakian’ın “Başka Bir Yolu Öne Sürmek” Eserinden Alıntılar](#)